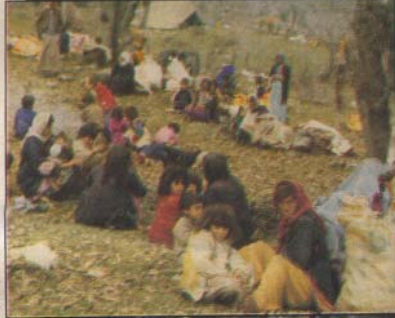

MÜCADELE

Haftalık Siyasal Gazete, Fiyatı: 15.000 TL. 13 Kasım 1993 Sayı: 71

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Göç yolları kurtuluş değildir

İNSANSIZLAŞTIRILAN KIRLAR- "Ya korucu olacaksınız, ya da köyü bırakıp gideceksiniz."... Oligarşi bu dayatmayla köyleri yakıp yiyor. Gerilla "kabusu"ndan böyle kurtulmayı hedefliyor... Baskıyla, gözdağıyla, yakıp-yıkarak tamamen boşaltılan köy sayısı 600'e yakın.

GÖÇ ÇARESİZLİKTİR, ÇARE DİRENMEKTİR- Göç dayatmasına direnmek, mücadeleyi sahiplenmek olduğu kadar, asimilasyona karşı da bir tavrıdır... Göç yollarının sonunda işsizlik, barınma sorunu, hastalıklar, baskılar ve onları kuşatmaya çalışan şovenist dalga var. Göçü önlemeliyiz. Halkla daha güçlü bağlar kurarak göç yollarına atılan adımları devrim yoluna kanallere edebilmeliyiz.

Şovenizmin barikadı halkların kardeşliğidir

Gazetemize kapatma ve
milyarlık para cezası

**Kalemlerimiz
susmayacak**

Açılan kapatma davalarının
ikinci üç günlük kapatma cezasıyla
sonuçlandı... Davaya Yargıtay'da... Halkı "terörist" ilan
etmeye kalkanlar sosyalist ba-
sını susturmak istiyorlar. Yan-
tımız açık: Susmayacağız

Yeni terör yasası

**Kontrgerilla
hukukunun
legalleşmesi**

Ceza, daha çok ceza... Oli-
garşinin katliam politikası "hu-
kuk" cephesinden böyle des-
teklendiriyor... Artık gösteri yürü-
yüşü yapan da "terörist"... Bu
kadar "terörist" olan bir devle-
tin ömrü ne kadar olabilecek!

ŞOVENİZM HALKA DÜŞMANLIKTIR- Şovenizm halklarımızın
bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin önüne örülmek istenen bir
duvardır... Türk halkı Kürt halkının üzerine kışkırtılmaktadır. Şove-
nist dalgadan çıkarı olan halklar değil, devlettir

İRKÇILIK, DÜŞMANLIK DEĞİL; KARDEŞLİK- Şovenizmi kö-
rükleyenler bellidir; devlet ve MHP'li sivil faşistler... Katliam politi-
kalarına, karşı-devrimci bir kitle tabanından destek arıyorlar... On-
lara bu desteği vermeyelim. Türk halkı bu kışkırtmalara kanma-
malıdır... Şovenizme karşı mücadele edelim. Bu mücadele aynı
zamanda faşizme karşı, sömürü düzenine karşı mücadeledir.

MERHABA

"Tek merhaba"den komatili siyasi iktidar, sosyalist basın susturmak ve boğmak için yeni baskı yasaları hazırlıyor. Sosyalist, yurtsever basına yönelik katlipa davaları birbiri takip ediyor. "Kapatılmaizm" ismiyle anılan davalarından biri sonuplandı. Gazetemize üç gün kapatma cezası verildi. Davaya anda Yarig'tay'da. Aynı dosya içinde gazetemiz başka ve yazı işleri müdürlüğünde toplam 1 milyar 125 milyonlık bir para cezası verildi. "Ceza'nın gerekçesi 30. sayımda Devrimci Sol'un açılmasıyla yayınlanmı olmuştum; Muhafız basın basını ihlalsiz kılmak için böyleli kararlar alma ihtiyacı duyan iktidar, bunu başaramayacaktır. Çünkü bunların hiçbirini daha önce denememi yöntemler değildi. Denendi, başarılmadılar. Gazetemiz özelemlide baskılar bu hafta Eskişehir'de yoğunlaştı. Eskişehir

temsilcimiz Durak Doğan ve içlerinde okurlarımızın da olduğu 32 kişi gözaltına alındı. Daha önce de mücadelenin olduğu her yerde tek kişi dahi kalsak, Mücadeliye yatacağımızı söyledik. Ve düğmana inanı bu sözümdü mücadelenin olduğu her yerde yeri getiriyor...

Durak Doğan hala gözaltında. Denizci kurutarak balığı susuz ve havasız bırakmak için Kılıp halkına göçüyor, köylükleri. Göç politikası katliamların, dayatmaların, yığılmanın eşliğinde sürdürülüyor. Bu konuda sayfalarımızda garpçı rakamlar bulacaksınız. Başoaltın yüzlerce köy ve mezra... Büyük kentlerin geçekondularına yığılan birlerce işsiz... Göçün tablosu bu Göçle ilgili özelemlide Derin halkına, genelde ise tüm Kılıp halkına seslenen bir özelemlide yayınlandı. "Topraklarımızı Türk Etmeliyiz" planı ya sesleniyoruz halkımıza.

Olgarpi, göç dayatmasının yanı sıra, son dönemlerde govenim dalgalısina da giderek ırmandırdı. 29 Ekim'in bayrak kampanyası, Erzurum'da faşistlerin Kılıp mahallelerine yürümeyeceği emgenlerin istediği doğrultuda ilk sonucunu verdi. Orta sayfa yazımız işte bu konu üzerine. Şovenizme, bu politikaları uygulanan karşı mücadele, son günümüzde daha fazla yer almak zorunda.

Şehitlerimiz, yarımların tarihi ve değerleri sıkça sahplenmek zorundayız. Şehitlerimizle ilkin yaptığımız çağrıyı yineliyoruz. Okurlarımızın şehitlerini de air ellerinde anı, resim, öykü vb. her tür materyali bize göndermelerini istiyoruz. Şehitlerini ve geçmişini sahiplenmeyen bir anlayış geleceğimizi de yarıtmaz. Gereken duyarlılığın gösterilene inanyoruz. Yeni sayımda bulupmak üzere...

MÜCADELE

İNDEKİLER

- Tereddit oligarşiye güç verir 3
- Hedef tüm Kılıp halkı; Yakalan, insansızlaştırılan Kılıp köyleri 4-5
- Güçsüz iktidar "askeri çözüm"den vazgeçmez... 6
- Malatya ÖZGÜR-DER açtığı gün kapatıldı... 7
- Ölüyü kimse diriltemez... Ağrı'da çatışma... TİYAD'da aileler evlatlarını başkay çıkarıyor... 8
- Üniversitelerde protesto... 5 Kasım'da üniversite gençliği yalnız değildi... 9-10
- İktidar kaçışla verip sayıyla göz kırıyor... 11
- Sovenezme karşı halkların kardesliği 12-14
- "Beyaz eylemler" sürüyor; Sağlık çalışanları bu adımı daha ileriye götürmüldür... 15
- Zonguldak kömür işçileri zindende oynar buzulmadır 16
- Türk-İş Adana'da "huzurlu toplantı"unu aradı... Erenko Tekstil'de işçi kıymı 17
- Akgündüz şirketinde baskılar sürüyor... 3. Hava İkmal'de işçi kıymı... 18
- Ankara Bağlat'ta katliedilen Tayyar Turhan Sayra anıldı... Sakarya Cezaev'inde tutsakların açlık grevi sürüyor... 19
- Gazetemize 3 günlük kapatma ve 1 milyar 125 milyon para "cezası" verildi... 20
- Liberalikten milliyetçiliğe; Her işin uzmanı... Kılavuz polis olamın 21
- Lice'nin kullerini aralamak... "Kardes sofrası yurdum"... 22
- Ekim Devrimi kutlandı... 23

OKURLARDAN

Kamuyuuna,

Lice yakıldı, yıkıldı. 60'tan fazla ölü, 300 kadar yaralı var. Lice artık ölü bir şehir. Şırnak, Lice, Kulp ve daha onlarca kent, köy böyle yakıldı, yıkıldı. Kürdistan'da katliamlarla bir halk yok edilmeye çalışılıyor.

Kontrgerilla Balgat'ta Devrimci Sol savasçılarının katlederek, Kürdistan'da toplu imha hareketlerine girişerek, çaresiz ve tükenmekte olan iktidarı ayakta tutmaya çalışıyor.

Olgarşı saldırısını bir yandan çok açık bir şekilde imha hareketleriyle sürdürürken, diğer yandan da yeni yasaları idamları gündeme getirecek, daha ağır cezalar ve yasaklamaları uygulamaya sokarak psikolojik saldırılarını da yoğunlaştırıyor.

Son MGK kararlarıyla kontrgerilla hukukunun daha da şiddetlendirilerek devreye sokulmasını isteyen iktidar, teröristliğin devam etmek için daha rahat ortamlar yaratmaya çalışıyor.

MGK'nın emirlerini yasa tasarıları olarak Meclis'e sunan hükümet, kumuldayan her şeyi kendine yönelmiş olarak kabul edip yok etmeyi yasalastırmanın adımıları atıyor.

Devrimci tutsaklar rehlin olarak öne sürüldü idamlar gündeme getiriliyor. Kontrgerilla hukukunun uygulayıcısı DGM'ler tehdit aracı olarak

hızlandırılarak devreye sokuluyor. Daha çok ceza, daha çok idam hükmü, Başbakanın burjuvazinin diğer sözcülerine kadar herkesin dilinde doluyor. Devrimci Sol tutsakları olarak olgarşinin bu tehdit aracını edinen alacağız. Cesaretleri varsa asansın!

Saldırıların devrimci tutsaklar cephesindeki bir diğer yanımsına da iktidar politikasının istemekteğirmesi oldu. Bugün Sakarya'da tercit politikasını dirençleriyle etkileştirmeye çalışan tutsaklar; açlık grevinin 20. günündeler. Onlara destek olalım, çünkü, onların dirençleri iktidarın baskı politikalarına cezaları cephesinden alınan tavırdır.

Kontrgerillanın bu yok etmeye yönelik saldırılarına dur diyelim.

İktidarın uygulamaya sokmak istediği yeni kontrgerilla yasalarını reddedelim.

Katliamlara karşı tavır alarak, idamlara hayır diyerek, Sakarya Cezaev'inde ve Bursa Cezaev'inde uygulanan tercit politikalarına karşı çıkarak, saldırıları boşa çıkaralım.

Bizler Sağmacılar Cezaev'indeki Devrimci Sol davasından yargılanan tutsaklar olarak iktidarın katliamlarını, imha hareketlerini, yeni kontrgerilla kanunlarıyla tüm topluma ve bizlere yönelen saldırılarını protesto

ediyoruz. Açığa yatarak, mahkemeleri küllü olarak kullanarak MGK emirleriyle çalışan ve bizi idamlarla, cezalarla susturmaya çalışan kontrgerilla hukukunun uygulama merkezleri olan DGM'lerdeki yargılamaları ve hakimleri, savcıları reddedersek kontrgerillanın saldırılarını karşısında devrimci tutsaklar cephesinden tavır alıyoruz. Tüm kamuyuuna ilgilendiren bu durum kamuyuuna duyurular olmak ve tavır almak zorunda olan herkes saldırılar karşısında tek vücut olmalıdır. Kamuyuuna tavır almaya, ilgili tüm kurum ve kuruluşları zorlayarak hareketlendirmeye çalışıyoruz.

YENİ TERÖR YASALARI, İDAMLAR, TERCİT POLİTİKALARI BİZLERİ YILDIRAMAZ!

CESARETİNİZ VARSA ASIN!

TOPIYECİN SALDIRIYI GENEL DİRENİŞİYE ALT EDELİM!

12 Kasım 1993

Sağmacılar Cezaevi Devrimci Sol Davası Tutsakları Adına ÖZGÜR ERDOĞAN

BÜROLARIMIZ

Ankara: İktidar Cad. 7. Blok. İktidar sokakı Ortak Apt. 47/A Kat: 1

Ankara: Hürriyet St. Kuvvet Apt. No: 12 / 17/18/19 Kat: 404 10/92

Ankara: İktidar Cad. 7. Blok. Ortak Apt. Kat: 9

Bursa: Hürriyet Mah. Kuvvet St. Adnan İşleri (Eylül) No: 8/408

Tel: 224 47 95

Devlet: Dışişleri Cad. Meydanı, Çarşı İşhanı Kat: 3

İzmir: İktidar Cad. Çarşı İşhanı, Çarşı İşhanı Kat: 3/30

Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

İzmir: İktidar Mah. İktidar St. 5. Blok İşhanı No: 471 / Tel: 224 47 95

Sahibi: Hatiray Yayınları ve Tic. Ltd. Şti.

Adına Çöten ŞEŞEN

Tas. İşleri Müdürü: Namik Kemal ÇİRAĞOĞLU

Ticariyet ve Yazarlar Adına: Biredbirlik Mah.

Ticariyet Sok. Kalemhanası İşhanı

No: 11 Kat: 1 Şişli/Beşiktaş/İst.

Tel: 516 24 14

Baskı: Serier Matbaası

Fiyatı: 10.000 TL. Abonelik: 3 DM.

10.000 TL. İletişim: 3 DM.

Bölgesel: 3 FF. İngilizce: 3 DM

Abonelik: 3 DM. İngilizce: 3 DM

Turkçe Kopullar

Abonelik: 3 DM

1 aylık 240.000 TL. 1 aylık 80 DM.

1 aylık 10 DM.

İletişim: 3 DM. İngilizce: 3 DM

İletişim: 3 DM. İngilizce: 3 DM

İletişim: 3 DM. İngilizce: 3 DM

İletişim: 3 DM. İngilizce: 3 DM

29. Sayısı ÇIKTI

DÜZELEME
Önceki sayımdan İsmail Köpence "İlhamı sen de mi?" başlıklı yazdıkları isim "İlham" olacaktı.
9. sayıdaki "Yaralı Kurtulan TDKP'iler Anlatıyor" başlıklı raporajda "toplum dışı kuyucuk" ifadesindeki rakam bir yazım hatası sonucudur. Doğrusu "tekis"dir.
Düzeltilir, özür dileriz.

Masalar ülkesinde yeni baskı yasaları

Bir virmiş bir yokmuş, yolusuzluklarıyla, hayat pahalılığıyla katliamlarıyla baskı ve zulmüyle, yalancı dolanı ile tanınan dünyaya onun yöneticileri olan 60 milyonluk bir ülke varmış. Bu ülkenin dört kapalı baskısı ve onun sağ kolu olan "ağzı var dili yok" sessiz sakin bir ortağı varmış. Bunlar ortak olurlar ulke tebaası masalar anılatarak yönetime gelirler ve masalarında hayat pahalılığı, buna zulme her bir şeye cara bulacakları söyleyerek halka iki anahatlı, demokratikleşme paketi bir cennet vaaht emirler. Üstüne üstüne "Biz bu vaatlerimiz 500 gün içinde yerine getireceğiz" diye o söz vermişler.

Anak gel zaman gel zaman günler geçince verilen sözlerin hepsi yerine getirilmemiş, halkın durumunu görmek istemiş. Halk dört kapalı baba ve ortağın vaatlerini yerine getirmemiş istediği, onlar bu işten nasırlı yüzleri hesapları yapmaya başlamışlar. Bağı ne zaman sıkıştırsa dört kapısının alıp din babanın imdadına çıkıp geçmeden ebedi dünyaya göç eden Turgut Özal'ın boşalttığı sorunsuz cümhuriyetin köktüğü yetmiş.

Baba her şeyi unutup sorunsuzluk koştulduğunda oturu da "ağzı var dili yok" ortağı dur mu? O da partisinin iki genel kurulunda bağışın yarıdıcılığı kırakacağına açıklıklar "anlamı bir jest" yapıp böylece kendinden beklenmeyen bir kıravıklıkla bir gün içinde sığılmayı başarmış.

İki ortak karşı bir yere atıp vaaht ettikleri şeylerin altında ezilmekten kurtulurlar ancak yerleri boş kalımsız. Bu kez yerlerini kendi deyimlerle miletin anası Prof. Çiller ve tarih kitaplarından fırlayıp çıkan "Kara Murat" alir. İste böyle. "Öğlen ermiş muradına" bakılır kervanelerin! Yalnız gökten emsa yerine mutlakların, huzurlarının devamı için yeni baskı yasaları düşmüş...

İçimden "bu kadar masal da yeter" diyez kibelecekler düşünerek, ilali fazla uzatmadan bir gelecek görüşü... Anlatılanlar ne kadar çok masallara konu olacak şeyler olsa da yaşananlar daha yakıcı geçtikçe kendini hissettiriyor. İktidar emekçi halkı saldıranlar karşı cepheden birden sürüyor. Bir yandan katliamlar, operasyonlar halkı kırarak bir yandan da tüm hıziyla yeni baskı yasaları hazırlıyor. Bugünlerde konuşa tartışılan bu baskı yasasının adı: "Terör yasa"

Geçmiş günlerde MGK toplantısından ardından Çiller anların tavsiye kararlarına ilkin yaptığı açıklamalar halk karşı açıkları savayı, yeni baskı yasalarıyla boyatıldıklarını açıklıyor.

Çiller'in bu sözler MGK toplantısından çıkan "emir" kısa bir özetde. Ve haziranca yasa tasarıları hakkında az çok ipucu vermektedir. Toplantı sonrası derhal kolları savandı ve MGK'nin "değerli görüşleri doğrultusunda yeni baskı yasası hazırlanmış oldu."

DYP-SHP koalisyon hükümetinin iktidarda geldiklerinde açıkladıkları hükümet protokolünde ise; "Güneydoğu'da yaşanan şiddet ve terör olaylarını demokratik hukuk devleti için çözüm buluncaktır." "Suçsuz yere halkına şevkate davranılacak, devlete halkın günağı baki yeniden kurulacaktır." sözleriyle bir almışydı.

Her ağzını açtığında halkı destğinden söz eden yasayı iktidar, "kontakt açmama, kenep kapatmayı" dahi "terör" kapsamında değerdendirilmek istemiyor. Terör "faslan" sosyal demokratların "yöğün" cebabalarıyla bu kısım yasa tasarılarında çikanlar, biraz olsun yumuşamıştı.

Anak değen bir şey olmadığı gibi, halk karşı sürdüren kırk savaşta aynı işlevi gökcek düzenlemeler fazlasıyla var. Örneğin, 8. maddede TC ve "bölünmez bütünlüğü" aleyhine yapılan her türlü yazılı ve sözlü propaganda, toplantı, gösteri ve yürüyüş TC'yan dahi olarak beş yıla kadar ağır hapis ve 500 milyon lira kadar ağır hapis cezası getirilmektedir.

Yasa tasarıyla basına da ağır yasaklama ve yaptırımlar getirilmekte baki geçen suçların basın

yoluyla işlenmesi halinde mevcut para cezaları 5 katına kaldırıldığı gibi, bir yıla kadar (yeni tasarı) ve gazete sahibi ve yazı işleri müdürleri için dört yıla kadar ağır hapis ve % 50 para cezaları düzenlenmektedir. Ayrıca, basının denetimini yapı güvencesinden çikanlar, toplantı ve yasaklama yetkileri mülki idare amirlerine verilerek Abdühim'in istibdat yıllarına duyulan özlem açığı çıkmıştır. Bu düzenlemenin benzeri siyokinetim sansür uygulamalarına hiçbir açığı yoktur.

15. maddede Anayasa Mahkemesi'nce daha önce kasımda olta ilmi edilmiş, Bu düzenlemeye göre polisinin işledikleri suçlar nedeniyle tutuklanamaması düzenlenmiştir. Bu maddede getirilen ek düzenleme ile bu defa emniyet mensuplarının kafaletle serbest bırakılmaları konusunu gündeme getirmeye ve kefalet paralarını ise ilgili devlet kurumu tarafından ödeneceği güvence altına alınmaktadır. Yani burada Anayasa Mahkemesi'nin hiçe sayılarak "emniyet mensuplarının korunması" çalışılmaktadır. Bu maddede de aynı şekilde sanıklar devlet büçsünden avukat tutulacağı belirtilmektedir.

Terörle Mücadele Yasası'nın eklenen 5. maddede ise;

EK-1 maddede terör örgütleri içinde bulunup da işlenen suçlara iştirak etmeyenlerden örgüt hakkında ibbarda bulunup, ayrıca çıkarılmasına veya dağıtılmasına sebep olanlar, veya üyeler, mukavemet göstermek için kendilerinin çekilip silah ve malzemeleri teslim edenler veya verilecekleri bilgi ve belgeler, veya bizzat gösterecekleri çaba ile örgütün amaçladığı suçun işlenmesine engel olanlar hakkında alacağı cezanın 1/10'unun çıkarılacağı belirtilerek, itirafıyla özendirilme çalışmaktadır. Ayrıca Terörle Mücadele amacıyla polikolaj propaganda ve teknoloji araştırma merkezi kurmak için üç ayı ön oluşturmaya çalışılmaktadır.

Yani yasası iktidarın güdümünü dolduran bu yasa tasarığında özgür her türlü halk muhalefeti yasaklanmakta ve ağır cezalar getirilmekte, özgürlük tamamen yok edilmekte siyasi tutukluların savunma hakları elinden alınmaya çalışılmakta, devlet güvenlik güçlerine daha fazla işkence yapma daha fazla insan öldürmele konusunda güvence sağlanmakta, halk muhbirliği, itirafıyla zorlanmaktadır.

Terörle Mücadele Yasası hazırlanıldığı dönemde muhalefet partisi olarak tasarıya şiddetle karşı çıkan ve yasallaştığına göre Anayasa Mahkemesi'ne itiraz davası açan SHP bugün tam bir iyizüzlük önüne serilmiş. Ve Terörle Mücadele Yasası'nın rahmet okutan yeni düzenlemeler katışısında usul gereği bir iki tiraz dışında sesini çıkartmıyor. Daha doğrusu çıkartmıyor. Sadece MGK'nin "emirlerle" ibaresine "şiddetle" karşı çıkıp, "onersiyeli" şeklindeki değıştirmeleri basıyor. SHP için değen nedir? Dür muhalefet gücüyle koalisyen ortağı olarak karşı parti. Değisen sadece rolüdür.

Sikyönetim-ölanğıstü hal tartışmaları arasında sıyrılıp çıkan ve en kısa sürede yasallaştırılması önerülen bu yasa tasarısı deyimlerle üç ülke geneline "siyokinetimsiz siyokinetim" yani, silvi silvi yönetimin bütün şartları hazırlamış oluyor. Terörle mücadele adına yine "demokratik hukuk devleti" şartları içinde kalınarak halkın boynuna takılan cendere daha da sıkılıyor. Döten bir halk "Terör" istikrar ilen edilen kendi anayasaları ve altına imza attıkları sayısız uluslararası sözleşmeler ile tanınan ve korunan demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan temel hak ve hürriyetler tamamen aşmaya alınıyor, kullanılması idarenin keyfi tasarruflarına bırakılıyor.

İstenildiği kadar yalancı, istenildiği kadar demokras, insan hakları söylemlerinin arkasına sığınışın, yine tek bir yola bulunabilmektir. Şiddet, daha fazla şiddet. Peki bu oligarşi için çözüm olabilecek midir? Hayır. Türkiye halkları demokras ve özgürlük bilinciyle bu faşist baskı yasalarını da boşa çıkaracaktır. ☐

Politikada Bu Hafta

Tereddüt oligarşiye güç verir

Bilinen örnektir: önümüzde içinde yaran bardak su olan bir bardak var. Yarıyı boş demek de mümkün, yarıyı dolu da...

9 bin nüfuslu bir kentün nüfusu birkaç göçün 300 kişiye düşüyor. Birkaç yüz köylü ve mezzari olan bir ilkenin 97 köy ve mezzari birkaç ayda boşalıyor. Kirları boşaltılmı bir Kürdistan'da getirilnen yapılamayacağına hesaplıyor oligarşi. Olmayacağına diyau "amin" demek olsa da, Kürt sorunu Kürdistan'ı insansızlaştıracak çözüme politikası izliyor... Etkiler, on binler göçüyor, batının günün büyük kentlerine. Ve bu on binler göçen kentlerde bu kez "yetkililerin" kollardına büyüten bir sövzenim dalgalıya kusatılmaya çalışılıyor.

Göç ve sövzenim... Ve katliamlar. Gündemde bunlar var. Mücadelenin karşısında bunlar var. Evet, bardak karışmışta duruyor. Yarıyı dolu diyuez. Milyonlarca Kürt göçü direnıyor. Milyonlarca Kürt sövzenim dalgalısa kapınıyor. Bu bardağın yarıyı dolu. Direnen yani esas almahız. Çıkış noktamız ya vardır. Diğer yarıyı doldurmak da böyle mümkün olacaktır. Bugün oligarşinin politikalarını tahli etmek için büyük zahmetlere geçilmeli gerekiyor. Kuşkusuz bu, en genel bilemlerle yetinip bunların hal hazırda yarattığı ve yaratmaya çalıştığı sonuçları ayırtmıdırma çabası gerekir olacaktır. Ancak bugün asıl olan, tek tek bu oligarşi karşısında hangi politik çizin ileninceye ve şiddet hangi temellerde ve nasil müdahale edilebileceği sorumudur.

Göç vardır gündemde. Katliamlar, baskı, terör ve göçüzgünümüz üzerinde şekilleniyor. Katliamlar ve göçüzgü karşısında göç yalnızca oligarşinin katliam politikasına cesaret verecektir. Kürt halkı yerini yurduna, toprağına terk etmemelidir. Hatta devrimciler burada ikili bir görevle karşı karşıyadırlar: bir yandan protestoların silahlı savası uzanan bir çizide katliamları karşı bir mülcaletle örgütlerken, diğer yandan da her şeyi rağmen göçü dur demek, politik tavır olarak bunu uygulamak ve bunu göç tehdidi altında emekçi halkı kavramak durumundayız. Bu noktada da sorun göç yöneten cerasizliği, mülcale kanallarıyla açarak yenilemektir.

Gündemde sövzenim var. Halkları, Türk ve Kürt halkını birbirine kırdrmanın provaları yapıyor. Silah dağıtmalarıyla, provakasyonlarla bunus kışalları hazırlıyor. Halklara karşı sorumlucları biran bir duyurmak ve uyandırmak gerekiyor. Propagandamızdan eylem biçimlerine kadar her şeyin halkların kardığı ruhuna uygun olması gerekiyor. Yeter mi? Duyurmak ve uygulara gerekli, ancak yeterli değil. Başka soruların da gündeme alınması gerekiyor; silvi faşistlerle mücadele gibi. Çünkü sövzenim bir yamalı bu zeminde örgütleniyor.

Ne yazık ki solun önemli bir kısmında buna yönelik bir hazırlık yoktur. Daha kötsü bunları tartışması bile yapılmıyor. Başta ifade ettiğimiz nokta budur işte. Oligarşinin gündemdeki politikalarını karşı tavır tartışılması ve bunun pratik adımlarını atılması gereken bir süreçtir. Ve bu görev yalnızca silahlı savası yürütenler açısından değil, toplumsal muhalefetin oluşturan tüm örgütlenmelerin, sendikaların, derneklerin önderidir.

Oligarşinin gündeminin karşısında devrimcilerin, yurtseverlerin gündemi işte budur. Bu olmalıdır. Oligarşi bir anlamda çerçekten "kırannaktadırlar". Bir yandan Suriye'ye, İran'a koşuyorlar. Bir yandan Lice'leri yakıyorlar. Amerika'nın, Almanya'nın kapısını çalıyorlar. Erzurum'ları yağmalaştırmaya çalışıyorlar. Tüm bunların masrafı olanı yeni bir açmazla karşı karşıya bırakıyor. Ve yine "buzur" için halkın boğazına sarıyorlar.

Devrimciler oligarşinin mevcut politikalarını tersine çevirmek, bunu yaparken, oligarşinin cerasizliği, artı halkı hoşnut-suzluğuya biçimlenen mevcut ortamı devrimin keline değerdendirilmekte durumduradılar. Bugün fazla "düşünmeden" tereddütümüzde acaşında bu doğrultuda şekillendirilmelidir. Verili ortam devrimciler açısından süğüllüğüne uygun zemin değerdendirilmelidir. Tereddüt, atilik, oligarşiye zaman ve dolayısıyla güç kazandıracaktır. ☐

Hedef tüm Kürt halkı Yakılan, insansızlaştırılan Kürt köyleri

Son bir ay içinde bombalanan köyler, yakılan evler ve açığa yapılan katliamlar TC'nin, "askeri çözüm" diyerek uyguladığı politikamın somut biçimlenişiydi. Bu politika çözümler kaldıkça bombalama, yakıp-yıkma ve katliamlar daha da hız kazandı.

Filen Milli Güvenlik Kurulu tarafından belirlenen politikaların sözcülüğünü yapanlar "Bu işi bitireceğiz" diye bağırırken, iş uygulamasını kendisine bırakan Genelkurmay Başkanı genella ile birlikte onlara yardım edenleri de "düşman" olarak niteliyor. Şimdi ise "Hepsini öldüreceğiz" diyerek Kürt halkını bir bütün olarak hedef haline getiren demagor vermekten çekinmiyor.

Bu demerleşe paralel olarak Lice katliamı yaşanıyor. 9600 nüfuslu ilçe tamamını yakıp yıkıyor. 60 ölü ve 300'e yakın yaralının ardından ilçede 300 kişi kalmış. Daha önce de Şirnak, Cizre, Diyar, Çukura aynı şekilde saateslere taranmış, tank ve top ateşine tutulmuş ve geriye yıkık evler ve boşalmış, terk edilmiş ilçeler kalmıştı.

Son haftalarda bu saldırıların hız verilirken, daha önce kısmen uygulanan köyleri boşaltma uygulaması en vahşi yöntemlerle birlikte yaygınlaşmaya kazanmaya başladı.

Devlet, gerillanın halk desteğini, balığın suyunu, tüptü vasatlerle kendi yanına çekmek umudunu kaybetmiş olduğu için, o "suyu" da yok etmeye yöneltiyor. Gerillanın destek aldığı köy ve mezraları boşaltarak kırılı insansızlaştırmaya çalışıyor.

Köyler Yakılıyor, Yıkılıyor

İHD Diyarbakır bürosunun izlediği kayıtlarla 1993 Temmuz'ta kadın boşaltılan köy ve mezra sayısı 552 iken, bu sayı son haftalarda hızla artmaya başladı.

Köyleri boşaltmanın en yaygın yöntemi, köylülerin evlerini içindeki eşyalarıyla birlikte ateş vermek, yakmak. Bunun yanı sıra yine sık kullanılan yöntemler arasında arama bahanesiyle köylere yapılan baskınlarda köylülerin eşyalarını ve yiyeceklerini talan etme, gözetimale, haketare etme, işkence yapma ve katletme uygulamaları yer alıyor. Kimi yerlerde köylülerin etrafı mayınlanarak, hayvancılıkla uğraşan köylülerin yaylaya çıkması hatta köyden bile çıkması engelleniyor. Geçimini sağlamlaması duruma gelen köylü, baskınlara canından bezdirilecek korucu olmasına zorlanıyor. Korucu olmaları ama baskınlara da dayanmalarına güç yolunlara düşüyor.

Köylüler, daha önceden "tarafsız" olarak ya da tarafsız görünerek devlet güçleri karşısında hedef olmaları kurtulabiliyorlardı. Eskiden gerillaya yardım eden köylü hedefti. Artık sadece gerillaya yardım edenler değil, korucu olmaları köylü de devletin hedef haline geldi. Devlet artık "tarafsızlık" kabul etmiyor. "Korucu olmsanız, gerilladan yanasınız" diyerek dayatması geliyor. "Ya korucu olacaksınız ya da köyünü bırakıp gideceksiniz"

sin"

Korucu olmayı kabul etmeyen köylüler köyü terk etmesi için süre tanınıyor. Süre bitiminde evleri ateşe veriliyor. O köyde hiç kimse korucu olmamışsa, helikopterlerle ateş açılarak köyün topekken imhasına gidiliyor. Direniş gösteren köylüler olursa, direniş gösteren köylülerin herkasın gözü önünde katlediliyor.

Son iki hafta içinde, koruculuğu kabul etmediği için yakılan, yıkılan ve boşaltılan köy sayısında hızlı bir artış oldu.

Lice Son Değildi;

Daha Sırada Olanlar Var

Lice'nin yakılıp yıkılması ve hemen hemen tümüyle boşaltılmasının ardından devlet güçleri Hakkari'nin Çukura ilçesi yöneldi. 300 korucunun silah bırakması üzerine, Çukura, devlet güçleri tarafından saateslere tarandı. Birçok ev ağır hasar gördü. Halk Çukura'dan, kaçış

genike Köyü Xirabekü mezarası, Xrbe Hilala köyleri, merkeze bağlı Akbağ Köyü, Yeşilliye bağlı Aluca Köyü, Kızıltepeye bağlı Uzunkaya, Arakapı ve Ermut köyleri, köylüler koruculuğu kabul etmediği ya da gerillanın köylere uğradığı gerekçe gösterilerek ateşe verildi, kısmen ya da tamamen imha edildi. Köylüler yöreyi terk etti. Savur'a bağlı Tızvan Köyü ise korucular silah bıraktığı için tümüyle yakıldı. Tızvanlılar göç etmek zorunda bırakıldı. Mardin'in Darğeci

Artık korucu olmayı kabul etmeyen herkes devlet güçlerinin hedefi. Evleri yakılıyor, katlediliyor ve göçe zorlanıyorlar.

halinde göç etmeye başladı. Daha önce nüfusu 4 bin olan Çukura, birkaç yüz kişilik köy haline geldi.

Muş'un Korukut ilçesine bağlı Altınova Köyünde 7'si çocuk 9 kişi devlet güçleri tarafından katledildi. Ve köy tamamen yakıldı. Köylüler köyü terk ettiler. Kızılağaç nahiyesine bağlı Zengök Köyü (DEP milletvekili Sirin Sakin köyü) yakıldı ve zorla boşaltıldı. Güncel süre operasyon sırasında en basın, ne de milletvekilleri köye yaklaştırmadı. Aynı aileden 4 kişi eşyalarını almak için Zengök'e döndüklerinde, kendilerini götüren kamyon götürü ile birlikte yakıldılar.

Ayrıca Muş'a bağlı 7 köyde 60 ev yakıldı. Diyarbakır'da Bism'e bağlı Çayuşu Köyü'ndeki 65 haneden 45'i, Diç'e'nin Piran Köyü'nden 15'i ateşe verildi. Heredand Köyü'nden Tonernek mezarası tarandı. Külpün 5 köyü ve bir mezarası yakılarak, Dudenya Köyü ve Gelse mezarası tarandı.

Şirnak'ta Bıykan ilçesi köylerinden 2 bin kişi köylülerini terk ederek Bıykan, Kayseri ve Kocaeli'ye göç etti. Şirvan ilçesine bağlı Otuk Köyünde devlet güçleri 7 evi yaktı. Koruculuğu kabul etmeyen köy halkı köyü terk etti.

Mardin'in Midyat ilçesine bağlı Mesken Köyü, Mazıdağı ilçesine bağlı Kani-

İHD Diyarbakır Şubesi tarafından 1993 yılı Temmuz ayına kadar boşaltılan yerleşim birimlerinin tespit edilmişleridir sayı: köyler:

SİRT	Sirt Merkezine Bağlı	6 köy
	Eruh	54 köy ve mezra
	Pervari	26 köy ve mezra
	Beytüşşebap	46 köy ve mezra
	Gercüş	10 köy ve mezra
	Çatak	26 köy ve mezra
	Kurtalan	8 köy ve mezra
BİTLİS	Merkeze bağlı	9 köy
	Norduz minhtasında	4 köy
	Mukus minhtasında	8 köy
	Hizan ilçesi	6 köy
	Narlıdere	1 köy
HAKKARI		62 köy
	Uludere	100 köy
	Slopi	1 köy
	Cizre	2 köy
MARDİN	Merkez Ömerli	5 köy
		8 köy kısmen boşaltılmış
	Darğeci	2 köy
	Mazıdağı	5 köy
	Koşur Minhtası	5 köy
DIYARBAKIR	Dicle	7 köy
	Hani	8 köy
	Kulp	45 köy
	Ergani	3 köy
	Lice	19 köy (kısmen yakıldı ve boşaltıldı)
	Hazro	12 köy
	Kocaköy	1 köy
BATMAN	Sason	17 köy
	Kozluk	1 köy
MUŞ	Kızılağaç Nahiyesi	2 köy
BİNGÖL	Genç	1 köy

İsimleri tespit edilen ve edilemleri toplam boşaltılan yerleşim birimi: 522 köy ve mezra

lerde direniş biçimlerini geliştirmekten kaçıyor.

Göç Dayatması Kabul Edilemez

TC'nin ondan önce Osmanlı devletinin amaçlarından biri de asimilasyon politikalarının bir aşığı her dönem "mecburi iskân" yani sığınan kanunları çıkartmak şeklinde oldu. Osmanlı devletinin son yıllarında 700 bin aile sığınan edimiyti. Cumhuriyetten sonra ise 1920'li ve 30'lu yıllarda, feodalizme karşı reform bahane edilecek Kürt aşiretleri mecburi iskânla tutuldu. Kürt isyanlarından sonra yoğun olarak sığınan gündeme getirildi. TC'nin amacı, feodalizmi tasfiye değil, Kürtlerin asimilasyonuydu.

Şimdi yaşanan göç etirme politikasının amaçlarından biri de asimilasyon. Kendi yurtdışında ulusl kılınma şıhı çikan, özgürlük hareketini destekleyen ve batıda da gerek devlet güçleri ve gerekse şıkkırtılmış Türk govenimzi tarafından basık altına alınarak sindirilmek, asimile edilecek isteniyor.

Bu nedenle göçe karşı direniş geliştir-

İlçesi Çelik Köyünde 8 köyü kurguna dizdikten sonra, diğerleri de 2 gün sığınan verildi. Çelik Köyü ve civar köylerden 400 aile Antalya'ya göç etti. Köylüler "ya korucu olursun, ya da gerilla der öbürünü" derinlecek tehdit edildiklerini, kurguna dizilen 8 köyünün TRT ekranlarında genella olarak gösterildiğini söylüyorlar.

Şirnak'ın Uludere Zırav Köyü'ne top ateşi açılması sonucu çok sayıda köy yaşamını yitirdi. Tüm bunların yanı sıra Kürdistan'ın diğer yerleşim bölgelerinde de benzer uygulamaların olduğu biliniyor. Birçok bölgeden dışı haber açıki sağlanamıyor, net bilgileri aktaramasak da, mevcut bilgiler genel panorama hakkında bir fikir oluşturmak için yetiyor. Kürt köyleri alele vayanıyor.

ABD gücü Vietnam savaşı sırasında kırsal alanları tırlarla bomba bombayırdı ve köylü köyleri bir araya toplatmaya çalıştırmış büyük köylü oluşturmaya çalışmış. Ama hava saldırılarına yeraltı sığınakları ile karşı koyan köylülerin direnişini kıramadığı gibi, oluşturduğu büyük köylerde da tam denetim sağlayamamıştı. Şimdi TC de gerillanın destek alanlarını insansızlaştırmaya çalışıyor. TC'nin bu politikasına cevap, köy-

IRAKTAN GÖÇ EDEN KÜRTLER, 1988-Çevik Güç kurmasını onlara özgürlüğü getirmedir. Özgürlük kendi topraklarındaydı.

mek, halkın mücadeleye sahip çıkması gerek olucdu kadar, asimilasyona da karşı koyması demektir. Göçe karşı diren için halkın mücadeleye ile güçlü bağlar kurması gerekir. Bu nedenle mücadeleye eden güçlerin halka doğru yaklaşımı, kararlılığı, inandırıcılığı ve doğru politika üretimi önem kazanmaktadır.

Halka doğru yaklaşımın öne sürülmesi, direnimsizlikte yaşanan net olarak ortaya çıkmıştır. Direnimsizlik halkı devrimci adaletten şaşmaz inceliği ve eğitimliliği ile kucaklamaya yerine yapılan hatalar, göçü hızlandıran bir etki yapmıştır. Direnimsizlikte göç edenler, sadece ormanların ve evlerinin devlet güçleri tarafından yıkılıp yıkılmaması değil, yurtseverlerin halka yönelik bazı politikalarını da göç etmelerinin sebepleri arasında göstermektedir.

Bu durumdan ders alınmalı ve tüm Kürdistan'da bu ders ışığında halkın direnişin sağlamlık için örgütlenmesine hız verilmelidir.

Yanan göçlerin "Kürdistan emirleri"nin olması var olan olumsuzluğu fazla hafifletmez. Ayrıca, Şiirli katliamı sırasında yurtsever hareketin yaptığı gibi, şehitlere eden halkın bu tavırını "kendi irademesinde" gelip katliamlar protestoları hareketi diyerek nitilemek, böylece göç etmeyi de olumlu politik bir tavır gibi görmek ve göstermek, düşülebilecek en büyük yanlış olur. Geçmişte böylece yanlış mesajlar verilmiş olması sadece Şiirli'nin boğalması sonucunu yaratmadı; daha sonra gündeme gelen Şiirli katliamı benzeri saldırılar karşısında direniş geliştirme bilincini de zayıflattı. Saldırıya uğrayanlar Güney Kürdistan'a ya da bati ilerine kaçarken, bu kaçışın getireceği zararları aklından geçitmediler.

Bugün ERN'nin göç etmeyi yasaklaması, göç etme olayına bakışın değiştiğini bir işaret olarak da yeterli değildir. Göçler yasaklandı değil, halkta daha güçlü bağ kurmak, örgütlemek ve direniş politikaları üretmekle benlenebilir.

Göç Edenleri Ölenleri:

İşsizlik, Sefalet, Baskı

Göç edenlerin arasında İstanbul, İzmir, Ankara, Bursa gibi sanayileşmenin olduğu kentler başta geliyor. Son yıllarda Diyarbakır, Antep, Adana ve Mersin gibi şehir merkezleri de göçün yoğunlaştığı çekim merkezleri haline geldi.

Adana ve Mersin'de her gün 5-6 aile multitalarına kayıt yaptırıyor. Antep'e her yıl 30 bin kişiyi göçlettiği saptandı. Diyarbakır merkezinde 1990 yılı nüfus sayımı 400 bin için 1992'de 1.5 milyona ulaştığı tahmin ediliyor.

Mersin Ticaret Odası kayıtlarına göre 1984-1992 yılları arasında Mersin'e 92.136, Tarsus'a 8.846 ve Erdemli'ye 2.498 kişi göçüyle yerleşti. Gelenlerin hemen hemen tamamı Kürt şehir ve köyle-

lerinden göç edenlerdir oluyor.

Tüm bu rakamlar, önceki yıllara göre çok daha yoğun yaşanan bir göç dalgasının varlığını kanıtlıyor. Önceden ekonomide nedenlerle yaşanan göç belli bir yoğunluğa seyreliyordu. Son yıllarda savas nedeniyle daha da yoğunlaşan göçün yol açtığı sorunlar da eskiye göre çok boyutlu.

Ortaya çıkan sorunların başında işsizlik geliyor. Kimisi yurtdışı getirildiği bir kaç hayvanını ve değerli eşyasını satarak bir süre idare ediyor. Ama yine de geçim derdi yakıcı bir sorun olarak karşısına çıkıyor. Diyarbakır'da son yıllarda işportacı, at arabacı ve çepekçi türünden iş yapanların sayısı 60 bini bulmuş durumda. Diyarbakır'daki kahvehanelerin sayısı ise 800-850 civarında. Adım bağı satıp çilece ve her sokakta kahvehaneler rastlanıyor. İşsiz göçmen olanlar kahvehaneler doluyor. Bu durum, işsiz sorununu alevlendiren boyutlara kaçıyor. Yabancılar geliyor. Birçok aile satıldığı parça parça eyyadan edile ettiği çok kazanç ile yaşamını idare ettirmeye çalışıyor.

Göç ederek büyük şehirlere gelen insanların göçtüğü bölgenin daha önce gittiklik ya da hayvancılıktan başka bir iş yapmamış köylüler. Bu nedenle farklı melekelerde iş sahaları açılmıyor. Seyyar satıcıların yanı sıra fazla bilisi ve beceri gerektirmeyen işlerde çok işgücü oluyor. İnşaat sektöründe tazele-

Şiirli'ye bağlı Pervat ilçesinde 1993 Temmuz'una kadar boğalanan köy ve mezralar (İHD, Diyarbakır Kübe Raporu)

1- Hol, 2- Nejaç, 3- Zoravani, 4- Hol, 5- Keleş, 6- Cernan, 7- Medrese, 8- Axer, 9- Koççin, 10- Sonayrak, 11- Mesin, 12- İçmeler, 13- Bağcı, 14- Heştan, 15- Baxo, 16- Besito, 17- Kol, 18- Baxo, 19- Kunder, 20- Ornyurus, 21- Kestik, 22- Kevzin, 23- Holo, 24- Axyicus, 25- Xirike Besito, 26- Xwate Sero

firmaları için tam bir ad durumuna geliyor, çok düşük ücretle çalışmaya razı oluyorlar. Ya da yine göçtüğü kentlere bachelere, searalara yemeyişi için, parmak talarından irgat olarak çalışıyorlar. İş bulamayıp işçi pazarlarında bekleyen kalabalıklar da sürekli artıyor.

Büyük şehirlere göç edenlerin genellikle köy bir yakınlarını yanında alıyorlar. Daha sonra geçtikleri tür barmalecek bir yer yapmanın yollarını arıyor.

Diyarbakır tam bir geçekonda şehit haline geldi. Antep'in, doğu, kuzey ve güney bölgelerinde giderek genişleyen bir geçekondanlaştı. Antep'te son yıllarda kurulan yeni mahalle sayısı 42. Adana'yı gelenler Gülbahçesi, Dağlıoğlu, Denizli, Barbaros, Şakirpaşa ve 19 Mayıs gibi geçekonda mahallelerine yerleştiriyor. Mersin'de ise Demirtaş, Yen-

pazar, Gündoğdu, Sileri, Çay, Çilek, Portakal, Selçuklu, Barbaros mahalleleri ise yeni gelenlerle sürekli gelişen geçekonda mahalleleri. Mahalleler gelişiyor ancak bu sadece sayısal bir gelişme. Su, yol, kanalizasyon gibi altyapı hizmetlerinde hiçbir gelişme olmuyor. Bu nedenle geçekonda mahalleleri tam bir sefalet görünümü arz ediyor: Üstü açık kanalizasyon dereleri, çamurlu yollar, suless evler vb. Göçün yoğunluğa böylece sefalet görünümlerini yaygınlaştırıyor ve sefaleti artırıyor.

Kürt

Mahallelerine Baskı

Sıkıntılar, işsizlik ve geçekondanlaşma-dan kaynaklanan sorunlarla btmıyor. Göç ile birlikte büyüyen ya da yeni kurulan mahallelerin çoğunluğu "Kürt mahalleleri" haline geldi.

Devlet açısından "Kürt mahalleleri" yeni bir mücadeleye potansiyeli olarak algılanıyor ve bu nedenle yoğun saldırılar hedefli oluyor.

Mersin eski valisi Çetin Merik'in başına "Mersin'de yaşayan Kürtler terörist, seyyar satıcıların yüzde sekseni teröristtir." gibi açıklamalar yapması polis saldırılarını daha da artırdı. Seyyar satıcıların terasına el koyan, arabalarını kırıp, sokak otomata döverek gözaltına almayı da sıradan bir uygulama haline getirdi.

Kürt mahallelerine yönelik saldırılar Adana, Tarsus vb. yerlerde de Mersin'den farklı değil.

Devrimci yasa yurtsever örgütler tarafından en küçük bir eylem yapıldığında, polis ve özel tim hermen o çevrede tüm evlere saldırıyor. Her gerekçe gösterilmeden insanların gözaltına alıyor, işkence edenler oluyor.

Özellikle 21 Mart, 15 Ağustos gibi gündüze birkaç gün önceden başlayan operasyonlar yoğun tutuklamalar biçiminde sürüyor. Kapılar kırılıyor, ev eşyaları ve yiyecekler tahrip ediliyor. Kadınların altınları ya da paraları talan ediliyor.

Kürt halkı kendi geleneklerine uygun düşün ya da cenaze töreni biçiminde, polisin müdahalesi yine saldırı biçiminde oluyor. Kürtçe türkü söylemek ya da kırmızı, yeşil, sarı renkleri kullanmak, hiçbir yasal dayanağı olmasa da yasaklanıyor ve örneğin bir düğün yolda kesilebilir.

Bir direniş karşılaşırsa insanlar gözaltına alınıyor ve işkence yapılıyor.

Devlet Sovanist Kığrtmalardan Destek Almak İstiyor

Batadık birçok yerleşim yerinde devlet ve polis, MHP gibi faşist partileri kul-

Göç çözüm değildir

"Toprak, kimlik demektir; mücadelemizdir, mücadeleye kalkacağımız özgürlüğümüzdür."

"Biz vatanıslatırmak, vatanımızı insanıslatırmak isteyenlere karşı direnişi yükseltelim."

lanarak Kürt halkını Kürt halkına karşı hareketi geçirmeye çalışıyor. En son Erzurum'daki olaylar gelişmiş kılığında politikasının en son örneği oldu.

Devletin yeni Erzurum'la yaratmak için çaba gösterdiğini tahmin etmek de zor değil.

Adana'da polis ve MHP'ler, Arap ve Türk halklarına "Kürt yakında buralan hepten istek edecek, sizi de hem işinzen den hem de evlenizden edecekler" diyerek kışkırtıyor. Mersin'de ise Türk ve Arap seyyar satıcıları, polis "biraz dğinişi sıkın, Kürtleri kovalım siz rahat dğiniş" diyerek her kesimde dğünsmalik tohumlarını yeşertmeye çalışıyor. İşsizlik başta olmak üzere halkın geçtiği sıkıntılarını Kürtlerin gelişinden kaynaklandığı saptasatını yayarak, teşkilatı Kürtlerin üzerine yöneltmek istiyor.

Asker ve polis cenazeleri ise, sovnetist kışkırtmalarında doruğa çıktığı gösteriler halinde gerçekleştiriliyor. Halkta, sovnetist, kinci duygular geliştiriliyor. Kürt halkı üzerinde devletlerin uyguladığı baskılara halkın destek olması isteniyor.

Sonuç olarak devlet batdık şehirlere göç eden halkı rahat bırakmıyor. Yerinden yurtdından kopan, işsiz aç ve açıkta kalan Kürt halkı, göç ederek geldiği şehirlerde devletli hedefli oluyor.

Devletin amacı halkı sindirmek ve boyun eğdirmek, böylece ulusal kimliğini, ulusal değerlerini unutmasını, düşünün içgücünü ulusa satan ücretli köleleri haline gelmesini sağlamaktır. Kürt halkı kendine yurtdından kopup göç ederek kurtuluş varamadığı, göç etmeden önce yaşadığı sorunları yine yaşamaya devam ettiği gerekçe öğreniyor.

Devrimcileri ve yurtseverleri ise, halka göç etmenin çözüm olmadığını ve gerçek kurtuluşu direnişle, savasa destek olarak gerçekleştireceğini göstermek görevi düşüyor. ☐

Güçsüz iktidar "askeri çözüm"den vazgeçemez

Son on yıldır Türkiye'de iktidara hazırlanarlarda artık "kurul"; hemen hepsi Kürt sorununu ancak kendilerinin çözebileceğini belirtir. Programlarında sorunu "bölge halkını refaha erdirecek" demokratik yollarla çözümlerine yer verilir.

Ancak iktidar koltuğuna oturur oturmaz, yapılan tüm vaatler unutulmaya başlanır. Ve bir önceki iktidar dönemindeki "politikalar" aynen devam eder. Kürt halkının başına daha fazla bomba yağmaya başlar. İşler bir öncekinden olduğu gibi MGK'ya bırakılır. Çünkü hakimiyet -özellikle bu konuda- MGK'nındır ve onun "tavsiye kararları"yla sorun ancak tankla, topa, bombayla "çözülmeye" çalılabılır.

Ehbetle bunun bir "maddi temeli" var: Türkiye oligarşisi sorunu demokratik yollarla, reformlarla çözecek dinamiklere sahip değildir. Ve dolayısıyla iktidarlarda bir bu gücü kendilerine bulamazlar. Onlar iktidara gelinceye kadar vatandaşın emeli zorundadır, ama iktidara geldikten sonra da bu vaatlerini unutmak zorundadırlar. Bu için "kurul" budur.

Oligarşinin politikalarında bir "yenilenmemiş" gibi, "alternatif" gibi empoze edilen Çiller, daha iktidarı üçüncü ayında bırakarak birtakım "açılımlar", "reformlar" yapmayı, tam tersine var olan hak ve özgürlükleri daha da sıkacak ceza yasalarıyla uğraşmaya başlar. Daha fazla "terör" ve baskı istiyor. Çünkü iktidar gücünü, kendine güvensiz yaktır. Verceği en ufak ödünün Kürt halkını daha da hareketeleştireceğini ve onların ayakları altında kalacağını korkusuna yaşıyor. Tüm işleri MGK'ya bırakarak daha fazla baskı diyor.

Güçlünün güleride TÜSİAD Başkanı Halis Konuk Kürt sorununu reformlarla çözümleri gerektirdiği açıkladı. Özgür Birliği (TOBB) ve Genç İşadamları Derneği (TÜGIAD), TÜSİAD'ı desteklediklerini açıkladılar.

Hükümet ortağı SHP Genel Başkanı Karayakın bunu "olumlu" bulurken, TDP kaanadından Devlet Bakanı Necmettin Çevheri tepki göstererek "işadamları işlerine baksınlar" yolunda bir açıklamaya geçti.

Tekeki burjuvazinin istemi, onların gerçekten reform tavartarı omalarından ve sorunu bu yolla çözmek gerektirdiği kavramlarından kaynaklanmıştır. Onlar için kaybettikleri kârları ön plandadır.

Aslında tekeki burjuvazinin "reform" öneren bu kesimlerinin de, "askeri çözüm" peşinde koşan iktidarlardan da gerçekteki amacı Kürt sorununu devrimci çözümlere engel olabilmekti. "Askeri çözüm" de, "reformlar" yolu da devrimci bir çözümün önünü kesmek içindir. Reform sesleri daha çok "askeri çözüm" önündeki noktada yükseliyor. "Reform" diyenler aynı zamanda ulusal kurtuluş hareketini de ulusal ve sınıfsal kurtuluş yönelecek bir çizgi yerine, uzlaşma çizgisine çekmeyi hedefliyor; yurtsaver hareketi zaman zaman verdiği "barış", "uzlaşma" mesajlarını değerdendiriyorlar. Ancak bu noktada oligarşinin önüne bir sorun geliyor; reformları yapacak durumda olup olmadıkları.

İbrikçili Türkiye oligarşisi bir şeyden önce tarıhsal olarak böyle bir "cesaret"ten yoksundur. İkinci ekonomi ve siyasi yapıyla onu düştürmektedir. "Reform" un açacağı kanallardan gelecek bir emekçi muhalefetten ve devrimci mücadelelerden alımda kalacağını yarıncı duymaktadır. Ki, seçin sonrası işi Kürt milletvekillinin Meclis'te Kürte konuşması adeta yer yerinden oynattı, iktidarı büyük bir panik yaşamasına yetmişti.

Mecut güçtikişimlik iktidarlarda tek çözüm olarak "askeri çözüm"e yöneliyor. Çünkü onlar için "rejimin korunması" bir şeyin istinadıdır. Onu "korumak" ve "kollamak" göreviyle karşı karşıyadırlar. Statikoları sarsarak, yıkarak "rejimlerin" tehlikeye sokmak istemiyorlar. Çünkü ister reformlarla ister tankla topa oligarşinin, Kürt sorununu "çözüm"ünden anladığı, Kürdistan'ın sınırızca sömürülmesi bir yer olması ve Kürt halkının bu düzenle bitirileştirilmesidir.

Ankara mesajları ve Dersim

"375 bin kurye-milis operasyonlar düzenlenerek tutuklanacak, genile ile aynı metotlarla savagılacak" Başbakan Çiller son günlerde yaptığı tüm konuşmalarda bu türden sözlerle yer veriyor.

Terörle Mücadele Yasası'nda yapılmış planlanan yeni değişikliklerde özellikle "mils" konusuna özel bir önem verildiği, milis diye nitelenen kesimlere yönelik cezaların artırıldığı göze çarpıyor. Yeni yasaya göre, gerillaya yardım ve yataklık eden kişiler de aynı gerilla gibi yeni örgüt üyesi gibi ceza alacak.

Yasanın yeni biçimini en açık biçimyle Tatvan 6. Zirhli Tugay Komutanı Korkmaz Tağma yorumluyor. Korkmaz Tağma yaklaşık 70 köy imanı ve mutlarını "Zaten kanun yakında değişecek, yardım ve yataklık edenler de örgüt üyesi ile aynı muamele"yi görecekt. O zaman hepimizi kurguna düşeceğim" diyerek konuşan köylüleri topyekûn imha etmekte tehdit ediyor.

Kürdistan'da ordu yasanın çıkmasını beklemeli. Köylülere ya korucu olacaksınız, ya da köyünü terk edeceksiniz" denilenler evleri atıp evlerini, katileşiyor, göç zorlanıyor. Lice, Cukcuk ilçeleri ve yüzlerce köy, Çiller'in demez verdiği günlerde atesler içine çoktan sokulmuş durumda.

Gerillaya karşı etkili olmama düzünü ordu güçleri, milis diyerek, devletten yana olmayan tüm halkın üzerine gitmenin, krları insansızlaştırarak gerillanın kitle desteğini yok etmenin planlarını yapıyor. Genelkurum Başkanı "Bu işi hepimizi öldürecek" diye tahdit savururken, Çiller'in vurgu yaptığı "mils" konusuna şiddetle basıyarak yöneleceklerini ilan ediyor.

Yasa, hukuk lafını eden yok. Kontra gerilla yöntemleri böylece, en yetkili ağzından dile getirilmiş, kontrolçileri uygulamaya açılacak buld edilmiş oluyor.

İzmir Ürfa'da özel ordu elemanlarının eğitimi denetleyen Tansu Çiller, hedef maketi vuran bir özel tim adanmış, "Aferin tam kalibinden vurmuşsun" diye. Atış tatbiri mini zevkle seyrediyor.

Hükümet Sozcusu Yıldırım Aktuna bir soru üzerine, "Her alanda tasarruf yapılabilsiniz. Başka alanlardaki bütçeyi denaralabilirsiniz. Ama terörle mücadele bunu asla yapamazsınız" diyerek hükümetin yönetime anlayışını gözler önüne seriyor.

Dersim'de Halka Yönelik Saldırıların Termini
"Kurye ve Milisler Tutuklanacak", Çiller'in konuşmalarında vurgu yaptığı iki mesaj vardı. Militarist güçler, mesajın gerek-

lerini yerine getirmek üzere harekete geçmek için fazla beklemeli.

Dersim merkezde 20'ye yakın insan, çoğu esnaf, evleri ve işyerileri basılarak gözetilme alındı. Gözetilirdi Ovacki ve Pülümür'de devam etti. Polis, esnaf işle başladı, buradan destek ve kurye diye nitelenen kişilere ulaşıldı. Ovacki'da 4 Kasım günü işi merkezinde bütün evler "arama" altı altında basıldı. Arama iznine gerek duymadıkları, çünkü "burası olağandışı hal bölgesi"ydi. Kimlik kontrolleri kahvehanelerden otellere, sokaklardan evele taşı.

Bir devlet kuruluşunda çalışan bir polis işi deriye çalışanları "Bizimkileri deriye şimdi daha iyi, artık terörist arama çıkıp öldürüyor. Teröristler deriye deriye deriyeyle uğraşırken şehirden deriye ile bitirilecek, sonra da deriye deriye ile daha kolay bitirilecek" diyor.

Askeri hacemaları için gerekli kaynak emekçi halkın cebi oluncu, bol bol araç-gereç sunuluyor, hacemadan kaçınılmıyor. Bir hafta içinde silah polisine onun üzerinde otomobil verildi. Ovacki için gelen Almaniya çıkı panzer insanları sindirmek için tozu dumana katıyor.

Köy karakollarının işleyişi
Gerilladan çok silah halk her def seğılince, köy karakollarının işleyişi de değıştirdi. Askerleri geceleri köylülerin içinde dolayarak gündüzde de karakollarda geçiriyorlar. En yoğun çabayı kendisi güvenliğini için harcıyorlar.

Karakol görevlilerinin ikinci görevi ise, aramalarla, kimlik kontrolleriyle, küfürlerle, tehditlerle, işkencelerle köylülere baskı uygulamak. Çünkü onları koruyup bünyesi gerillayı köylüyle basılayı rüyuyor. Baskı konusunda da üzerine diyor yapılanlardan bir Dersim Gevikişu Yöy Karakol Komutanı. Köy kahvehanelerine girip köylülere tekme-tokme dövbelen karakol komutanı, istediğini karakola götürüp hakarete edebiliyor.

Yayılayıcı Karakol Komutanı Ali Akçapan ve Ovacki'da görev yapan işkenceci özel tim elemanı Sürmeli Köprüoğlu da halka terör estirme konusunda yetenekli. Devlet politikalarına uyum nitelikli görevliler, sinırız yetkililer denatılıp, bol maasla halkın üzerine gönderiliyor.

Halk Devleti Yabancı Göçür
TC bölgenin hakimiyeti bizde dir. Bunu giriş-çıkışlarda polis kimlik kontrolü yapması ile, arama ve işkencelerle göstermeye çalışıyor. Ama hiçbir köyde TC bayrağı yok, Kürt ço-

culklar da artık Türküm, Doğruyum... demiyorlar.

Köylü, gerillanın yasalayla yaşamını sürdürüyor. Orman kaminden peynir fiyatının belirlenmesine kadar her şeyde gerilla ve köylü birlikte hareket ediyor. Gerillanın yol kontrolü yapmasından dolayı militanist örgüt Tunceli-Ovacki-Pülümür yollarını çoğu zaman kullanıyorlar, karakol veya ilçelere ulaşım için helikopter kullanmak zorunda kalıyorlar.

Köy ilkokulları kapalı, burjuva partiler kapalı, burjuva basın bölgeye girmiyor ve çoğu yol gerillanın denetiminde.

Köy okullarında görev yapan öğretmenlerin bir bölümü kendi memleketlerine gitmişken, bir bölümü de öğretmen evlerinde zamanlarını geçiriyorlar. Açık olan liselede ise mücadele eden gençliği susturmak için okul idareleriyle birlikte yeni yöntemler gündeme getiriliyor ve okulların etrafına tel örgüler çekiliyor. DLMK Cumhuriyet Lisesi'nde bir protesto düzenledi ve gençlerin esurmayacağı bir daha belirtti. Fırat Meslek Yüksek Okulu'nda ise öğrencilerden çok özel tim var. Okul sınırlı özel time at. Hozat ve Pertek liselelerinde de öğrenciler mücadelede var olduklarını gösteriyorlar.

Gerillaya Aynı Metotla Savag

Ovacki'da bağlı Tormova Köyünün ormanlarında köylüler gerilla abasesiyle dolmuş olan tim gördüklerini belirtiyor. Sabahları ormanlara çıkan kontroler askarları tekrar karakollara dönüyorlar. Bütün bunlar kontrolçilerin savagının tesmi olarak baltatıldığını, mesajın yerine ulaştırıldığını belirtirler. Tormova da bunun ilk adımı olsa gerek. Hangi yasaya dayandırılacak diyemeyiz çünkü kontrolçilerin hukukukyla yönetilen devletin yasası sorulmaz.

Dersim'de koruculuğu oturtamayan devlet güçleri, Kürdistan'da diğer bölgelerinde olduğu gibi halka "Ya korucu olacaksınız, ya da evini terk edeceksiniz" dayatması ile gelseyor. Onun yerine farkı gerekçeler bularak baskı yapmanın yöntemlerini geliştiriyor. Devletlin her türlü harekelenmesine göretiler ki, hedef halk. Bütün saldırılar silah halka yöneltiliyor. Amaç halkı sindirmek ve gerillaya olan desteğini önlemek. Bu arada provokatif ortamı yaratmak, devrimcilerin yanlış yaklaşımlarından yararlanmak gibi daha yeni yöntemleri de denemeye çalıştıkları görülüyor.

Halk içinde örgütlenmeye ağırlık veriliyor, çeşitli dernek biçimlerinde gerilla bu süreçte daha da ön plana çıkıyor.

Ölüyü kimse diriltemez

Devrimci Sol Avrupa

**Temsilciliği insaniyetin
yayınlan ve darbci gürühun
son artklarının antlatıldığı
Kasım 1993 tarihli bir bildiriyi
aşığıda yayınlıyor.**

Darbe şefleri düzene dönünce ço-
mezleri şefliğe soyundu.

Gömezler şimdi yökünce perdeden
atıp tutuyor.

Devrimci Sol'un 15 yilını soruyor-
lar... Devrimci Sol'un 15 yilını çok
bilien potansiyel kuruski atıyorlar.

Safaları piskillerden arındırıyorlar-
mı... Bizim bile yapamadığımız yapı-
yorlar... Süleyman, Hüseyin, Zafar
hemerkeşin piskillerini ortaya çıkar-
mıyarmı ve özeleştiriyi yaptırıyorlar-
mı... Tabii görülenler alınmış, ko-
nularını indirilmişmiş.

Doğrusu bravo Hayri ve Nejd'te, siz
ne cehennemşerhine de görmüşsüz.
Demek darbelercin piskillerini ortaya
çıkardınız. Ne yazık ki çok geç fark et-
mişsiniz. Darbecin piskil öldürdü herke-
şen gördü, tüm Devrimci Sol kadro ve
tarafkarları gördü de siz neden görmediniz
y? Çünkü sorun çıkart ve konum ka-
zandı... Çıkartları sarısların karıştı-
rıldı... Şimdi sıra sizde? Piskil oldu-
kun işi, çıkartları sarıslığı için darbe
yaptılar, ihanet ettirir. Ahlaksız ve çı-
karcıydılar. Ahlaksızlıklarının ortaya
çıkmasından da korktular. Süleyman da
bunlardan biriydi.

"Kapakçaklar", "düzene döncekler",
"birbirlerine de ihanet edecekler" dedik,
hariften geçkeleiyorlar. Darbeci gömezli
kain kafalı Hayri ve matya Nejd'te de
darbe şeflerinden farkli dedikler, Hay-
ri'nin şahsı olmaz bir kariyerist, kalın
kaynaklı olanı tanyan herkeşen bilir. Bu
kariyeri tutusunu nedenleydik ki caza-
vinden olan göröveden alınmış ve kadro
konumundan düşürülecek cezalandırıl-
mış. Cezalandırılan, değılerinden de
cezaevi komitesidir. Komitede Fazil ve
I. Yalçın Arkan yoldaşlar da bulunmak-
taydı. Hayri, pankisi ve korkaktir, hiçbir
yeteneğı yoktur. (Sahi, hala en küçük
bir şeyde atışı için el ağızını kapatıp
gözlerini hafız gibi açıyor musun?)

Cezalandırılan çıkıktan sonra kendi-
ne yeniden bir gans tanımış ve sade-
ce biraz Arapça bildiğinden Ortadoğ-
yu göndermişler. Burada da kariyer
sorununu dayatmışlar. Burada ile birlikte
tüm eşleştirilen ve konumunu unutarak
yalnız, hilekar, kaçışığı yeteneklerini
sergilemiş ve konum derdine düşmüş-
tür.

Nejd'te, özde devrimci değil matyaçı-
dır. Bu işleri çok sever. Tipik bir yalancı
ve hakkı inkar edilemeyecek kadar rol
kasmeye yeteneklidir. Her türlü yalan,
her türlü rol ondan beklenilebilir. Kinci,
gaddar, bir o kadar da korkaktir. 1984'te kısa bir dönem Sabo ile birlikte
çıkartılmış. Sabo, onun manyaklığıyla
ile uğraşır. Niyaz'nın çıkışıyla birlikte
ise süra daha kalır. Aynı manyaklığıyla
N. de uğraşır. Bu ara takip alrı ve
polis-fobisine kapılır. Öyle ki kaldığı ev-
de perdedi açmadan duramaz. Haliken
insanlar delhi bu insan bğazına ş açar
deler... Niyaz'ı "sen inkarcıdekt tavrı-
na gövneniyorsun, ben gövneniyor-
rum." der. Zaten disiplinle gelmeyen,
korkak, ama macera tutkuları olan biri-
dir. Çok ilginç biridir! Çok lüks yaşar,

cebinde Marlboro ekşik olamaz. Bey-
men'den bu yerlerden gınır. Hayri
randevuya önceden gınır, en ufak bir
tehlikeye toz olur. Çok bilmiş ve ukula-
dır. Dünyada olup da (hatta olmayan)
onun bilmediği hiçbir şey yoktur. Her
konuda saçmalama ve kurusiki atıp tut-
tuğu vardır! Örgüt parasıyla, örgüt-
ten habersiz pis işler yapar, hesabını
veremez. Gaddar, zalim ve piskopot
davranışları gösterir. Öte ile insanları
çarpamak, kedi ve köpekleri ezme-
kten zevk alır. Hayatı dünyası çok genişir ve
kendini çok beğenir. Buntlar ve daha
birçok davranışları "90 özeleştiriyi kam-
panyasında sorularını" Bu sürele Ortadoğ-
du'dadır. Niyazi ve Sabo eşleştirilmi
bizzat yazıların ve kendisine gönderilir.
Sonuçta kendisini yenilemiş işi alırlı da
(6 ay) elinden alırları cezalandırılır ve
özeleştiriyi sürecine sokulur. O da
kendini aşkapanı belirtir. Disiplinsiz ve
lağacı bir öldürdün, cezasının birle-
timinden sonra ülkede çalışabilir gücünü
vermedikinden yurt dışına istihdam
edilir. Darbeyi dünyaya şöyle der... "Ni-
yazi cezalandırıldığını şimdi anladım.
DK, Niyazi ve Sabo'nun gücü olmasaydı
için beni cezalandırılırdı." Kafa yapısı bu-
dur. Nejd'ti gibi bir zavallıysın Sinan ve
Niyazi çok iyi tanır. Ama kendisini böyle
görmez ve darbci olur. Hıppı, hasta-
lıkları bir kafa yapısına sahiptir. İyi gücü
kaptırması, pis düşünmektedir. Her çevre-
sinde hıppı, ayak kaydırın tipler arar ve
bunlarla uğraşır. Aynı şeyi cazaevinde
de yapmış, sorumusuna hayali suç-
lamalar getirerek işler kurmuştur. Bu
suçlarından da sorgulanmıştır.

Darbci gömezler, her "Bunlar da
kim?" diye soracağımızı söylüyor ve
ekyorlar. Onlar sadece Hüseyin, Sü-
leyman ve Zafar'tan diyorlar. Onlar da
kim ki, gerçek şey bizzat diyorlar.
Doğrusu çok ayıp emmiş! Şimdiye kadar
Hayri'yi, Nejd'i ve zavallı Erhan'ı
anlatmakla, Aslında zaman zaman
anlatık ama anlatılan az gelmiş... Ede
Süleyman, Hüseyin, Zafar darbe şefe-
riydiler. Hayri, Nejd'te ve Erhan onların
kuyrukçusuydu. Onların dediklerini tekar-
re ediyorlardı. Şimdi işleri biraz değıtirdi.
Hayri ve Nejd'ti piskil dedimdir darbci-
lerini kendileri keşfetmişcesine "Biz on-
ların piskillerini kıracağız" diyor. İyi hoc
da yazdıklarıyla anlatılmayacak kadar
da gen zekali olamazlar, yoka belkeler
ila mi yitirdiler. Hem piskil diyecek,
hem de onların söylediklerini takipası
olacakları. Doğrusu normal bir mantığı
kuvayımayaacağı söyler. Diyorlar ki,
biz darbci olsaydık DK'nın karmakleri
bile kalmazdı, darbci sizsiniz, çünkü
gididit siz uyguladınız. İşte Hayri ve
Nejd'in aklı bu kadarıdır.

Darbcieler böse hareket bir atarı
oyunuydu. Darbe şefi, "Ne olur biraz da
ben yönetimim, DK'ız bu işlerin ola-
bileceklerini gösteremiyor." diyor. Şimdi
"atari oyununun" başına Hayri ve Nejd
değip geç, şanslarını denemek istiyorlar.
Bunun için tasfiyelerle yerlerini sa-
latmışlar. Şeflerini tasfiye ettirir.
Herkes birbirini tasfiye ediyor. Herkes
birbirine piskilıyor. Oysa en büyük
piskil darbci olabilir. Darbecilik batıda
kain piskillerden tutulamaz. Piskil yay-
mak zorundadır. Kontreleşicilerle de-
vam etmek zorundadır. Ahlaksızlığa
devam etmek zorundadır.

Darbci şefler geçmiş piskillerini gi-
-

lemek için panik halinde darbe yaptılar.
Ve darbeye birlikte piskillerine piskil
eklediler. Herkes birbirini piskilisi gü-
lemeye başladılar. Ama nerye kadar?
Çıkartıları bittiyi yerde birbirlerini yeme-
ye başladılar.

Şimdi sıra Nejd'te, Hayri ve Er-
han'da. Kesinlikle birbirini yiyecek-
siniz. Darbecilik ölmüştür, hiç kimse on-
dritilemez. Siz ölünüzüz. Boğuna, hala
birkaç genç aldatmaya devam ediyor-
sunuz. Devrimci katilleriniz de şimdi ce-
zaevinde... Onları tek katar tanıyoruz.
İnsanlar öldürmek için ne kadar da rahat
"9 okumunuz gölmüş alınırdı, deli bira-
kıldı diğerleri tutuldu." diyebiliyoruz
sınız. Rıza'nın katilleri, Zeynep ve Sa-
vağ'ın katline taşınmış edenler, insan-
larımı kaçırıp yalayaban bu sapık ser-
seri gürühu iyi tanıyoruz. Doğrudur,
kontreleşici yayını okuyordur, başka
da bir şey olamazlar...

Hayri, Ortadoğ'da kontra propa-
gandalardan sonra şimdi Avrupa'da
ahkam kesiyor. Ama hala müteccil
edebiyatıyla atıp tutuyor. Nejd'te ise,
Avrupa'da ve matyacılıktan hiç ayrılm-
madı.

Evet, Hayri ve Nejd'ti kimliklerini
halkımıza açkışın. Siz kimsiniz? "Biz
hareketin kadrosuyuz" diyorsunuz. Ne
zaman kadro olunuz?

Demek biz partiden bir şey anlamı-
yoruz! Siz, bu konuda çok özel eğitim-
ler görmüş olmalısınız ki, DK ile yapılan
röportajı alelacele MK adına değıştirip
"Parti Arifesindeyiz" diye ilan ettiniz.
Şimdi parti düğmanı kesilmiştir. Tabii
hareketi kutaracakmış! Sonraşını bili-
yoruz. Hareketi ele geçirmediniz. Her
şey ters tepti. Elinizde kims kalmadı.
Şimdi kaçmak kaçana. Avrupa komite-
ne atadığınız Sami de düzene döndü.
Ülkede ve Avrupa'da dünyadan haberi-
siz birkaç aldatılmışın başka kimse
yok. Etik, etik tepeler immerin za-
manıdır, parti neyimiz? Ve de bazı yeni
şeyler yumurtlamamızın ki yeni şefler
olduğunuz bil olsun. Örneğin, şiz
darbecilik savunulamaz durumdas. Birkaç
şey de sağdan solardan çıkarsınız. Büy-
lece oportünizmi "farklı görüşleriniz
ne?" düşüncelerini de tatin ettiğiniz
oyunuz. Onlar da siz daha çok sahpila-
nırlar. Çok zorlamayın bir tarafını ki-
rarsınız! Katliamlar, tutaklıklar, kaçış-
lar, ihanetlerden sonra siz hala ihanet
devam ediyorsunuz. Ölüyü diriltmeye
çalışıyorsunuz. Siz 13 Eylül 1992'de ölü-
nüz. "Çözümünüzüz" basan, sizlere
kucak açan sevgili dostlarımız dahil hiç
kimse siz olamazsınız.

Tüm Türkiye halklarına bir kez daha
ilan ediyoruz; darbci gömezleri de bir-
birine ihanet edecek ve düzene döne-
ceklerdir. Ama yine insanlara zarar ve-
rcek, yine hırsızlık yapacaklardır...

Onlar değı örgüt, bir dernek bile kura-
mazlar. Çünkü örgüt düğmanı olacak
kadar anarşist, korkak, kariyerist ve ra-
hatına düşkünlüdür.

Darbci gömezleri ve dostlarını baş-
başa bırakıyoruz. Namussuzluğu ve
ihanete devam etmekten başka hiçbir
yolları yoktur. Bütün yolları çıkamazdır.

Darbenn nedenleri, darbelercin ah-
lakı, anlayışları, devrim diye bir sonun-
lan olmadı, tüm yönleriyle sorulan-
maktır. Hala darbci piskillerinden de-
vaymeyerlere yapılacak bir şey yoktur.
Cezalarını çekeceklerdir! ♦

Ağrı'da çatışma

Ağrı merkezli Hürriyet Mahallesinde 10
Kasım günü saat 11:00'de devlet güçleri ile "silahlı
kışiler" arasında çatışma çıktı. Çatışmada biri ko-
misier işi kışi öltürken, ikisi polis 4 kışi ağır yarala-
narak Ağrı Devlet Hastanesine kaldırıldı. Çatışma-
dan sonra şer merkezinde operasyon düzenlenen
polis ve özel tim çok sayıda kışiy gözaltına aldı.

Ayrıca Hürriyet Mahallesinde Halkın Yüce'i
atı eve polis ve özel timce yapılan baskın çatışma-
ya dönişti. Bir saat kadar süren çatışmada bir özel
tim komiseri ile evde bulunan M. Yazar Tağdemir
ve Ali Boğa adlı kışiler öltürüldü, 2 polis ve aynı
mahallede kapışım ölüme kuş uçurtan Şaban De-
mir ağır yaralanarak Ağrı Devlet Hastanesine kal-
dırıldı. Yaralıları hastaneye getiren poliser, hasta-
nede bulunan yaklaşık 50 kışiy dipçileyerek döv-
dü ve küfür edecek hastaneden dışarı çıkardılar.
Daha sonra poliser, hastane personeline de hakaret
ve küfür edecek baskıyla hastane personeli ni
boyunca iki polisin tedavisi için çağırdılar. Çatış-
madan hemen sonra şer merkezinde operasyon
yapan özel tim ve siyasi polis, 100 Yıl Mahal-
lesinde Hürriyet Deniz, Servet Yüce ve isimleri tes-
bit edilemeyen onlarca kışiy gözaltına aldı. ♦

TIYAD'ın aileler evlatlarını sahip çıkıyor

TIYAD'ın aileler 5 Kasım'da evlatlarını sa-
hip çıkmak için Samsalçılar Caddesi önündeydi.
Cezalandırılan bundan TIYAD'ın aileler ha-
zarlıklarla süren yeni yasa tasarruunu protesto
ederken yaptıkları açıklama "Bu tasari ile adı
konulmadın şükünetim artırmayacak uygula-
malara gidilecek derinciler, yurterverler yendi-
den ilan sephalarına çıkartılacak. Biz tutuklu
aileleri, peçmeti olduğu gibi buğün de evlatları-
mızın yanında insan hak ve özgürlüklerini sa-
vamıccu olacak" dediler. Açıklamadan sonra
Baysrampa Postanesi'ne giden aileler telgraf
çekerek Adalet Bakanlı'nı protesto ettiler.

TIYAD'ın çağırısıyla oluşturulan Lice heyeti basın toplantısı yaptı

TIYAD'ın çağırısıyla oluşturulan ve 31 Ekim'de
Lice'ye gelen Lice Halkıyla Dostluk ve Dayanış-
ma Heyeti' 5 Kasım günü İstanbul Tabip Odası'nda
düzenlenmiş basın toplantısıyla Lice izlenimlerini
kamuyuna aktardı. Lice'de yapılan video ve slayt
çekimlerinin de gösterildiği toplantıda heyette bu-
lunanlar izlenimlerini anlatırlar. Daha sonra "Din
Şırnak'ta, İstanbul'da, buğün Lice'de, Ankara'da ve
da ülkelerin herhangisi bir yerinde olacak katliam ve
imhalar karşısında susmak, utançag çıkımler getir-
mek, sesimizi yükseltmemek bizim onlara ıcarzet
vermek, onaylamak." görüşlerine yer verilen
aıklama ile Lice'de yaşananlar kanunların halkıla-
rın kardeşliği vurgulandı. ♦

6 Kasım protestoları ve boykot, öğrenci gençliğin YÖK'ü ve sonuçlarını teşhir etmesinde en önemli araçlardan biri oldu. 6 Kasım protestoları YÖK'e karşı teşkilatların en fazla yükseldiği günler olurken, konusu sadece YÖK'le sınırlı kalmadı; emperyalist saldırılarına, faşist baskılara tavır alının da adı oldu. Öğrenci gençlik protestoları, boykotlarla YÖK'e ve siyasi iktidarların uygulamalarına tavır alınırken, karşısında yine polis ve jandarması vardı. Üniversitelerin içi ve çevresi 6 Kasım'da sedita polise ılgıal yapıldı. Eşyüne kadar protestolara katıldıkları için yüzlerce öğrenci gözaltına alındı, onlarca tutuldu. Polis en geniş ve aktif tavır alıldığında bir olan boykotları engellemek için elinden geleni ardına koymadı. Fakat ne yaparsa yapsın, ne kadar te-rör estirirse estirsin öğrenci gençliğin ta-

Üniversitelerde protesto

leplerini ve tepkilerini dışı getiren protestoları engellemeyi başaramadı.

Bu yıl 6 Kasım'ın Cumartesi gününe gelmesi nedeniyle bazı illerde protestolar 5 Kasım'da, bazıları ise 8 Kasım'da gündeme geldi.

İSTANBUL

İstanbul'da İYÖ-DER'li öğrencilerin yaptığı boykot çağrısına onlarca yantı veren tek grup Mitan Gençlik oldu. Mitan Gençlik dışındaki gruplar 5 Kasım günü için düşünülen boykotları katılmazken, genel olarak üniversitelerde hava şöyleydi:

5 Kasım'da Polis-Jandarma Terörü

Üniversitelerde 5 Kasım öncesi başlayan polis-jandarma ılgıal boykot günü eduruk notasına uluştu. Üniversiteler o gün ılgıal ordulan gibi davranan polis-jandarma tarafından ılgıal edimildi. Öyle ki, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde öyle yemeli sırasında mekânlarına geyen gelen polisler, kendi silahlarını oluştarak, öğrenci yemehanesinden yemek aldılar. Çağırma yapılmayın bazı okullar da polis-jandarma ılgıalından kurtulamadı. İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde boykot çağırması yapılmış ılgıal halde okul ılgıal eylemine gıybıydı.

Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü'nde Polis Saldırısı

Hukuk Fakültesi Öğrenci Demerji tarafından 5 Kasım günü basın açıklaması yapıpı karır alındı. 4 Kasım günü yapılan sınıf konuşmalarında İYÖ-DER'li öğrenciler tarafından boykot ve basın açıklaması çağırısı yapıldı. Birinci sınıfta yapılan konuşma sırasında Osman isimli bir öğrencinin görevlisi konuşmaya müdahale etmeye çalıştı.

5 Kasım günü okula gelen öğrenciler gıcılın yemeden deniminden geçirecek okula alındılar. Bazı öğrencilerin ise kimliklerine el konuldu. Okulda polis denetiminin yanı sıra sivil faşistlerin de yoğunlaşması dikkat çekiyordu. Yoğun polis denetimine karşın basın açıklamasının yapılmasına karar verildi. Saat 13.00 civarında basın açıklaması yapmak için alıkların kentinin önüne gelen öğrencilere sivil polisler azınca saldırıldı. Polisin saldırısı sırasında elleriyle kut işaretleri yapıpı dikkat çekiyordu. Öğrenciler üzerine silah çekerek saldırılan polise direnerek ve slogan atarak karşılık verd.

Gözaltına alınan arkadaşları götürülürken, geride kalan öğrenciler "Katli Polis", "Polis Dişan Bilim İçeri", "Halk Düğmaları Okulumuzdan Defolun" sloganlarıyla çığır kapısına doğru yürüyüp yaptılar. Okulda bulunan sıradan öğrenciler polis saldırısını tepkile karşıladılar, yer yer poliste tırtırmaya gıryorlardı. Tepkin büyümüşünden korkan polis yürüyüşe müdahale etmedi. Okul dışına çıkan öğrencilere ekip otosuna bindirilen arkadaşları zafer işaretleri yaparken, slogan ve uhyalamaları karşılaman polisin tedirginliği de iyice artmıştı.

Öğrenciler daha sonra İnsan Hakları Demerji'ne giderek basına gözaltıları protesto eden bir faka çektiler. İnsan Hakları Demerji'nden TÜYAP'a gidilecek polis saldırısını ve gözaltıları protesto eden bir basın açıklaması okundu. 4 Kasım günü gözaltına alınan ılgı öğrencileri birlikte 5 Kasım günü gözaltına alınan Tefvik Hakan Öztürk, Feyzullah Sarıkaya, Mesut Dişan ve Kenan isimli öğrenciler 6 Kasım günü serbest bırakıldılar.

Ayrıca İstanbul'daki hemen hemen bütün üniversitelerde özel olarak boykot çağırması yapılmış bile olsa boykotu katılmı vardı. İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde boykotu katılmı yokken, felsefe ve sosyoloji bölümleri hiç ders yapılmıyan yerler arasındaydı. Yıldız Üniversitesi'nde genel olarak (Mimarlık dışında) boykotu katılmı yükseldi.

Katılmı yüzdesinden çok 5 Kasım boykotunun ortaya koyduğu bir gerçektir. O da çağırmanın yürütülmediği her yerde cuse adimaları kitleye gıdbilenler kitletin gündemini belirlemekte zorlanıyordı. Okullarda estirilen terör, oılgıgarının doğrudan korkuluya gençlik bir kez

daha gündemi belirledi.

TRABZON

Karadeniz Teknik Ünivesitesi'nde Direniş

TYÖ-DER'li öğrenciler tarafından 5 Kasım günü Mimarlık-Mühendislik Fakültesi Jdeozdi kentininde YÖK ve 5 Kasım boykotuyla ılgıal bir forum yapıldı. Forum başlatkan kentin duvarlarına "YÖK'ü Tarih Gümecek Okul Öğrenci Gençliğin Mücadeledir-TYÖ-DER'li" yazılı bir pankart asıldı. Konuşma yapıldığı sırada kentin jandarma tarafından sınımlıya bağlandı. Tescilli öğrenci düğması Mimarlık-Mühendislik Fakültesi Dekanı Turgay Tüde öğrencilere kentin bostallmalarını söylerken, tehditlerle pankartı kimlerin açtığını öğrenmeye de çalışıyordu. Baş TYÖ-DER'li öğrenci harcında kentin tamamen boşaltılan öğrenciler bir durumu aklamaları protesto eden diğarı çıkarken, jandarma içerde kalan Baş TYÖ-DER'li öğrenci gözaltına almak için saldırdı. Jandarmamın saldırısına müdahale eden ılgı TYÖ-DER'li öğrenci daha dövü-lerek gözaltına alındı.

Gözaltına alınan Kemal Evcimen, Sabriye Bayram, Tanju Tağtan, Özkan Şahintürk, Devrim Bulut, Sibel Yildirim, Kemal Soykan ve Serkan Balcı isimli TYÖ-DER'li öğrenciler jandarma saldırısına "İnsanlık Onuru İlgenciyi Yenecek", "Kahrolsun YÖK, Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadelesini" sloganlarıyla karşılık verdiler. Gözaltına alınan öğrencilerin jandarma tarafından tamamen sarılan katilinden tutulduğu sırada Makine Mühendisliği Bölümü kentinde TYÖ-DER'li bir öğrenci tarafından jandarma saldırısını ve gözaltıları protesto

eden bir konuşma yapıldı. Konuşma sırasında kentinde bulunan öğrenciler alkışlarla saldırdı ve gözaltıları protesto etti.

Daha sonra gözaltına alınan öğrencileri Alay Komutanlığı'na götürmek üzere harekete geçen jandarma arabalarının önü, yola bağdaş kuran bir öğrenci tarafından kesildi. Arkadaşlarının serbest bırakılmasını isteyen öğrenci jandarma tarafından tartaklanarak yoldan kaldırdı.

TYÖ-DER'li öğrenciler gözaltılarında sonra SHP'ye giderek basın açıklaması yapmak istediler. Bu talebin SHP'li tarafından reddedilmesi üzerine açıklama basına dağıtıldı. Basın açıklamasında YÖK'ün uygulamaları ve sonuçlarıyla kaldırılması istenirken, "Bunlar için mücadele eden arkadaşlarımız zorla gözaltına alındılar. Arkadaşlarımızın keyfi olarak gözaltına alınmasını protesto ediyor

ve bir an önce serbest bırakılmalarını istiyoruz" denildi. 6 Kasım günü de gözaltıları ılgı olarak savcılığa suç duyurusu sunuldu. Gözaltına alınan TYÖ-DER'li öğrenciler 6 Kasım günü çıkartıldıkları savcılık tarafından serbest bırakıldılar.

DİYARBAKIR

Dicle Üniversitesi'ne bağlı bazı okullarda 5 Kasım günü TÖDEF imzalı çezi dövümler asıldı. YÖK'ün kuruluşunu ve paralı eğitimci protesto etmek için Hukuk Fakültesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Eğitim Fakültesi ve Tıp Fakültesi kentinin asıan dövümlerde "Yaşasın Özerk Demokratik Üniversite", "Mücadelemiz", "YÖK'ü Hayır", "Paralı Eğitime Son" sloganları yer alıyordu. Bu arada özellikle halklar arasında düğmanların kırıldığını kendisi son süreçte "Yaşasın Halkların Kardeşliği" dövümleriyle Türk halkına yönelik baskılar da protesto edildi.

Okulların kentininnde dövümlerin asılması birlikte polis saldırısı da bağlandı. Polisler kentinin asıan dövümleri zorla aşaypı indirirlerken, kentinlerde çağırın görevlileri de tartaklayıp, tehdit etmeye ihmal etmediler. Hukuk Fakültesi'nde ise kentinin dövümlerine, okuma masasından bulunan Mücadele gazetesini parçaladılar. Amaçları öğrencilere gözdağı vermekten başka bir şey değildi.

Polisin 5 Kasım günü okullarda estirdiği terör için "Polislerin üniversitelerde uyguladıkları bu baskı öğrencileri özerk demokratik üniversite mücadelesinden vazgeçirmeye" diyen TÖDEF'li, polis baskısını protesto etti.

SIVAS

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde 5 Kasım günü YÖK'ün getirdiği uygulamaları teşhir eden bildiriler tüm bölümlerde yayın olarak dağıtıldı ve 8 Kasım günü yapılacak olan foruma ve yürüyüşe katılmı çağırısı yapıldı.

8 Kasım günü kalabalık bir kitlenin de katılımıyla Tıp Fakültesi kentininde devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile forum bağlandı. Okula polis ve jandarması yığın ve tüm giriş-çıkırlarda kimlik kontrolü yapan ilere, tıp çabalarına rağmen foruma katılmı engellenmedi. Ülkemizde yaşanan katliamları ve YÖK'ün konandığı konuşmaları yapıldığı forum sırasında "Paralı Eğitime Hayır",

5 Kasım, KTÜ'de idare-jandarma baskısına karşı TYÖ-DER'lilerin direniş günü oldu.

"YÖK'e Hayır", "Yasasın Demokratik Üniversite Mücadelemiz" sloganları atılıyor.

Forumun bitişinden sonra yürüyüş yapmak için kantinden çıkamayan öğrencilerin önü kalabalık bir jandarma grubu tarafından kesildi. Bunun üzerine kantinden çıkamayan öğrenciler "Silahların Gölgesinde Eğitim İsteyoruz" sloganlarıyla kantine döndüler ve öğleden sonra 14.30'a kadar marşlar ve sloganların kantine beklediler.

İZMİR

İzmir'de ise EYO-DER'liler boykot ve protestolar için 8 Kasım gününü seçmişlerdi. Bir hafta öncesinden "8 Kasım'da Genel Boykota" başlıklı TÖDEF-EYO-DER inzalı çağrıları hemen hemen tüm okullarda yaygın olarak dağıtılmaya başlandı. EYO-DER'liler, boykot ve protesto şenlikleri için Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin merkez olarak seçtiler.

Boykot çalışmalarını ve protestoları için Buca'daki ikstat ve İşletme fakültelerinde 3-8 Kasım arasında sınıf yazılmaları, kuşlamaları, pullamaları, okul çalışmalarını ve yaygın bildirgi dağıtımını yaptı. Aynı çalışmalar Hükuk Fakültesi'ne Ege Üniversitesi'nde de yoğunlaştı. Her okula sırayla boykotu anlatan EYO-DER masaları açıldı. Yoğun bir kampanya yürütüldü.

EYO-DER'liler dağıttıkları bildirilerde; "YÖK'ün kend kuruluğunda yapılan tarhih koşullarına göndermek için 8 Kasım Pazartesi günü şenliklerle ve havalayla tüm okullarda ders boykotlarını gerçekleştirelim! Okullarda ve yurtlarda basıkları, MGK kararlarına, paralı eğitime karşı tepkilerimizi 8 Kasım günü birleştirirelim!" çağrısı yapıyorlardı.

8 Kasım günü öğle saatlerinde Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi kantininde önde toplanan yaklaşık 300 kişilik öğrenci kitlesi önce YÖK protestosunu bir forum yapıtı. Forumda TÖDEF-EYO-DER adına konuşan bir öğrenci "Bizler de Demiz'in, Mahir'in elinden uğurlar, Şengül'lere aktarılan şanlı kavgaya bayrakları YÖK'ün kuruluğunda giderler daha da yüksüğe çekmeli ve mücadele etmek için tereddüt etmemeliyiz" diyerek bağıladı konuşmasını öğrenci gençliğin gücünü TÖDEF'e birleştirilmesi çağrısıyla bitirdi. Çevrede toplananların da ilgilili izendigi forum sloganlarıyla bitirdi.

Şenliklere devam edilen boykot sırasında çekilen havalaylarda yine EYO-DER'liler en önde, mücadelede oldukları gibi. ●

5 Kasım'da üniversite gençliği yalnız değildi

Üniversitelerde YÖK'e yönelik protestolara hayatla geçirilerek, ilsele gençlik de 5 Kasım günü boş durmadı. Demokratik Lise için Mücadele Komitelerinin (DLMK) 5 Kasım'da yönelik çalışmalarını öndağında ki konu vardı. Bir üniversitelerde çalışması yürütülen 5 Kasım boykotuna destek olmak, diğeri de liselerdeki faşist baskılara ve paralı eğitime karşı ilsele gençliğin tepkisini yükseltmekti. Yürütülen çalışmalarla, 5 Kasım paralı eğitimi protesto gününü dönüştürdü.

DLMK'li öğrencilerin 5 Kasım'da yönelik çalışmaları 29 Ekim öncesinden bağıladı ve giderek ivme kazandı.

ANKARA

Ankara DLMK AYO-DER'in boykot çağrısına destek vermek ve paralı eğitim sistemi protesto etmek amacıyla önce okullarda bir alt çağrıya bağıladı. Bu alt çalışmalar sırasında ilk olarak 29 Ekim törenlerinde liselerdeki kürsü işgalleri ve konuşmalar yapıldı. 29 Ekim günü yapılan kürsü işgali ve konuşma eylemi Ankara Lisesi ve Gazi Lisesi'nde hayatla geçirdi.

Törenler sırasında Gazi Lisesi kürsüsünü işgal eden DLMK'li öğrenciler okullardaki kayıt, karne, diploma paralı vb. adı altında alınan paraları ne amaçla ve niçin kullandığını anlatan konuşmalarla okullardaki sömürüyü teşhir ettiler. Konuşmanın sonunda 5 Kasım günü yapılacak boykot için de çağrı yapıtı, herhangi bir müdahaleye fırsat vermeden kürsüden indiler.

Ankara Lisesi'nde ise daha konuşmalar bitirmeden müdahale eden polisler öğrencileri dışarıya uğrattı. İlk DLMK'li öğrenci gözaltına alındı. Cevher Özpolat ve Hüseyin Püsküllü, önce öğretmenler tarafından tutuklandıktan sonra polis teslim edildiklerini Ankara Lisesi'ndeki gözaltılar üzerine bir açıklama yapan DLMK'lılar; daha önce de Mimar Kemal Lisesi'nde yapılan alternatif işgaliğinde ilk arkadaşlarının faşist müdür Hüseyin Güler, müdür yardımcısı Süleyman ve Hatice tarafından polis teslim edildiklerini hatırlattılar, bu tür olayların idare-polis işbirliğini açık bir gösterge olduğu vurguladılar. Ve 5 Kasım günü liselerinde derslere girmeyle birlikte anti-demokratik uygulamaları ve paralı eğitim sistemi protesto etmek için liselerde çağrı yaptılar.

5 Kasım'da yönelik çalışmaların

bir parçasını da 30 Ekim günü Batıkent Halkevi'nde Grup Ekin'de katılmıyola düzenlenen şenlik oluşturdu. Şenlik "Yasasın Demokratik Lise Mücadelemiz" sloganlarıyla bittiğinde DLMK'lılar şenlik katılanlara çağrılarını bir kez daha tekrarlamağlarıdır.

4 Kasım'da DLMK'lılar bu kez İnönü Lisesi'nin önde; İnönü Lisesi'nin dağıtım saatlerinde bir basın açıklaması yapan DLMK'lılar ellerinde ki "Paralı Eğitime Hayır", "Paralı Eğitime Karşı DLMK'lılar Birleşelim" ve "Liseliler Haklıyız Kazanacağız" dövizleriyle ve boykota çağrı yapılan konuşmalarıyla ilselelerin sempatisiyle karışıldılar. Öğrencilerin çoğunun alkışladığı açıklama, tüm ilselelerin her gün yaşadıkları koşulları ve karışıklatları zorlukları anlatıyordu. İnönü Lisesi öğrencilerinin DLMK'lıların sahipleme tavrına sinirlenen faşist öğretmenlerinden birisi müdahale etme girişiminde bulunduysa da DLMK'lıların karışıklı karşısında sessizce uzlaşmayı daha uygun buldu.

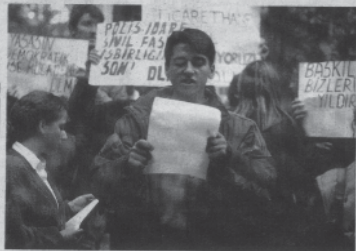
Ayrıca 5 Kasım'da yönelik olarak DLMK'lılar tarafından İnönü ve Dikmen ilselelerinde bildiriler, Tuluçyapı, Dikmen, Ankara ve Gazi ilselelerinde konuşmalar yapıldı; Seyvan ve Mimar Kemal ilselelerinde de içinde olduğu pek çok okulda toplam 135 afiş asıldı. Belediye otobüslerine yaygın olarak "Paralı Eğitime Hayır-DLMK" yazılı pullamalar yapıldı.

5 Kasım günü polis boykotu yapılabileceği tür işlemleri asır, kimlik kontrolü vb. uygulamaları ilseleleri tedirgin etme çabalarına, devrimcilerine ve komünistliklerine töz kondurmayan bazı grupların eylemi kırma çabaları da eklendi.

DLMK'nın 5 Kasım boykotu

Bu 5 Kasım'da DLMK'lılar ilselelerde boykot geleneğinin temellerini attılar.

"Liseliler Haklıyız Kazanacağız"-Paralı eğitime, polis-idare işbirliğine, gelecekte YÖK kapsamına itilmeye karşı ilseleler bu yantı veriyorlar.

İçin çağrıya yaptı ilselelerden birisi de Tuluçyapı Lisesi'di. Çalışmaları sonucunda öğrenciler boykot için okul bahçesinde toplanmaya bağıladıklarını DLMK'lılardan habersiz olarak GKB'li tüm kıyaya "boykot yolu" duyurusu yaparak eylem kırıncılığı yaptılar. GKB'lilerin bu tavırlı DLMK'lılara kinandı. Ankara Lisesi'nde ise polis terörü vardı tek kelimelye. Polis boykot günü okulu basmakla yetinmediği gibi, okulun yanındaki müzeye gelen insanların yanlarında bulunan gençleri bile gözaltına aldı. Bu kadar baskıya rağmen öğrencilerin gruplar halinde boykota katılmaları anlamıydı. Diğer ilselelerde de boykota kısmi bir katılım vardı.

İSTANBUL

İstanbul'da da DLMK'li öğrenciler üniversitelerde yürütülen boykot çalışmalarına destek olmak ve paralı eğitim sistemi protesto etmek için çalışmalar yürüttüler. Bu çerçevede Gaziosmanpaşa DEPT'e bir basın açıklaması yaparak çalışmalarını bağıladılar. Aynı süreçte Milli Eğitim Bakanlığınca verilmek üzere, paralı eğitim protesto eden ve "Herkes eği, nitelikli ve parasız eğitim gormelidir" talebini dile getiren bir imza kampanyası bağıladılar. 5 Kasım öncesinde bağılatılan imza kampanyası İstanbul genelinde birçok ilsele sürüyor.

DLMK'lıların 5 Kasım'da yönelik yaptıkları çağrı boykot günü Kabataş Ticaret Lisesi önde somut fadisini buldu. Okul özüğü

lünde yaşanan kayıfla para toplama sorunu ile üniversite gençliğinin YÖK'ü protesto etmek için yaptığı boykotla istanbul ilsele gençliğin desteğini birleştiren DLMK'lılar Kabataş Ticaret Lisesi önde ellerinde dövizleriyle kitlesel bir basın açıklaması yaptılar.

Okullar arasında okunan basın açıklamasında... Bugün 5 Kasım Üniversite gençliği, İYO-DER'li öğrencilerin çağrısıyla YÖK'e, paralı ve nitelsiz eğitime karşı boykot yapıyor. Bizler de gelecekte üniversiteli olacak ve bu tür sorunlarla karşılaşacağız. DLMK'li öğrenciler Ankara Üniversitesi gençliğin haklı boykotunu destekliyoruz." görüşlerine yer verilirken, kitle "Liseliler Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını atıyor. Bu arada DLMK'li öğrencilere satışabilmek için zemin yaratmaya çalışan sivil faşistler Kabataş Ticaret Lisesi öğrencilerinin DLMK'lıları sağıladığını ve sloganların her birlikteliğindeki öğrencilerin gelismeleri yalnızca uzaktan izlemeye yetindiler.

ELAZİĞ

5 Kasım günü, Kürdistan'daki katliamlara protesto etmek ve üniversitelerdeki boykota destek olmak amacıyla boykot kararı alan DLMK'lılar Ataturk Lisesi'nde paralı eğitimi yoğunlaştırdılar. 4 Kasım günü "Gerici-Faşist Eğitime Son", "Lice'deki ve Kürdistan'daki Katliamların Hesabını Soracağız", "Polis-idare işbirliğine Son", "Paralı Eğitime Son", "Boykota Katılalım" ve "Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını yer aldığı dövizler anıflara asılarak boykota çağrı yapıldı. Sınıflarda dövizlerin asılması, idarenin ve polis baskısının artmasına neden oldu. 80'den bu yana ilk kez ilselelerde dövizlerin asılması okul idaresini kızdırdığı için okul müdürü Mehmet Efe ile yardımcısı Hüseyin Baydilli, Ahmet Kavak, Yavuz Şerbet, okulda ufak bahanelerle bazı öğrencileri dövdüler.

Polis ve idare tarafından gelen baskıların yanında oportunistlerin ve yutseverlerin de boykotu gerçekleştirmesi için çaba harcadıkları, tereddütli olanlara "Mehmet Efe okudun atar, polis veriri" diye korkutma yama çabalarına rağmen boykot yapıldı. ●

Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi yeni bir tehlikeyle karşı karşıya. Bu tehlikeyi aklı devrimci kullana kullana kövçü, ancak bugün yeniden bileyerk mücadelenin karşısına çıkarmaya çalıştığı bir salıhtır bu.

Kuşkusuz şovenizm Türkiye toplumunun gündemine ilk kez ya da yeni yeni giren bir sorun değildir. Şovenizm değişik düzeylerde, değişik vurgularla TC'nin kuruluşundan bu yana eğemen sınıfların yönetime, kitleleri etki altına alma araçlarından biri olagelmıştır. Her zaman "devletin ayağına tutan" iktidardan biri olarak görülmüştür. Faşizmle birlikte ise bu olgu sistemin artık "daha istikrarlı", "daha vazgeçilmez" parçalarından biri haline dönüşmüştür.

Faşizm, ülkemizde bir devlet biçimi olarak yukarıdan aşağıya yerleştirilmesinden sonra, kendine kitle tabanı yaratmasın, kitlelerin "pasif" de olsa desteğini almasını değirmen iki motifi olagelmıştır; hep; din ve milliyetçilik. Faşizmin bu kitle tabanını "evril" olgularını aracılığıyla hareketli, aktif bir kitle tabanına dönüştürmek için değişik noktada ise bu iki motif daha da uç noktaya götürülmüş, bağnaz bir genelleme ve şovenizme dönüştürülmüştür.

Şovenist dalgalının bugünkü yükselişi, şovenizmin olguların devletini ideolojik yapısının bir parçası olmasının ötesindedir. Şovenizm, güncel anlamda, olguların terörü, kültürel kötdarlanları bir taban yaratmak ve bu tabanı karşı-devrimin "misilen" olarak örgütlenmek amacıyla kükürlenmektedir. Bu anlamda da şovenizm bugün bir bütün olarak halidaimizin mücadelenin önüne dikilmeye çalışılan bir barikatır. Ebbette bunu söyleyen şovenizmin güncel mücadde kitlelerinin Türk halkı olduğunu, Türk halkının şovenizm temelinde Kürt ulusal kurtuluş mücadlesinin karşısına çıkılmaya çalışıldığını da görmek gerekir. Genel bir şovenizmin dalgalının ötesinde, yaşananlar özer açısından somut yönelimleri olan, pratikte açık yansımaları görülen bir karşı-devrimci dalgalıya karşı karşıyız.

Bu yüzden de bugün mevcut durumu tespit ederken şovenizmi hem tarihselliği içinde -şovenizmin nereden ve nasıl ortaya çıktığını, nasıl benesildiğini-, hem de güncelliği içinde ülkemizde bugünne nasıl biçimlendiğini incelemek gerekir.

Şovenizm emperyalist ülkelerin burjuva demokrasisinde de, yeni-sömürge faşizminde de egemen sınıfların kullandığı bir olgudur. Ancak şovenizmin en azgın örnekleri ve en yaygın kullanımı faşizmde ortaya çıkar. Faşizmin çok bilinen klasik tanımının "finans kapitalin en gerici, en şoven diktatörlüğü" biçiminde olması ebbette rastlantı değildir.

ŞÖVENİZM: "ÜSTÜN İNSAN, ÜSTÜN İRK"

Şovenizm özü tarih boyunca aynı olmuştur, üstün insan, üstün irk... Şovenizm, dünya kamuoyunda ancak, başta Mussolini ve Hitler faşizmi olmak üzere faşist rejimler tarafından izlenen bir politika olarak kendini ortaya koyduğunda tartışılmaya başlanmıştır. Şovenizm deyinince insanların adına Mussolini, Hitler faşizmi ve "aşığı" ırktan diğer katliedilmiş yüz binlerce insan gelir. Ancak şovenizmin felsefi anlamda kökleri çok daha öncelere, Eflatun'a, Nietzsche'ye kadar uzanır. Faşizm onların "üstün insan" öğretilerini kendi felsefesi haline dönüştür-

Bir ulusal kurtuluş savaşı ile temelleri atılan TC, Kemalîst küçük burjuva önderliğin emperyalizme karşı ömrü kısa süren Türk milliyetçiliğini Kürt halkına ve çeşitli etnik gruplara karşı ilhak ve asimilasyon politikalarıyla sürdürmüş ve küsil sürede ezen ulus milliyetçiliği konumuna getirerek şovenizme sıçratmıştır. Bu süreç boyunca bir "milli burjuvazi" yaratma çabası aynı zamanda bir "milli şuur" yaratma politikasıyla birlikte yürütülmüş ve şovenizm Kürt halkının ve diğer etnik grupların üzerinde ağır baskın ideolojik boyutunu oluşturmıştır.

Şovenizme karşı hal

müştür.

"Üstün irk'in öncesi "üstün insan"dır; Eflatun şöyle ifade eder bunu:

"... en köklüleri değil, en iyilerin çocuklarını büyütmedir ki, sürünün cinsini bulmasın." Devam eder Eflatun: "... her iki cinsin de en iyilerini en fazla, en köklülerini de en az çiftlemeleri gerekir."

Bu ebbette salt "biyolojik" bir belirleme değildir; Eflatun'da iyiler egemen sınıflardır, yönetenlerdir, kötüler ise ebbette ki mülksüzler.

Hegel bu üstünlüğü "ulusallaştırmıştır". Hegel'de ırkı ulusallığın, yani şovenizmin adı "dünya ruhu"dur. Bu ruh tüm uluslarda aynı ölçüde göstermek kendini" diyerek düşüncesini teorik sonucuna götürür.

"Dünya ruhu hangi ulusun ruhunda en iyi biçimde belirmişse, öteki ulusun boyunduruk altına almak, o ulusal devletin hakkıdır."

Pekala "dünya ruhu" hangi ulusun ruhunda belirmişti sonucunda da Hegel'in yanıtı hazır: "Alman ruhu modern dünyanın ruhudur"

Hegel'in felsefesi de sonuçta yaşadığı çağıñ sınıflar savaşında bir yan tutmaktadır. Ve bu yan egemen sınıfların yanındır. Onun devlet felsefesi tüm sömürücü, zorba yönetimler, faşist diktatörlüklerin kullanabileceği bir "öğretir". Alman ulusu buğitli paze ise "üstün irk" bir felsefeden başka bir şey değildir ve bir egemen sınıf azınlığının, Prusya imparatorluğunun egemenliğinin mutlak hakimiyetini savunmaktadır.

Sonuçta bütün bu felsefi kategorileri belirleyen de sınıfların ekonomik çıkarlarıdır. "Üstün insan" ve "üstün irk" düşüncesinin temelinde yatan etken toplumsal nimetlerin tüm insanlar arasında, bu tür uluslar arasında değil bir biçimde paylaştırılmasına karşı egemen sınıfların ve ulusların gösterdiği tahammülsüzlüktür.

Bunun ötesindeyse bu "felsefe"nin özü insanı, halkı kövçümsemektir. Buna göre tarihteki herlemeler halklar değil, "büyük insan"lar başarmıştır. Devlet yöneticileri işte böyle "büyük insan"lar olmalıdır. Çünkü yöneticide "kahrman" olmalıdır. İnsan demirler olur... Eğer sorulanı yanıyorsorsa bu işğabında kahrmanların olmasındandır. Tüm sorunlar, eğer bir "üstün" insan başa geçerse çözümlenebilir.

İrkliğin-şovenizmin her zaman, her şeyi çözen, her şeye kadir bir "lider" du-

ğünceyle birlikte var olmasının maddi ve felsefi temel de işte budur. Şovenizmin bir politik güç olarak kendini ortaya koyduğu her yerde, ona eşlik eden bir Küp, bir Führer, bir Başbuğ vardır.

Eflatun'a, Hegel'e, Nietzsche'ye izler. Üstün insan kavramı Nietzsche'de en üst boyutuna ulaşır. Nietzsche'ye yığılmanın "üstün-insan"ın gelişimini engelleyici kısırsındır. Ve bu yığılın kır, toplum için çoğunlukla "sürü" sözcüğünü kullanır. Düşüncesinin devamı faşizm ve faşist liderlerin "dünya imparatorluğu" düşüncesini kaymağı haline gelir; onun yönettiği üstün-insanı, "ulusal devletlerin hakedemeyeceği". Nietzsche "dünya hakmedecek bir 'efendi' sınıfı" istemektedir.

FAŞİZM VE ŞÖVENİZM

Burjuvazi, emperyalizmi gericileştiği sürece paralel olarak, emekçi kitlelerin eşitlik, özgürlük talebenden korkmaya başladığı ve o andan itibaren de bu ırkı düşüncesi daha da yetkinleştiğinde, sistematize etme ihtiyacını duydu. Eflatun, Hegel, Nietzsche ve benzeri filozofların kitaplarındaki "üstün irk", "üstün insan" teorileri bu süreçte birlikte dünya siyaset sahnesine, idarelerin ulusal politikalarına taşınmaya başladı.

İrklik -üstün ve aşağı ırk- düşüncesinin ülkeler arasında dikkatleri felsefesinde bulduğu asıl olgu sömürgeciliktir. Bu "teorin" kitaplarından politika taşıyan da Avrupa emperyalistlerdir. 19. yüzyılın sonu özellikle Asya ve Afrika kıtalarında Avrupalı ırkçı felsefelerin, ırkçı uygulamaların, ırkçı yasaların gündeme geldiği kesitler. Bunların bir anlamda pratikliği yansıması olarak uluslararası hukuka protektora, manda, vesaayet gibi kavramları sokular da bizzat emperyalistlerdir.

Ancak şovenizm en görkemli felsefesinde burjuva demokrasilerinin faşizme dönüş sürecinde ulaşır, faşizmin karakteristik özelliklerinden biri olur. İtalya'da Ulusal Faşist Parti, Almanya'da Naziler ve İspanyol Falanşer; emperyalizm döneminin klasik faşizminin temsilcileri olan bu üç partinin en belirgin ortak özelliği şovenizm olgusudur.

Faşizm, emperyalizme birlikte kapitalizmin krizinin sömürgeleşmesinin; 1. Paylaşım Savaşı sonucunda kapitalizmin gücüne emelenişine son veren Sovyet devriminin; 1929 buğitli bunalmının ve dünyanın çeşitli ülkelerinde kök salan

devrimci kurtuluş hareketlerinin yağanlığı köpükleri birlikte çekildi. Ve bu dönemde İtalya'da 1919 Mart'ında ortaya çıktı ve 1923'de Ulusal Faşist Parti iktidara oldu. Almanya'da Nasyonal Sosyalist Alman İşçileri Partisi olarak 1920'de Münih'te bu gösterdi. 1933'de Hitler iktidara geldi. Tekeli burjuvazinin bu "altıdan" olgu döneminde devleti tam baskıcı bir temelde yeniden şekillendirmesiydi faşizm.

Faşizm, bu üç ülkede de her birinin kendi özgülüğünü oluşturan farklılıklara rağmen, her şeyden önce ulusun ve devletin yüceltilmesi üzerine oturtu. Emekçi-

ler karşısında tekellilerin çıkarlarını koruyabilmeleri için ön kuguluydu bunlar. İkincisini yüceltilmesi ve güçlendirilmesi kitesini denetim altına alabilmek, kapitalist çıkarları pürüzüz düşündürebilmek içindi. Birincisinin bu ölçüde ön plana çıkarmasına ise kitleleri faşizm destekleyicileri haline getirip, "komünizm umacını" na karşı hareketle geçirilebilir bir gerekliliktir.

Ebbette burada "ulusun yüceltilmesi" özü itibarıyla da, biçimide de ırkçılığın yüceltilmesiydi. İtalyan Faşist Partisi, işe ulusun tanımını değiştirerek bağlıyordu.

Ulus -onlara göre- "ırkın maddi ve manevi değerlerinin en üstün bileşeni"ydi. Bireylerin, grupların ve sınıfların önemi yoktu. Bu ana ilkeydi.

Naziler bu tanımlı "biyolojik" özelliklerle tamamladılar. Nazilere göre ulus "kım birliğıyle" tanımlanabilirdi ancak. Ve kım saflığın korunması ulusal amaçların en başında geliyordu. An ırkının, güçlü ulusun yapıtı her şey doğal olarak haklı ve doğrudu. Dünyayı ancak onlar "gerçekliğıne" dönüştürebilirdi.

Emperyalist amaçlar ulusal ama- zıkların bir gereğı olarak sunuluyordu sonuçta. Üstün ırk düşüncesi, şovenizm,

kalar faşizmin demagogi yapısını da aşık bir gösterişti. Faşizm, ideoeolisi- nin temelini ırk üstünlüğüne oturtup, bu "ideoeolijiyi" yğınlara benimsettikten sonra, bunu emperyalist yayılmacılığın tamamlaması eblette çok zor olma- dı. "Germem ırk tüm diğer ırklardan üstün- dür ve dolayısıyla bu üstünlük, başta toprak olmak üzere gerektirir tüm araçların ona verilmesini emreder." Faşizm böyle düşünüyordu. Ve onları dolayısıyla, Germem ırkının gelişmesine engel olan, Almanları ezen ya da yene gerektir yerüstü- yeraltı kınaklarından yoksun bırakan aşığı ırkına karşı ve Germem ırkını şerden

İtalyan faşizminin bire-bir özelliklerini göremedikleri için yıllarca ülkemizde faşizm "faşist" edememişler, dolayısıyla da bütün bu yıllar boyunca diğer ırk anti-faşist mücadele anlayışına sahip olama- mışlardır.

Bugün örneğin "üstün ırk" temeline bir şovenizm arayışında da bunu tam ola- rak bulamayacaklardır.

Faşist ideoeolijiyi gerçek bir demagogiye bittürdüler. Tekeleri burjuvazinin çıkarları- nı savunma adına bu "ideoeolijiyi" her tür kalba göre, çünkü faşizm için asla- lan kitleni devlete yedekleyebilmektir. Bu anlamda da faşizmin tüm demagogiye- nin biçimleniş ükeden ökeye, süreçten süreç farklılıklar göstermiştir.

Türkiye'de şovenizmin geçmişi, yeni- sömürgecilik ilişkilerinin ve faşizmin yu- kardıan aşığıya örgütlendirilmesinin ön- cesine uzanır. Bir ulusal kurtuluş savaşı ile temelleri atılan TC, Kemalist kuruluş burjuva önderiğin emperyalizme karşı ırkını kusa süren Türk miliyetçiliğini, Kürt halkına ve çeşitli etnik gruplara karşı il- hak ve asimilasyon politikalarıyla sürdür- müş ve kısa sürede ezen ulus miliyetçili- ği konumuna getiren şovenizme sıçrat- mıştır. Bu süreç boyunca bir "milli bur- vazi" yaratma çabası aynı zamanda bir "milli şuaz" yaratma politikasıyla birlikte yürütülmüş ve şovenizm Kürt halkının ve diğer etnik grupların üzerine ağır baskı- nın ideoeolijiyi boyutuna oluşturmıştır.

Şovenizmin klasik faşizme uyan ideo- lojij biçimleniş ile esasla şifit faşist hareketin demagogisinin adına otur-

Şovenizmle gözleri karartılmış kitlelerin Kürt halkına yönelmesiyle doğacak ortam olgışıdır tüm emekçi kitlelerin hak ve özgürlükler mücadelesini, devrimci, yurtsever mücadeleyi bağlamak elverişli bir ortam sağlayacaktır. Amçaların budur. Şovenist dalgayı yükseltmek için faşizmin karakterine uygun olarak her vesile kullanılmaktadır. Asker cenazelerinden spor karşılaşmalarına, düzen temsilcilerinin demeclerine kadar her şey Kürt düşmanlığını körüklemeye hizmet ediyor.

muştur. Üstün ırk düşüncesi şifit faşist- lerde Türancılık olarak ifadesini bulmuş- tur. Faşistler ülkemizde uzun yıllar "ideo- lojij gıdaları"nı Ota Asya'dan dünyaya yayılan Türk ırkını bir devlet atlatma- toplamak, Türk ırkını dünyanın hakimiyetini ele geçirmek için, propagan- dalarının adına da bunu ve özellikle "dış Türkleri" oturtmuşlardır. Ancak bugün şovenizm deinceye hemen bu biçimdeki bir ırkçılık görünümünü gözünüze, Türk Cumhuriyetini diye bir olgu ortaya çıkır- maza rağmen faşistler buradan aldıkları cesaretle bu demagogiye bir "atılım" yap- malarıyla patlarcasına da sonuçta şovenizm başka biçimlenişlere, araçlara ihtiyaç du- yuyor.

Her şeyden önce Türkiye gibi ilk ulus-

tan ve pekçok miliyetten halkın on yıl- lardır iç içe yaşadığı bir ülkede "şifit ırk" demagogilerinin karşılık bulabilmesinin zemini doğal olarak daralmıştır.

Ama onun da ötesinde bugün, ulusal onurun ayaklar altında çiğnediği, ulu- zaş" başarısızlığının birbiri izlediği, ül- kenin başbakanlarının ABD devlet baş- kanlarıyla görüşmek için yalvar-yakar ol- duktan ve bu tablonun neredesey 50 yıl- dır sürdüğü bir ülkede "üstün ırk" teoris- nin inandırıcılığı olmayacaktır eblette.

"Bir Türk dünyaya bedeldir." sözüne kaç kişi inanabilmektir.

Olgıları bunun yerine tüm diğer ulus- ların düşman ilan eden, diğer ırklerin herkesi her an Türkiye'ye etmek için firsta ara- dığı kuşatılmışlığı psikolojisi içinde Türk- lüğün savunmasıya yönelen, "gavura kar- şı" küçük burjuva bütünden bir şovenizmi geliştirmiştir.

Bu şovenizmin olgularının elinde tüm kurum ve olanakları en aç noktaya var- dırılır. Bir spor karşılaşması bu noktada bir "milli hisse"ye dönüştürülebilir.

Şovenizm her biçimyle kendi ulusu- nun "arkı" olduğu demagogisini yavarak hakları haklara düşman haline getiren bir zemini de yaratmış olur. Çok ulusal ülkelerde bu aynı zamanda iç düşmanlık olarak da biçimlenir.

YÖNTEMLER AYNI

Klasik faşistlerde de yeni-sömürge ülkelerin devlet tarafından örgütlendirilen faşistlerinde de, şifit faşist hareketlerde de, tüm farklılıklara rağmen, faşizmin de- mogiği yapısında ve şovenizmin bu de- mogiğinin adına oturtulması için kulla- nılan araçlarda büyük benzerlik vardır.

Şovenizm istisnasız tüm biçimlerinde bir anti-komünizmle yan yana olmuş, ko- münizmi "ulusal birleş düşman" ilan et- miştir. Türk ulusalcılığı da başından itiba- ren komünizme karşı olduğuna vurgula- maya özel bir özen göstermiş, ulusalcılı- ğın şovenizme dönüşmesi sürecinde bu "karşılıklı fanatik bir anti-komünizme getiri- miştir.

Faşist demagogi hemen pek çok ülke- de, özellikle iğin başında aynı zamanda "anti-kapitalist" bir görünümüne özen gös- termiştir. Ancak bu "anti-kapitalist" de esasla ırk-ulus temelineydi. Örneğin Alman faşizmi kapitalizme karşı tavırını "Bir iyi bir de kötü sermaye vardır: diye orta- ya koyarken, "kötü sermaye" kuşkusuz Yahudi sermayesidir. Ama faşizme göre- çek anlamda bir kapitalizm eleştirisi yok- tur doğallıktır. Hitler'in kutsal kitabı "Kav- gam" da kötü ve iyi aşırılar patronların eleştirisi vardır bir de. Hiç vazgeçilmez örgütlendirilme süreci için şifit hareketinin de çok gelişmiş örneği neredenye Naziler iğin başında anti-kapitalist vurgular, örnekler daha yaygındır. Öyle ki sonra- ki yıllarda Hitler faşizminin mistarist ör- gütlendirmelerinden biri de olan SA'ların tasfiye edilmiş nelerinden biri de bu de- mogiği çok ciddiye almış olmalarıdır.

MHP'nin -ülkemizde şifit faşist hare- ketin- ilk döneminde de anti-kapitalist vurgular vardır: "Savaşımız vurguncu dü- zenedir" sloganları, emperyalizme karşı atılan sloganlar bir demagoginin parçala- rıdır. Ama tili ve göstermeliktir. Asıl olan Türancılıktır. Ermeni, Rum, Yunan, Mosk- kö düşmanlığıdır. Sonuçta anti-kapita- listlikleri, Türancılıkla çakıştırılabildiği ka- dardır.

Üçüncüsü; özellikle geçmişi "şahip- lenmektedir." Faşizmin ulusun geçimini şahiplenmesi, esas olarak yaygın olan "üstün ırk" demagogisi etrafında motive edilebilmesini engelleyen mevcut geri

İrkin kardeşliği

kamen şovsüzleştirilmiş bulunan "aşalık" Yahudi ırkına karşı ırk savaşı açılmış- mızdır. Hitler Mein Kampf (Kavgam) adı kitabında şöyle söylüyor:

"Bütün davalar arasında yalnız bir da- ve; toplumsal örgütlenmede ırkın korunma- ması davası, temel bir önem taşı- r. İnsan gücü ya da güçsüzlüğünün kaynağı yalnızca kanıdır." (s.398)

Açıkılır ki şovenizm emperyalist saldir- ganlığın, yayılmacılığın hem perdesi hem de kışkırtıcısı olmaktadır. Ama faşizmin adına oturan şovenizmin işlevi bunla- da sınırlı kalmaz. Üke içinde şifit mu- cadesisinin üstünü örtme işlevini de yük- lenir. Hitler'in deyişle şifit mücadelesi- ne, Marksist ideoeolijye karşı "zehiri bir boğma gazıdır" üstün ırk ideoeolijisi. Ulus içindeki şifit farklılaşmasını, yoksullu- ğun varoluşu nedeni de "kılncı bir önem taşıyan iç toplumsal gerilimleri değı" ya aşığı ırkının engellemesi ya da aşalık ırkının bozucu etkisiydi. Kısacası: to- plumsal sorun, "ırksal baskıdan" doğuyor- du ve ırk savaşımlı toplumsal farklılıklar sonunu da gözöcekti.

İşte bu "ideoeolijiyi", bu "üstün ırk" dün- yada hakim kılma adına faşizm, Alman- yada yüz binlerce komünisti, demokrati katletti. "Üstün ırk, aşığı ırkın yaygınla- rıtını etkisinden kurtarma adına" milyon- larda Yahudiyi fırınlarda, gaz odalarında imha eden bu ideoeolijidir. "Üstün ırk" dünya hakimiyeti" adına dünya savaşına, bu esvasta 30 milyon insanın öldürüle- mesi neden olan bu ideoeolijidir ve şove- nizm bu ideoeolijinin özü, ebesidir.

FAŞİZM YENİ-SÖMÜRGELE- RİNE TAŞINIOUR. ŞOVENİZM DE...

2. Paylaşım Savaşından sonra fa- şizm yukarıdan aşığı örgütlendirilerek oligarşilerin yönetim biçimi olarak yeni- sömürgele taşıydı. Ancak bu ülkelerde faşizm italyan faşizmiyle Faşist Partinin ya da Almanya'daki NSDAP'in kılidına gelmiş gibi aşığından yıkıyıcı bir kitle ha- reketiyle kıldırılmadı. Tersine emper- yalist tarafından devlet kurumları aracılı- ğıyla, kurumsallaşmış bir faşizm olarak yukarıdan aşığıya örgütlendirildi.

Bugün ülkemizde körüklenen şove- nizmin dalgasının doğru talit edimesi ve gidermek şovenizme-faşizme karşı mü- cadesinin doğru şekillendirilmesi açısından da ayırıcın görülmeye önemlidir. Önemli- dir çünkü, ülkemiz çözümünü önemli bir ke- simi ülkemizde klasik faşizmin, Alman,

Hitler'den
Türkeş'e
dünyanın tüm
faşistleri
"ırklarına"
tapıyorlar. Aynı
sembolleri
kullanıyor
halklara karşı
aynı suçları
işliyorlar.

emperyalist yayılmacılığın perdesi olarak kullanılıyordu. İtalya, Akdeniz'de Latin uygarlığının kaleşeyi. Yayılmazı, toprakları- nın genişlemesi ve anlamda meşru ve gerektirdi. Naziler kan başlarına dayı- nın "Alman topluluğunu bir Büyük Al- manya'da bir araya getirme" amacını, e- gallarını haklı gösteriyorlardı bu bakış açıyla. Naziler ilk başta "yalnız" Ger- men ırkının haklarını oturtuğu toprak- ları iğdi etmişlerdi.

Şovenizmin ortaya konuluşu ve aynı zamanda şovenizmden çıkarılan poli-

kalmışlığın, bağışsızlıkların yarattığı boşluğu doldurabilmeyi amaçlar. "Biz eşme güdüler bir ulustuk, fatihlik diye geçme süreli göndemeler yapılır. Geçmiş talebi, yagmacı imparatorluklar "ulusu guru" olarak daha görkemli tabloları durturularak özlemle anılır. Şovenizmin doğru tarihsal kaynağı yaratılmış olur böylelikle. Bu yan ülkemizde hem faşist devletten hem sivil faşist hareketin govenizmin değizme kasnadır. "Üç kütada da koşturur" Osmanlı, Türancılığın esin kaynağıdır. Ama daha da önemlisi ulus içinde bulunduğü kötü durumdan, yoksulluktan, işsizlikten kurtarılacak tek çözümdün diğer ulusların topraklarını "fetihmek" olduğu düşüncesi yapıtaşlırtır ve böylece yığınlar, sorunlarını kaynağı olarak sınıflar arası çelişkileri değil de, kendi "üstün ulusuyla", "gavurlar arasındaki çelişkiler olarak görmeye başlarlar. Yani geçişin, faşist de moğali tarafından bu biçimle öne çıkarılması "bir taşıla birkaç şap" vurulmuş olur.

"Ulusun yarışı tehlikelidir." Şovenizmin kriterleri bu haleli ruhiye için soaksak tüm çelişkileri bunun oadağında toplamaya çalışır. Dolayısıyla "sınıf için", şu ya da bu emekçi kesimi için değil, ulusun bütünlüğü için hareket edilmelidir asıl olan. Diğer türlüşü "ulusa ihanet"tir.

DİN VE ŞOVENİZM

"Faşist ideoloji türdeş olmayan bir öğeler dizisi kapalıdır. Faşist ideolojinin ağırlam bir biçimde kurulum, kesin türdeş bir şey olarak görme eğilimine karşı sakınılmalıdır." Toglattinin bu sapteması faşist demagogların bu kadar çok farkı yapı bir arada kullanmalarına da açıklıyor. Faşizmin kitleleri etkileyebilmesi esas olarak "bir dişi derin hak özleminden bulun" diye derinleştirilme, çoğunca her sınıftan, her sınıf katmanının ve ilgili her toplumsal katmanının ayrıca özelliklerine göre uyarlanabilmesi'yle mümkün olmaktadır.

Faşizm din sorununda da bu çerçevede yaklaşmış ve dine inanan kesimleri faşizme, şovenizme yedeklemek için hem din kurumlarını hem de demagogilerle haklı inancına yönelmiştir. Faşizm üstün ırk, üstün ulus düşüncesini dene yayıslararak, bunu da tanrı radesine bağlayarak dnie faşizmi uzaştırmıştır. Şöyle diyor omeğin hitler "Yaratıcısız kurtarılmış öze örneğine göre davrandığını inanıyoruz; çünkü, Yahudye karşı kendim savunmakla, tannının yaptığını korumak için savayoruz." (Mein Kampf say. 72)

Bu işgünlük özümlemesi bugün ülkemizde çok daha öze bir önem taşıyor. Çünkü esasta govenimiz ve gerçeklik birlikte kükörüyorlar. Svasta 37 insanı yanan günün içinde dinci-gericilerle, "bozkuşt" şareti yapan sivil faşistler birlikte yer alıyordu. Buradaki olgunun özü, faşizmin dinci genci kitleleri de kendine yedeklemesidir. "Ümmetlikli" "ırkçılık" genellikle birbiriin karşıtı gibi görülmüştür. Ama işki de bugün anti-Komünizm ve ırkçılığın bir uzantısı olan anti-Kürtçülük temelde bir araya gelebilmektedir.

Ülkemizde bu ırk çeliğinin harcı her iki kesimin de olgıları tarafından devrimci devrimcilerin engellenmesi, yığınların devrimleşmesinin engellenmesi, misyonuyla besleniyor olmasdır. Faşizmin pekkok demagogi malzemesi gerekçete her ikisinde de ortak. Örneğin geçmişe özlemle -görece farklılıklar olsa da- ortaktır. Osmanlı imparatorluğunun üç kütadiki hakimiyetini govenim temeline uyorulayan faşistler bunu "Türkçülüğün

hakimiyeti" olarak görürken; gericiler de bu yayımlıklıkla, talanlıkça öde herhangı bir eleştiri getirmesizin aynı olgı "muslmanlığın hakimiyeti" olarak değerdendirilerek sonuçta aynı noktada buluşup bu geçmişi yitirmektiedir.

Tüm uluslara hakimlik düşmanlık govenizmin ve dinciliğın çıkışı bir diğerknotadır. Onlara göre ülkedeki tüm "melaneler" de mirahirdir. Ermeninin, Yunan'ın, Yahudinin ve Batının parmağı vardır. Aslında bu, ırkçılık ve ümmetçiliğin bir birinden ne kadar uzak görünüre görünsünler govenizmede buluşmaları demektir.

YÜKSELEN ŞOVENİZM

"ANTI-KÜRTÇÜLÜĞÜ" BAYRAKLAŞTIRIYOR

Bugün ülkemizde şovenizmin oadağında anti-Kürtçülük var. Bu faşist ideolojinin sınıf mücadelesinin, eşleşen sınıfların hiyerarşısına göre kilit değitirilebilmesi doğal sonucudur. Bugün dünyada ırkçılığın en karakteristik örnekleri sayılan Apartheid, beyaz ırk siyahılara göre üstün olduğu biçiminde bir ideolojide otururken; Siyonizm de, Yahudi ırkının Araplara göre üstünlüğü ideolojine dayanmaktadır. Ülkemizde olguları için de büyük tehlike yalnız Kürt ulusu kurtuluş mücadelesidir. Faşizm de orduşuyla, polisyile, ideolojisi ve demagogiyile kendini buna göre biçimlendirmektedir.

Elbette, sonuçta govenizmin bu biçimlenmesi öde, üstün ırk, üstün ulus düşüncesinin bir devam, bir varyasyonudur. Ve Türk ulusu için bu saundan üstün olduğuna varsaymaktadır.

Anti-Kürtçülük temeldeki şovenist rızgın körüklemesi için kullanılan yöntemler, yeni biçimleri de kullanmakla birlikte klasik faşizmin yöntemlerinden çok da ayrı değildir. Olgıları govenizmi bu temelde geliştirebilmek için öncelikle tüm kamuoyuna, halka yağan sorunların nedeninin "Kürtler" olduğuna empoze etmektedir. Kürtler için söylenelerinde de Almanya'da 1930'larda Nazilerin Yahudiler için geliştirdiği propagandanın, 1980'lerde dazlakların ülkedeki "yabancılar" karşıt olarak yaptığı propagandanın pek farkı yoktur. Bu propagandaya göre büyük şehirlerin durulsuzlaş hale gelmesinin nedeni Kürtlerdir, işsizliğin nedeni Kürtlerdir. Devletin hacaralarının sürekliliği artması ve dolayısıyla buvan vergileştirilmesinin sorunsuzu yine Kürtlerdir! Olgıları bu demagogi pekketirmek için daha da ileri diyor. "Kürtlerin Kürtleri sömürdüğü"ni işliyor. Kürt sorununu aslında Batı tarafından, dış güçler tarafından Türkiye'yi zor durumda bırakmak için yaratıldığı, gerillaların Kürt düşmanları tarafından benimsendiği demagogileri yapılarak onları boyuncu yaratılmış olan "gavur" a alerji. Kürt düğmanlığıyla birleştirilme çeliğinin yozu. Özcesi bugün govenizmin, geçişliğin tüm motifleri Kürt düğmanlığıyla geliştirmektedir kulanılıyor. Şovenizmin değizme karartılmış kitlelerin Kürtleri yemlesiyelä doğak olarak olgıları tüm emekçi kitlelerin hak ve özgürlükler mücadelesini, devrimci, yurtsever mücadeleyi boğmakla elverişli bir ortam sağlayacaktır. Amacıbunun budur. Şovenist dalgayı yükseltmek için faşizmin karakterine uygun olarak her vasile kullanılmaktadır. Asker cenzazelerinden spor yarışmalarına, yetkililerin demecelerine kadar her şey Kürt düğmanlığını körüklemeye hizmet ediyor.

Geçtiğimiz günlerde Erzurum'da Kürt mahallelerine yönelen şovenist gösteri, bu politikanın açık bir göstergesi oldu. Kuşkusuz govenizm Erzurum'da ortaya çıkmadı. Olgıları govenizmi bir bütün olarak halkların mücadelesi karşısında, devrimci hareketin gelişmesini kitlelerin aşkırı bir korkusuzluğuyla karşıladı. Bu yan olgıları ağırlık verdiği bir politika olagelmştir. İçerğinde de yalnızca "Kürt düğmanlığı" yoktur. Bosna-Hersek, Kıbrıs gibi uluslararası sorunlar, Azerbaycan'da, Gürcistan'da "ırkçılar"ların kötenmesi ülkemizde son dönemde estilen govenizm rızgılarının kaynağı olmuş, sivil faşist hareketin yeniden mücadele arenasına süslemesiyile govenizmin körüklenmesi birbiriine paralel bir süreç izlemiştir. Gelinen nokta ise olgılarının özellikle Kürtistan'da karşı karşıya geldiği aşamadır. Bir sonucı olarak govenizmin belli bir noktada oadağına girmiş olmasıdır. Ve karşı Kürtlere karşı yöneltilen govenizmin yalnız Kürtistan'da değil ülkenin bütününde halkın mücadelesini boğma hesapları yapılmaktadır.

YURTSEVERLİK, MİLLİYETÇİLİK VE ŞOVENİZM

Bugün Kürt govenizminin olgıları tarafından bir yerde "Kürt yurtseverliğine" "altıtematı" olarak geliştirilmesiyile çalıpması, bunu yaparken malzeme olarak Kürt yurtseverliğini yanlışları, bu yurtseverliğin pratikte tezahürlerini kullanması, mevut güncel durumla bu kavramların devrimci ile alınması temelde bakımınına da zorunlu kılmıştır.

Devrimciler yurtseverdir. Kürt-Türk ya da hangli milliyetten olusa olsun yurtseverlik devrimciliğin kerdği bir duygu ve tavır alıştır. Türkiye solu bu konuda olumsuzlukların yanı sıra olumsuz bir geleneye sahiptir. Derisin yanı sıra Kemalist küçük burjuva diktatörlüğü tarafından bastırılması "feodalizme karşı mücadele" olarak değerdendirilip destekleyen reformist, revizyonist geleneksel sol, uzun yıllar Kürtistan'ın ilhak edilmesi ve Kürtlere yönelik asimilasyon politikalarıyla gücünden soğumaya karşı da tutarlı, sistemli bir politika otusunu koymamıştır. Reformist, revizyonist solun govenizmi ve dolayısıyla bu şovenizmin sol üzerindeki etkisini çözümlerimeyeme olumsuz gelenek, 70'lere kadar sola egemen olmuştur. Elbetteki bu olumsuzluğun öncelikle Kürt ve Türk halkı arasında güven yaratmakta, kimi olarak da olgılarının şovenist politikalarını engellemekte yeterince kalınmasından nedenlerinden biri olmuştur. 70'lerde Mahirler devrimci kopuşu bu noktada da bir "kopuş" olmuştur, yeni bir geleneye, iki halikin kırılmaları tanyan ve mücadelesini birleştiren bir geleneye adımıları atılmıştır. Ancak yazanan 50 yıllık olumsuz gelenek işleri, etkileri silinmemiştir.

Kürt yurtseverleri ise bugün özellikle yanlış eylem çizgileriyle ve zaman zaman bu çizgiyi "teori" düzeyine yükseltmekle, Kürt halkı sınıflarını ayırt etmezkin "tüm Kürtleri itfakımızdır" anlayısıyla ve kimi zaman Kürt emekçilerini de ayırt etmezkin "tüm Türkleri düğman" ilan eden yanlışlaştırmalarıyla bu olumsuz geleneye bir başka üstün yeni bir halka ekliyorlar.

Her şeyden önce Lenin'in deyipşile şu nu bilelirmek gerekir: "Yurtseverlik yüze bilereyle iyi boyuncu ayrı ayrıuntarın varlığı tarafından tekin edilmis en derin köklere sahip düğyardan bindir." (Aktaran F. Konstantinov, Sosyalist Enternasyonalizm, say. 97)

Burada konulması gereken ayırım, devrimci yurtseverlikle burjuva milliyetçiliğ

ğı arasındaki ayırmıdır. Bu anlamda da Lenin'in yurtseverlikle üzerine soyıldığı sözleri, milliyetçilik üzerine şu sözleriyle tamamlamak gerekıyor:

"Proletarya, milliyetçiliğin hiçbir yitirizliğini desteklemez; tersine o, ulusal farklılıkların silinmesini ve ulusal engellerin ortadan kaldırılmasını yarımcı olarak her şeyi destekler; o, milliyetleri arasındaki bağları gittiğe daha çok yakınlartır her şeyi destekler." (Ulusal Sorun Üzerine İrdeleyici Notlar, say.35)

Özcesi şudur; Kürt ve Türk halkları arasında gövşensizlik yaratan geçmiş ya da bugünkü olumsuzluklar bir an önce aşılarak yurtseverlik çizgisi, bunun devrimci çizgimiz, mücadelemiz içindeki yeri doğru saptanmalı, pratikte doğru biçimlendirilmelidir.

ŞOVENİZME BAKIYAT

HALKLARIN KARDEŞLİĞİDİR

Olgılarının yükseltilemeye çalıştığı şovenist dalgaya karşı barikat oluşturmak bugün sürecin kuşkusuz öne çıkan gereklilerinden bindir. Ancak bu görev "tek başına" ile alınacak bir görev de değildir. Şovenizme karşı mücadele süreci açısından anti-faşist mücadeleyle ve bir bütün olarak süreç müdahale anlamında geliştireceğimiz savajımla birlikte ele alınmak durumundadır.

Bu mücadeleden başlanııı olabilmesi, govenizme karşı gerekçelen bir barikat oluşturma bir önemele, devrimciler, yurtseverler yanlıg şovenizme zorundadır. Kürt govenizmine, bu govenizmin halkları, mezhepleri birbiriine düğürmesin sessiz kalmasını ve öde yandan Kürt yurtseverliği adına ve sonuçta olgılarının manevra alanını genişleten yaklaşımlara karşı duyuru olam zorunluluktur.

İkinci olarak, devrimciler, yurtseverler propagandalarına mücadelesinde özel bir vurgu olarak halkların kardeşliği önüne öne çıkarmalı, hiçbir şey bunun önüne geçirmemelidir.

Şovenizmin taşıyıcısı ve örgütleyicisi olan sivil faşistlerin aktif olarak faaliyet imkanı bulunmamaktadır. Şovenizme karşı mücadelelerin ancak bu noktada bir pratik tavır geliştirilebildiği öde etekli olabileceği unutulmamalıdır.

Şovenizm halkın günlük yaşamına girecek özü kendi sorunlarından, sorunlarını aksi kaynağından uzaklaştırmayı hedeflemektedir. Buna zinciri verilebilir, şovenizmin etkisini yaimasına karşı emekçilerin hak alma mücadeleleri yaygınlaştırılarak bu mücadele içinde sorunların nedeninin "Kürtler" ya da bir başka değil bizzat egemenlerin, patronların, düğün kendisi olduğu gösterilmelidir.

Kürt ya da Türk halkının ulusal sorununu ayakları altına alan her gelişmeye, bu onun yığınları olgıları ve emperyalizme karşı halkların olusun savunmak, emperyalizme karşı başkımızlık şiarını yükseltmek mücadelesinin öne çıkartılması gereken bir diğer yanını oluşturmaktadır. Bu öne çıkargı olgılarının şovenizmi demagogilerinin açığa çıkarılması ve faşizmin manevra alanını daraltılması işlevini de yüklenektedir.

Sonuç olarak faşist teor ve govenizmin teşahhallaşmaya çalıştığı şovenizmin hareketi gecirmiş "yığın" terörü yığınlağına, tereddüde uı açmamalıdır. Emin olmalıdır ki, devrimciler govenizm dalgası karşısında gereken duyuruları çıkışla, mücadele etmeli ve halkı uyatılmalı içinde müstaki sağduyusuyla hareket gelecektir, halkların kardeşliğı, govenizmin yaratmak istediği Kürt-Türk çatışmasına zinciri veremeyecektir. ☐

"Beyaz eylemler" sürüyor

Sağlık çalışanları bu adımı daha ileriye götürmelidir

Sağlık çalışanları "beyaz eylemler"yle kamuoyunun gündemindedir. Toplumun her kesiminin duğundan ilgisini var olmaları. Onların iş birakması, üretimi durdurması herkesi duğundan etkiliyor. Çalşıkları işkolu kelimesinin gerçek anlamıyla "hayat" bir öneme sahip. İnsanların "devlet"lerine "çare" olmaları çalışlarıdır. Ancak onların da önemli derhteri, sorunları var. "Beyaz eylemler"yle bunu anlatmaya çalışıyorlar.

Sağlık çalışanlarını yaşadığı sorunlar genelde kamu çalışanlarının yaşadıkları sorunlardan bağımsız değıl. Bu yüzden önce genelde yaşadıkları ekonomik baskıları, sürgünlerini, işten atılmalarını, açığı alınmalarını yoğunlaşmasına; grevli toplu sözleşme sendika hakkının engellenmesine karşı tepkilerini ortaya koydular. Sonra da kendi işkolları özelinde özölük haklarından, bir bütün olarak daha nitelikli bir sağlık hizmetinin verilmesini ne kadar uzatan taleplerini gündeme getirdiler.

Özellikle ekonomik taleplerin yanında demokratik taleplerin ele alınması gereğı ön plana çıkarılarak eylemler, sağlık işkoluındaki örgütlü güçlerin ortak mücadelesi olarak şekillendirildi. Talepler bu duğrultuda yürütüldü.

Kuşkusuz sağlık çalışanları ilk kez eylem yapıyorlardı ülkemizde. Taleplerini ilk kez de dile getirmiyorlardı. Ancak bu süreçte hayata geçirilen "beyaz eylemler" özellikle ilk aşından ayrıntı ediyordu.

Eylemler ilk önce tüm kamu çalışanlarının ortak taleplerinde belli bir paralellik kurularak, bu taleplerin sahiplenilmesi eylemlilik sürecinin ilk oğumu yapıldı.

İkincisi ise, eylemlerin sağlık işkoluunda da örgütlü bulunan SAĞLIK-SEN, TÜM SAĞLIK-SEN, GENEL SAĞLIK-İŞ ve Türk Tabipler Birliğı'nin ortak çalışmalarıyla örgütlülenmiş olmasıydı. Bu hem işkoluunda örgütlü bulunan güçleri, hem de işkoluındaki tüm emekçilerin birlikte mücadeleleye sokabilmeleri bağlanğıç olarak atılacak ilk adımdı. Eylemlerin bulanağında önce ilerde örgütlü bulanan SAĞLIK-SEN, TÜM SAĞLIK-SEN, GENEL SAĞLIK-İŞ ve Tabipler Odası tarafından yapılacak çalışmalar; yönlendirilmek üzere geçici platformlar oluşturuldu. Bu platformlarda, diğer işkollarında da yansıyabilecek örnek bir çalışma yapıldı. Bu adımı yeni adımlara ileriye götürmek bu duğık sağlık çalışanlarının öncelikli görevlerinden biri olarak kavranmalıdır.

Her şeyden önce bu birlikteliğin tüm işkoluunda çalışan sağlık emekçilerinin etkileyebilmesi ve eylemlere katabilmesi için kilitçilği olan daha istikrarlı yapılarla

Doktorların başlatıldığı eylemler, tüm sağlık çalışanlarının da katılımıyla etkil oldu.

kendisini ifade etmesi gerekiyor. Çünkü pek çok işkoluunda yaşandığı gibi, örgütlene sancısı bu işkoluunda da yaşanıyor.

Ülkemizde sağlık işkoluunda çalışan 200 bini aşkın emekçi bulunmasına karşılık, sadece 40 bine yakın olanının örgütlü olması, bu sancının yaşandığının çarpıcı bir ifadesidir.

"Beyaz eylemler" diye kamuoyuna yansıyan eylemlerin kamuoyunun gündemine daha fazla girmesi ve taleplerin kabul konusunda daha fazla dayatıcı olması açısından, eylemlerde yalakanan birliktelik genişletilmelidir. Ve ortak örgütlülenmenin önündeki engeller sağlanarak güçbirliği ortadan kaldırılmalıdır. Öncelikle kararlaştırılacak olan ilkelere sadık kalınmalı, çalışmalarda örgütlü yapıların bir öne çıkarılmamalıdır.

ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI GÜÇ BİRLİĞİ

Sağlık çalışanları arasında bu hedefe yönelik bir güç birliğıni sürükleyecek gündemde olan "özelleştirme" soru-

nu açısından da özel bir önem taşıyor.

Hastanelerin özelleştirilmesi, siyasi iktidarın özelleştirme konusunda ilk adımlarından birini oluşturuyor. Sağlık alanında özelleştirilmenin "parası olana sağlık" anlamına geleceğı açıktır. Bugün daha hastanelerde kuyruklar uzayıp gidiyor, parası olmayan birçok insan ameliyat olamıyor, tedavi ediliyor, hastanelerde rehlin kalıyor ya da ölüyor, yarı özelleştirme gelp dayatıldığında en başta ücretlilerin, emekçilerin ne hale geleceğini tahmin etmek zor değıldir. Bu yanıyla özelleştirilmenin sonucunun nereye varacağı kamuoyuna duyurmak sağlık işkoluındaki emekçilerin sorumluluklarından biridir. Diğer yanıyla ise özelleştirme gündemine geldiğinde pek çok sağlık çalışanı da göz kulaçtaştır.

Bugün artık biliniyor ki, iktidarın ekonomik ya da "siyasal" her türden saldırısı karşısında direnebilmek örgütlü olmakla mümkündür. Tüm bunlara yeterli kadar karşı gelebilmek önce sağlık çalışanlarının sonra da tüm emekçi güçlerin bir araya gelmesiyle gerçekleşebilir. ◆

RÖPORTAJ...

"Sağlık çalışanlarının ortak hareket etmelerine özel önem verdik."

Dr. Hüseyin Demirdizen
(İstanbul Tabipler Odası Genel Sekreteri)

"Sağlık işkoluunda ortak eylemlilikler duğüleniyor. Sendikaların birlikteliği oluşturduğunuz bu süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?"

TTB böyle tabip odalarının hekimlerin özölük, ekonomik sorunlarını çözümü ve halka daha iyi sağlık hizmeti sunulması, daha nitelikli hekimlik geleceğı için yürütüldüğü mücadelelerine özellikle sağlık alanında diğer sağlık çalışanlarını bu işkoluındaki sendikaların, diğer meslek örgütlerinin katkı ve katılmalarıyla yeni boyutlar, yeni açılımlar getirmiştir.

TTB ve Tabip Odalarının da desteklediği son dönem beyaz eylemler bir taraftan sağlık çalışanlarının sorunları hakkında toplumun bilgilendirmeyi hedeflerken, diğer taraftan da toplumun ve bireylerin sağlık sorunları hakkında ilgilileri tedbirler almaları, sağlık çalışanlarının taleplerini gerçekleştirmeye zorlamayı ve sağlık çalışanlarının arasındakı yaygın etatü farkını sağlık hizmetinin bir "ekip hizmeti" olduğu gerçeğinden hareketle ortak eylemlilikler zemininde azaltmayı

ya da ortadan kaldırmayı hedeflemiştir.

Bu süreç TTB ve Tabip Odaları kendi üyelerinin sorunlarını ön plana çıkarmışlardır, diğer örgütlerle ortak davranmaya ve birimlerde sağlık çalışanlarının ortak hareket etmelerine özel bir önem vermişlerdir.

Peki, sağlık işkoluunda tek bir örgütlenme olma düşüncesine nasıl bakıyorsunuz?

Sağlık işkoluunda çok çeşitli sosyal gruplar ve bunların aynı çeşitlilikte sorunları var. Değışik sosyal statüler tek bir çatı altında toplamak sorunların çözümünde kısa nefesi olacaktır. Bundan dolayı ki farklı örgütlenmeler kendilerini devam ettireceklerdir. Fakat bu yapılar kendi örgütsel güçlerini ortak mücadele için kullanacaklardır.

"Birlikleri ilkelere çerçevesinde yakalayabiliriz"

Songül Aytunur
(SAĞLIK-SEN Genel Başkanı)

Sağlık işkoluunda ortak eylemlilikler örgütlenene bu süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Son süreçte, örneğin 15 Temmuz'da TÜM SAĞLIK-SEN'e bir araya geldiğimiz gibi lokal eylemler yapıyorlardı. Şu

anda sağlık işkoluındaki örgütlerin arasında böyle birlikteliğin sağlanmasını olumlu bir adım olarak görüyoruz. Ancak bir birlikteliğin belli ilkelere üzerine oturması gerektiğini inanıyoruz. Bu düşüncemize yaptığımız toplantıda da kendi ilkelermizle gitmiştik. İlkelermizi şu maddeler üzerine şekillendirdiğimizi söylemiştik.

1- Çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkı temel alınmalı.

2- Özelleştirilmeye karşı mücadele edilmeli.

3- Genelde halka, özdele sağlık çalışanlarına yönelik baskılara karşı çıkılmalı.

Bu ilkelere çerçevesinde birlikteliğini belli bir noktaya kadar sürükleyebilir. Ancak burada birmakamla gerekiyor.

Çünkü müdamelele ekonomik taleplerle sınırlı değıl. Diğer demokratik haklarımızı alabilmemiz için belli kazanımlara sahip olmak da, eylemlerimizi sürdürmemiz lazımdır. TTB'ne birlikteliğin ikeli olmasına dair yazılı öneriler sunduk. Değılerlendirilecekleri belirttik. Birlikte çalışılmalıdır. Özellikle önümüzde en büyük sorun olan özelleştirilmenin getireceğı boyutları halka daha iyi anlatmak gerekiyor.

Sağlık çalışanlarının tek bir çatı altında örgütlenmelerini konusunda ne düşünüyorsunuz?

Tabii ki bu bir eğitim olmasına karşın bugün eylem birlikteliğinde bile ortak notaklarda buluşmakken, böyle bir düşüncenin pratikte kendini bulması çok zor. Birakalım tek bir örgütlenmeyi, bizim çalışmalarımızda bile pratik faaliyetlerimizden engellenme çabaları var. Biz şu anda az da olsa yakaladığımız

eylem birlikteliğini devam ettirme konusunda koşullarımızı zorluyoruz.

"Birlikteliği yapılan eylemler daha fazla ses getirecektir"

Son süreçte yaşadığınız ortak eylem

Fevzi Çerçek
(TÜM SAĞLIK-SEN Genel Başkanı)

lemlikleri ve ileriki aşamalarda birlikteliği hareket ettirmeye nasıl baktığınızı anlatırmısınız?

Şüphesiz birlikte yapılan eylemler daha fazla ses getirecektir. Sağlık işkoluunda sendika, dernek ve odaların güçlerini birleştirerek mücadele etmeleri haklarını almada daha da başarılı olacaktır.

Gerek TTB ve SAĞLIK-SEN, GENEL SAĞLIK-İŞ de işkoluunda gerçekleştirdiği koşullar altında birlikteliği olmasa gayret aradacağı. Asıl mesele grev silahını kullanarak toplu sözleşme masalarını taşınmak. Bu sorun sadece TÜM SAĞLIK-SEN'in sorunu olmadığı için KÇP sendikaları, işçi sınıtı ve halkımızın desteğini sağlamak gibi geniş bir birlikteliği sağlanmalıdır.

Hakların mücadelesine alınacağını inanıyor, grev ve toplu sözleşme konusunda samimi olan, danışma bürolarına, anti-demokratik uygulamalara, infazlara hayır diyebilecek herkesle birlikteliği isteriz. ◆

Zonguldak kömür işçisini zor günler bekliyor. Hükümet "TKT zarar ediyor" diyerek işçileri işin, onların çocuklarını aç bırakıyor, Zonguldak esnafının dükkânına kilit vurmayı hedefledi. Buna engel olmak tüm Zonguldaklılara düşüyor. Bunu gerçekleştirmek maden işçilerinin fazlasıyla yare. Tıpkı madencilerin 1908'deki ilk ve 1990'daki son çöküşleriyle iktidarı politikalardan etkisizleştirdikleri gibi.

Taşkömrü havzası Zonguldak, hemen hemen 150 yıldır ülkeye faaliyeti gösteren önemli bir enerji kaynağı. Şimdilerde bu kaynak, özel sektöre harcamaz peşkeş çekilmek isteniyor. Ocakların özde sektöre diğer, burada çalışan on binlerce işçi ve onların ailelerinin ek-mek kâsıpa kilit vurulmasını da berabere içinde getiriyor.

Zonguldak işçisi bu ocaklarda çektiği onca çileye rağmen, babalarından, dede-

TKT'da İşçi Gerilemesi						
Yıl	1980	1982	1984	1986	1988	1989
İşçi Sayı	41.927	39.250	37.405	36.535	36.872	36.500

Yıl 1993'ün Kasım ayı, yani bugün Zonguldak kömürlerinde çalışan işçi sayısı 27.632'ye kadar gerilemiş bulunuyor. Bu sayı zorunlu emeklilik adı altında işten çıkarmalarla sürüyor.

masından vazgeçmiş, ancak işçilerin talepleri tarafından acımasızca sömürülmesi sürmüştür.

Ocakların Kapatılmasına Gerekçe: "TKT Zarar Ediyor"

Zonguldak taşkömürleri 1936-1983 yılları arasında Elitbank'a bağlı olarak işletilmiş. 1983'te Türkiye Taşkömürleri Kurumu'nun (TTK) kurumsallaşmasıyla bu işletmenin idaresine verilmiştir. Şimdi 5 işlet-

olarak artmasını neden olmaktadır.

En Riskli İşkoluk Kömür Madenciliği Kömür madenciliği hem de kazaları, hem de meslek hastalıkları açısından ölümcül tehlikeler içeriyor. Metan gazının hava ile karışması sonucu oluşan grizu patlaması, madenlerdeki tüm ölümlerin en önemli nedenlerindendir. Madenlerde grizu kazalarının dışında en önemli iş kazaları göçük

Zonguldak'ta el konulan sadece işçilerin emek teknesi değil, esnafının işyerlerinin kapatılmasına zemin hazırlanmıştır. Ocakların kapatılması halımızdır işçi ve emekli isminde kaynallaşan kömürün ihmal edilecek tekneyle kar otanlığı sağlanması, kapatılan ocakların özde sermayeye kiraya verilecek, sigortasız, sendikası işçi çalıştırmak kusa yoldan kar etmelerine imkan tanımaktadır.

Ocakların kapatılmasına yerine tekstil fabrikası, helikopter fabrikası vs. kurulacağı yolundaki görüşlerin işçiler açısından hiçbir inandırıcılığı yok. İktidar yetkilileri şimdiki ocakların kapatılmasına ilişkin ya emekliğin işçileri işçileri işten çıkarıyor, ya da peşin tazminatı kanarak gönlünü işten ayrılanları çıkarıyor. Bunun dışında hükümetin gönlünü işten çıkarma politikasına toplu bir rağbet yok.

Genel Maden-İş Sendikası'nın (GMSİ)

Zonguldak kömür işçileri üzerindeki oyunlar bozulmamıştır

lerinden miras kalmış, onların kanyıla sulanmış, yer yer onlara maret olmuş bu emek teknesinden kovulmak isteniyor, "Zonguldak'ın kaderini Zonguldak'ı yaratan bizler belirlemeliyiz." diyorlar.

Zonguldak'ın Geçmişi ve Madenler Neden Kapatılmak İsteniyor?

Zonguldak'ta 1829 yılında keşfedilen taşkömürünün çıkarılmasına ancak 1848 yılında başlanmıştır. Osmanlılar kömürü ilk çıkarma işi Yahudi Galatalı bankierlerin kurdurduğu bir kumpanyaya vermişti. Daha sonraları dönem dönem Rum, İngiliz, Fransız kumpanyaları ocakları oldukça düşük fiyatlarla kiralayarak önemli bir sömürü kaynağı elde etmişlerdi.

Zonguldak kömür işçisi hemen her dönemde ösürce göre gelmiş, kolaylaşmış kömür çıkarma tekniğinin daha ilerisine- ciki ilkel kovalarda çalıştırılmıştır.

Geçmişte ancak 16-20 saat ve durmaksızın çalıştırılan işçiler hiçbir sosyal güvencelenmi olmadığı için, çoğu zaman köylerinden sopa zoruyla getirilip, madene gitmeye ocaklara sokuluyordu. Madenlerin yatıp kalktıkları yer, oldukça pis ve her türlü sağlık kopyulundan yoksundu. Grizuza karşı gazı çok ökmü ise tavukla yapıyorlardı.

1908 yılında hastane yapımı için işçilerin ücretlerinden kesinti yapılmaya başlanılması üzerine madenciler ilk defa ayaklanarak, demiryolunu kesmişler; Fransız petrolleri korukundan kaçarak devletten yardım istemiş. İşçilerin ücretleri gözden çıkarılarak bastırması direnişi gereletemeyince, ücretlerden kesinti yapı-

me (Amasra, Kozlu, Armutçuk, Karadon, Merkez) ve bir hizmet binasında TTK faaliyet yürütmektedir.

Zonguldak kömürüne ilk yatırım Marshall Planı çerçevesinde emperyalist bor ilişkileriyle yapılmış, ocaklarda kullanılan makinelerin bazıları o zaman almıştır.

Siyasi iktidarı bugün ocakları kapatma gerekçesi TTK'nın zarar etmesine dayandırılıyor. Ve bu zararın nedeni olarak işçi ücretlerinin yükselmesi (!) gösterilmekte; işçiler her hak için ayaklandıklarında, grizu facialarına karşı tepki gösterdiklerinde iktidar, tepkileri gerçekleştirmek ocakları "kapatır" tehdidi savurarak, gerçekleri gizleme yolunu seçmektedir.

TTK'nın zarar ettiği bir gerçek. Çünkü TTK'da üretimi artırıcı hiçbir yatırım yapılmamakta, kömür üretimi gittikçe düşmektedir. 1965'ten beri hiçbir biçim çakılmayan ocaklar, 1980'den bu yana kendinde ölüme terk edilmiştir. Yasa ken- di halinde ölüme terk edilmiştir. Yasa ken- di halinde ölüme terk edilmiştir. Yasa ken- di halinde ölüme terk edilmiştir.

1980 yılında kömür ihtiyacının % 75'ini karşılayan TTK, 1989'da % 40'ını karşılayabiliyordu. 93 yılı başında yüzde 3 milyon ton satılabilir kömür hedefiyle yola çıkan TTK, Eylül ayı sonunda ancak 2 milyon 73 bin 639 ton satılabilir kömür elde etmiştir. TTK yetkilileri ise, gerekli yatırım sağlandığında yılda 6 milyon ton kömür elde edilebileceğini belirtiyorlar. İktidar bunun yerine dışında daha pahalya kömür ihale edecek, tekelilerin kârına hizmet ediyor. Yatırım yapılmıyor, kapatılan ocaklar sayesinde işsiz sayısı artarken, özel sektöre uzur bir şekilde kiraya verilen ocakların sigortasız, sendikası işçi çalıştırılarak fahiş kar etmelerine olanak sağlanmaktadır.

(göçük dönem dönem grizu kazalarından da önde gelmekte), elektrik çarpması, nakliyat, gaz de- paşası ve su- dan boğul- madır. Grizu genelde iş- verenin tedbirsizliği sonucu çok ölümlü cinayetlere neden olurken, 1987 ile '91 yılları arasında kazaların % 60'i göçükten ileri gelmiştir. Ocakların derme-çatma ve gerekli araç donatımından yoksun olu- şu göçük olayını artırmaktadır. Bu işkolunda iş kazası oranı diğer işkolalarına göre yüz- de 17,1'dir. daha fazladır. 1931'ten beri ma- denlerdeki iş kazalarında 816 işçi ölü- ren, 266 kişi de yaralanmıştır.

İş kazaları dışında madencilerin en çok yakalandığı meslek hastalığı pnömokonyozdur. Pnömokonyoz, çalışma ortama- daki tozların akciğerlerde birikmesi sonucu, tozların akciğerlerde tepkiler. Ma- denlerde kömür tozuyla işçi çalış- malarında bu tür birkim sonucu yon- nufes darlığı yanında, nefes bonu- sında taşlaşmalar ve başka hastalıklar meydana gelmektedir. Korumucu maske yetersizdir, çok tozlu alanlarda çalışılma- sı bu hastalığı hızlandırıcı etkilerini ba- şında yer alır. Ve bunlarla birlikte Zon- guldak'ta yeraltı işçi işe başladığı anda üreten ömrünün yansısı daha etmiş olu- yor.

Yapılan arastırılmalara göre işçilerin Türkiye'de ortalama ömrü 68 yıl iken, bu Zonguldak'ta yeraltı işçisi için 46 yıldır. Dünyada bir milyon ton kömür için 0,4 ki- şî ölüren, Zonguldak'ta 16 kişi ölmekte.

Zonguldak'ın Belgeleşimi

Kömür İşçileri Belgeleşimi Zonguldak'ta Zonguldak yarı, burayı dönem dönem Türkiye işi sınıfının "kal- b'i" haline getiren maden işçileri yavaş yavaş işçileri çalıştırmak, yok olma tehlike- siyle karşı karşıyalar. On binlerce işçinin umutları, kendi deyimleriyle emek tek- neleri ellerinden alınarak isteniyor.

15 Ekim '93 tarihli gazetesinde ocakların kapatılmasına ve köçüklenmesi ilişkin yaptığı görüşmelerde bazı işçiler şunları söylüyorlar.

Ahmet Öztürer (16 yıllık kazmacı) dediği: Devamlı ocaklarda işçi fazla, zarar ediyor diyorlar. Ocaklarda işçi açığı var. Az işçile çok iş yapıyoruz. Ben 16 senelik kazmacıyım. Yerüstünde çalışmam lazım. İşveren benim bu hakkı- mı bile vermiyor ve buna rağmen bizim işimize göz diyorlar.

Cemal Yücel (6 yıllık kazmacı): Bu ka- dar işçiyi işten çıkartacak. Yürüyen düğün bozuyor, tekrar düğün kuracak. Bizlere iş imkanı sağlayacaklar. Bence sağlamalı. Eğer imkanı varsa iş sahaları aç, binlerce işsiz genç işe sağla.

Ali Donbay (12 yıllık kazmacı): Zon- guldak ve bizim geçimimiz madenlerin. Bize verilen ösürce fazlasıyla yarıyoruz. Kömürü çıkarıyoruz ama zarar ediyoruz. Bizim suçumuz değil. İzzet, emekliğimiz korumak için sonuna kadar mücadele ederiz.

Siyasi iktidarlar Zonguldak'ın sorunla- rını artırdı. Taşkömrü üretimi düştü. Yerli kömürün işi tüketimdeki payı azaldı. Çalınan işçi sayısı düştü, işsizlik arttı. Ve Zonguldak halkının mülki gelirden aldığı pay da düştü. Zonguldak'ta bu hale ge- tirilen şimdiki gözümlü ocaklara, yani Zon- guldak'ta kapatmaya diller. Arayış bu böl- gedeki IMF Dünya Bankası'nın işgal, tük- mük bir politikasına güvenen kâim, bîlak- mî alin tiner, sendikal hakları sıfırla- mak... Bu plana karşı çıkmak, uyuştur- mak Zonguldak işçisinin olduğu ka- dar, tüm Zonguldak halkının da sorumlu- gundadır. ○

Zonguldak maden ocaklarında grizu patlaması, göçük ve gazdan boğulma şeklinde meydana gelen kazaların durumu

Kazaların olduğu yıllar	Büyük kaza sayısı	Ölen işçi sayısı	Yaralı sayısı
1913-1940	9	105	20
1941-1950	2	118	22
1951-1960	5	89	97
1961-1970	5	37	19
1971-1980	7	75	69
1981-1992	5	392	51
1993-1992	34	816	268

TÜRK-İŞ Adana'da "huzurlu toplum"unu aradı

Türk-İŞ yöneticileri 6 Kasım'da Adana'daydılar. Amaçları "Daha Huzurlu Bir Toplum İçin İşçi Kurultayı" düzenlemektir. Bölge toplantısı niteliğindeki bu toplantıya Adana'nın yanında K. Maraş, Hatay, Mersin, Antalya, Aksaray, Niğde ve Karaman'dan işçilerin de katılması hedeflendi. Türk-İŞ bu toplantıya bu ildeki sendika yöneticilerini ve bir kısım işçi

katmasına kattı, ama "huzurlu toplum" arayışına doğrusu toplantıyı izleyen işçiler pek râbet etmedi... İşçiler yaşadıkları gerçekler karşısında Türk-İŞ masalarını artık eğlendirdi bulmamış olacaktı ki, toplantının başlamasıyla birlikte yavaş yavaş salonu boğaltmaya başladılar.

Kurultay da ilk konuşmayı Türk-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral yaptı. "Bu ku-

ruultay da doğrudan işçi arkadaşlarımızın sesini dinlemek, çalismamıza onların görüşleri doğrultusunda politikalar üretmek ve Türk-İŞ topluluğunun genel görüşlerini saptamak için sizlerle beraberiz" diyen Meral, söylediklerinin tersine işçilerin tepkilerinden, eleştirilerinden rahatsız olduğunu açıkça belli etti. İşçiler Meral'ın konuşmasını sık sık gergekleştirildikleri protestolarla kestiler.

Sadece salonda bulunan Yö-l-İŞ Sendikası'nın Yo-l-İŞ Genel Başkanı olan Bayram Meral'a sahip çıkarak "Türk-İŞ Nerede Biz Oradayız" tezahüratları B. Meral'ı yalnızlık hissinden kurtarıldı.

İşçilerle birlikte politika saptamaya geldiklerini söyleyen Türk-İŞ yöneticileri, işçilerin salonda konuşmasına izin vermediler. İşçi sendikası Türk-İŞ'in bu yanlış direnişçi Toros Gübre işçileri deldi. Aylardır direnmelerine rağmen Türk-İŞ'in bunu görmezlikten geldiğini belirlen Toros Gübre işçileri, "Yağasın Gübre Direnişçisi" pankartıyla kürsüye çıkarak taleplerini işçi bir metin okudular. Ve dirençlerine duyarsız kalan Türk-İŞ 4. Bölge Temsilcisi Hüseyin Elbek'in istifasını istedi. Toros Gübre işçileri

Türk-İŞ boş sözlerle işçileri avuttuğunu sürdürüyor. Tpkü Adana'daki kurultayda yaptıkları gibi...

salonda da sık sık "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "İşçiler Cedirada Başkaları Nerede" şeklinde sloganlar attılar.

On iden sendikacı ve işçileri toplantıya-
rak iş yapmış olmak için iş yapan Türk-İŞ'in kurultayda belki de en kayda değer yan Toros Gübre işçilerinin 'korsan' da olsa toplantının gündemine girebilmesiydi. Salonda az kişinin kalmış olması dolayısıyla konuşmaların fazla uzatılması görüşüne varılmış olacaktı ki, "huzurlu toplum" toplantısı 3 saatte bitti. Türk-İŞ yöneticileri bir kez daha muradına ermedi. İşçilerin yaşadığı sorunların çözümü yönünde ağırlıklı olarak hiçbir eylem görüldü çıkmaması, herhang bir politika belirlenmemesi, yani bu toplantıya da kazasız belası atılmaması Türk-İŞ yöneticilerini sevindirmişti. **Ö**

Hasan Biber: "Nehirleri aşmış derelerde boğuluyoruz"

Türk-İŞ Başkanlar Kurulu Toplantısı'yla ilgili olarak görüştüğümüz Lıman-İŞ Sendikası Genel Başkanı Hasan Biber'den Türk-İŞ ile ilgili görüşlerini aldık.

Türk-İŞ Başkanlar Kurulu Toplantısı'ndan somut olarak bir eylemlilik kararının çıkmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Başkanlar Kurulu Toplantısı'ndan somut bir eylemlilik kararının çıkmasını tepkiyle karşıyoruz. Bugün Türk-İŞ içerisinde gerek sınıf temelinde düşünen sendikalar gerekse sınıf mücadelesinin çok gerisinde olan sendikalar vardır. Türk-İŞ'in kendi içerisinde gelecek çekmesi vardır. Düşünce farklılığı vardır. Her ne kadar sınıf temelinde sendikalar bir araya gelsemde de, her ne kadar ortak çıkarlar, ortak

mücadele hattı çizilmesi gerekse de, bugün devleti iğbirlikliği değişmiş noktada düşünen sendikalar olduğundan dolayı Türk-İŞ yönetimi somut bir sonuca gidememiştir. Gidemeyişlerinin nedeni ise başta kendilerine olan inançlarının, güvenlerin olmamasıdır.

Bugün Türk-İŞ bağlı sendikaların içerisinde sınıf ve kitle sendikacılığına hayata geçirmeye çalışan çok az sayıda sendika buluyoruz. Bu yüzden de alınacak kararlarda bu sendikaların etkisi az oluyor.

Ben bir işçi hareketinin önderiyem kiutlere önderlik edilemez. Aksi halde sınıfa hiçbir şey veremem. Önderğin olmadığa yerde hak alma mücadelesinde aynısı taleb yoktur, lütfat vardır, rica vardır. Türk-İŞ yönetimi bundan çok sorun olduğuna için Başkanlar

Kurulu Toplantısı'ndan eylemlilik kararı çıkartmadı.

Türk-İŞ yine "Vatana huzuru için" diyerek bir kez daha uzlaşması reformist yüzünü gösterdi. Bundan sonra ne yapılırsa?

Sınıf hareketinin önderi-
ki en büyük engel sınıf sendikacılarıdır. İşçi sınıfı, mücadelesine çok yun tenbirede sını-
yı ittiklerinden daha getinmiştir. Nehirleri aşmış ancak hep derelerde boğulmuşdur. Yani sınıf sendikacıları işi sınıfının önünde stretilik engelmüşlerdir.

Gelinen noktada tabanın örgütlenmesini tabanın mücadelesi söz konusuna duruma gelmiştir. Onun için Lıman-İŞ sınıf sınıf mücadelesindeki yeri önderliğe dayamaktadır. Önderliğinin olduğu yerde örgütlenişin ve teslimiyetçiliğin tohumları var demektir. **Ö**

Erenko Tekstil'de işçi kıyımı

Tekstil işkolundaki sendikalaşma mücadelesi dün olduğu gibi bugün de baskı altında tutulmaya devam ediyor. İşçilerin sigortalı olabilmeleri lüks sayılan tekstil patronları, sendikalaşma haklarına karşı da saldırgan ve tahammülsüz davranıyorlar. Daha geçtiğimiz günlerde Trabzon Tekstil'den sendikalaşmaya öncülük yaptılar diye 3 işçi işten atılan patronlar, bugün aynı gerekçeyle Erenko Tekstil'den 30 işçi işten çıkardılar.

İşçileri işten atan Erenko işvereni bunları yetirmemiş, polisi çağırarak 5 bayan işçiyi saçlarından sürükleterek Toz koparan Terörle Mücadele Şubesine işkenciyeye aldırıp saatlerce cinsel taciz ve saldırılara tehdit edilmelerine zemin hazırlamıştır.

Mertar'la kurulu olan bu işyerinde çalışan işçilerden bir kısmı durumu protesto edip kamuyuna duyurmak için 6 Kasım'da DISK'e bağlı Tekstil 2. Bölge Başkanlığı'nda bir araya gelerek bir basın açıklaması yaptılar.

1 Kasım'da işten çıkarılan işçiler basın açıklamalarının sonunda şunları dile

Erenko Tekstil işçileri basın toplantısında.

getirdiler: "Mertar tekstil patronları Mertar'e sendika sokmayacağına diye yemin etmişler. Bizler de yemin ediyoruz ki, sendikalaşmadaki önüklerin her karşı toprakına getireceğiz. Baskılar karşısında sasmayacağız."

İşçilerin örgütlenmeye çalıştığı DISK Tekstil'in 2. Bölge Başkanı Kaşım Doğan da işçilerin sigortasız çalıştırılması konusunda devletin ilgili kurumlarını görev yapmaya çağırdı. Bu işkolunda 6 yıllık bir işçinin ise azınlıkta olduğunu söyleyerek, sendikacıların da sorumlu davranması gerektiği çağrısı yaptı. "Ya bu işi gereği gibi yapmazlarsa, ya hiç yapmazsınız" dedi. **Ö**

İşçilerden kısa... kısa...

- ☐ İşverenlerin toplu sözleşme hükümlerine uymaması sonucu Mersin Lıman İşçileri bir uyan eylemi yaptılar. 5 Kasım'da gece vardiyasından çıkan ve sabah işe girmek için gelen yakaşlık bin işçi lıman giriş kapısında, "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Emeğimizin Hakkını Söke Söke Alınız" sloganları atarak yarım saat geç işbaşı yaptılar. Eylem sırasında Lıman-İŞ Mersin Şube Başkanı Fevzi Aslan da bir basın açıklaması yaptı. Fevzi Aslan, Toplu sözleşme gereği Ekim ayının son haftasında ödenmesi gereken ikramiyelerinin bir hafta geçmiş olmasına rağmen ödenmediğini söyleyerek işverenlerce toplu sözleşmeye ihlal edildiğini belirtti. İşçiler hakları ödenmediği takdirde başka eylemler yapacaklarını belirtti.
- ☐ Aktaş Elektrik'te çalışan 4 işçi işten çıkarıldı. Usulsüz yöntemlerle İstanbul Kadıköy yakasında yaşayan halktan oada dolandırıcılara tutara tahsil eden Aktaş bu defa da işçi kıymına başladı. İşten atılan işçiler 4 Kasım'da Aktaş'ın Kozyatağı binasında bir protesto eylemi yaptılar. Eylem sırasında basın açıklaması yapan işçiler oraya gelen halk da dikte-katili direnişler yer yer Aktaş'ın olan tepkilerini dile getirdi.
- ☐ İngiltere'de kamu emekçileri 5 Kasım'da bir günlük grev yaptılar. Kamu emekçileri sendikalarının önderliğinde yapılan grev Başbakan John Major'un işleştirmeye programını protesto için yapıldı ve tüm İngiltere'de geniş bir katılım sağlandı. Bu arada Maliye Bakanlığı önünde toplanan bir grup memur grev gözcüleri yaptığı strada Major masekleri takarak protestoyu renklendirdiler.
- ☐ Nestle grev başlan ile bitti. 2 milyon 440 bin TL aylık ücretle çalışan Nestle işçileri, ücret konusundaki anlaşmazlık sonucu 18 Ağustos'ta grev'e çıkmışlardı. 80 gün süren grev sonucunda işçiler ücretlerinde 7.5 milyon brüt artış sağladılar.
- ☐ Tarm-Sen (Tamm Emekçileri Sendikası) İzmir Şube yöneticileri İzmir'in değişik ilçelerine sürgün edildi. Bu konuda bir açıklama yapan Tarm-Sen Genel Merkezi arkaodalarının İzmir Tamm İl Müdürlüğü'nde yol-suzluklara karşı çıkarak yetkililer hakkında soruşturma açılmasını istedikleri için sürgüne gönderildiklerini belirttik. "Bu uygulamalar ülkemizde açıldığa iddia edilen beyaz sayfa'nın esli bir beyaz sayfa olduğunu düşüncesidir." deyip, arkaodalarının eski görev yerlerine talepleri istedi. **Ö**

Almanya'da metal işçileri ücret ve hak gaspına karşı hazırlıklı

IG Metal Sendikası Almanya'da metal işçilerini örgütlü olduğu bir sendika. IG Metal aynı zamanda demokratik sınıf sendikacıları itikadını benimseyen ve bunu uygulamaya çalışan, Almanya'daki diğer sendikalarla göre de üyelerini daha iç içe olup ve kararları onların katılımıyla sağlayabilen bir yapıda. Üyeleri arasında Almanya'da bulunan Türk ve Kürt emekçileri de bulunan IG Metal uluslararası dayanışmaya da önem vermektedir. Bu amaçla 1992 yılı Temmuzunda greve dedikleri İstanbul Belediye emekçilerini bir grup metal işçisinin ziyaret etmesi belediye işçilerinin hatırlanır.

Geçtiğimiz Temmuz ayında ücretlerinin yükseltilmesi için IG Metal'e üye 50 bin işçinin greve gittiği Almanya'da bu işkolunda önemli bir durgunluk yarattı.

Ve hükümet işçilerin haklarını taniyarak grevin bitmesini sağlaştı.

IG Metal yetkilileri önümüzdeki günlerde yine işçilerin büyük bir kısmı için toplu sözleşme görüşmelerine hazırlanıyor. Ve IG Metal başkanlığına vekaleten sürdüren Klaus Zwickel IG Metal'in ücrette yükselme olmayan bir toplu sözleşme turunu reddettiği şimdiden ilet ediyor. Çünkü Alman hükümeti yaşadığı siyasi ve ekonomik kriz karşısında toplu sözleşmelerde ücret artışı yapmamayı, bazı sosyal haklarda kısıtlama yapmayı planlıyor. Bunun bilinciyle K. Zwickel, "Onlar şu andaki ekonomik krizde toplu sözleşme politikasında bir dönüşümün gerekçesi olduğunu görüyorlar. Ancak onların 'tedarikat' ederek ekonomik gelişme sağlama" yönündeki politikalarına metal emekçileri kararlılıkla karşı

koymacaklardır," dedi.

Hükümetin "tedarikat" ederek ekonomik gelişme sağlama" politikası doğrultusunda, işçilerin hastalık halinde beklemeye süresinde kalıplarının kesilmesine yönelik uygulamaya işçiler de değişik yerlerde eylemler yaptılar. Mercedes ve Ford işletmelerinde çalışan işçilerin Eylül ayında başlatıldıkları eylemlerin sadece bir başlangıcı olduğunu, sosyal hakların budanmasını hatta işsizliğin yoğun olduğu Almanya'da çalışma süresinin 40 saate çıkarılmasına da izin verilmeyeceğini IG Metal yetkilileri açıkça belirttiler. □

Almanya IG Metal Sendikası işçileri bir eylemde...

Atagür Çelik Eşya şirketinden 30 işçi atıldı

Ankara (Mücadele)- DISK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerinden 30 işçinin atılması üzerine 4 Kasım'da bir açıklama yapan sendikamızın Ankara Şube Başkanı Süleyman Türkerek ekonomik krizi bahane eden işverenin asıl amacının işyerini sendikasıylaştırmak olduğunu, işyerinin Atagür Aşap Metal San. A.Ş. adına yeni bir işyerini faaliyete sokarak, üretimi buraya kaydıracağını ve eski işyerini tasfiyeye yönlendili belirlerek, "Bunun en çarpıcı delili, daha önce yetkili olduğumuz işyerinde çalışan, sendikamıza üye olmayan işçilerin, bir ay önce iş akitlerinin feshedilmesi, yeni işyerinde işbaşı yaptırılmalarıdır. Bu da gösteriyor ki, asıl amaç sendikasıylaştırmaktır. Ama bu oyun tutmayacak ve üyelerimizin iş dönüşleri sağlanacağı kadar direnişimiz sürecektir." dedi. □

Sendikalaşma faaliyeti engellenen

Akgündüz Şirketi'nde baskılar sürüyor

Akgündüz Sanayi Ürünleri Dış Ticaret Ltd. Şirketi'nde sendikal çalışma yaptıkları gerekçesiyle 17 işçiyi işten çıkartan fabrika sahibi İsmail Akgündüz, 30 işçiyi daha işten çıkartacağını açıklıyor, sendikal örgütlenmeyi engellemeye çalışıyor.

İsmail Akgündüz'ün avukatı atılan 17 işçiyi işe geri almayacaklarını, 30 işçiyi daha çıkartacağını açıklıyor, işçilerin sendikalaştığından, örgütlenmelerinden yararlanarak işveren, işçilere sadece 1 milyon 200 bin ile 3 milyon lira arası bir ücret ödüyor. Ayrıca işyerinde kaçak çocuk işçiler de çalıştırıyor.

3 ay önce DISK Deri-İş Sendikası'nda örgütlenmeye başlayan işçilerin % 70'i sendika üyesi oldu. Fabrikasındaki sendikal örgütlenmeye çalışmaları yapıldığını duyan İsmail Akgündüz, önce sendika çalışmasını yürüten 5 işçiyi işten atarak sendikal çalışmaları engellemeye çalıştı. İşverenin bu gözdağı basısına karşın diğer işçiler 1 ve 2 Kasım günleri yemek boykotu yaparak, arkadaşlarının işten alınmasını karşı sessiz kalmayacaklarını açıkladılar.

İşçilerin bu direnişi karşısında jandarmaya haber veren işveren, işçilerin üzerindeki baskıyı artırmaya çalıştı. Fabrikadaki direnişi kırarak iş fabrikasının etrafını saran jandarma, bunda başarılı olamayınca işverenin emri üzerine fabrikadaki işçilere saldırdı. Jandarma işverenin kendisine daha önceden verdiği listedeki kişileri gözaltına almaya çalıştı. Ancak işçilerin direnişi sonucu kimseyle gözaltına alınamayan jandarma, fabrikadan da dışarı atıldı.

3 Kasım'da işçiler atılan arkadaşlarının geri alınması için işverene bir görüşme yaptılar. İşverenin olumsuz yanıtıyla karşılaşılan işçiler bunun üzerine, atılan işçiler geri alınmayacağı ve sendikal haklarının kaybolacağı kadar üretimi durduracaklarını açıkladılar. Fabrikadan dışarı direnişi

Akgündüz'de sendika ile mücadele eden işçiler işveren ve jandarma baskısına karşı direnmekte kararlı.

sürdüren işçiler, işperden de şalter indirmekle destekliyor.

Çalışan işçiler de öğle saatlerinde di-

şarı çıkarak fabrika önündeki işçilerle birlikte halaylar çekerek direnişi sürdürüyorlar. □

3. Hava İkmal'de işçi kıyımı

Ankara (Mücadele)- Özgelleştirme politikasının sonuçları askeri işyerlerinde de görülmeye başlandı. Ankara 3. Hava İkmal Bakım Merkezinde 5 Kasım günü 5bş işçi uydurma gerekçesiyle işten atıldı. Daha önce işe Kayseri'de baş, Gülcükte baş olmak üzere askeri işyerlerinde toplam 10 işçi işten çıkarılmıştı. Önümüzdeki günlerde ise Ankara ve Eskişehir'de yeni işçi kıyımlarının gündeme geleceği söyleniyor.

6 Kasım'da atılan işçiler ve Harb-İş Ankara Şubesi yöneticileri, Hava İkmal'in önümüzde yapılacak basın açıklamasında işten atılmaları knakneri, aynı gün Hava İkmal'de yemek boykotu yapılacağını açıkladılar. Basın açıklamasında konuşma yapan Harb-İş Ankara Şube Başkanı, işten atılmaları İMP'nin acı retçelerini özeleştirme adı

Harb-İş Ankara Şubesi yöneticileri işten çıkarılmaları işyeri önünde yaptığı açıklamayla kınadı.

altında emekçi halkı yükselmeye olarak değerlendiren, taşeronluk sisteminin askeriye açtıkları açığı savunulması da yavaş yavaş altıyıp-sının hazırladığını vurguladı. Özgelleştirme emekçilere açılmış topyekün bir savaş olduğunu, geç olmadan buna karşı barikat oluşturulması gerektiğini de ifade etti. "8 Eylül tarihli Hava Kuvveti-

n'nin ve 24 Eylül tarihli Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın çok gizli belgeleriyle personel ile ilgili yapılan yazgılarında harcamalarda tasarrufla tasarrufla istemesi istenmektedir. Harcamaların kimsin sınırlanacağı açıktır. Bu da açığıza baş çıkarılmaları," diyerek konuşmasını bitirdi. Askari işyerlerinde kıyımların ilk hedefi olan devrimci işçiler oluyor. İşten atılan işçilerden görüştüğümüz Fatma Yaman, Cihander Asker ve Mahmut Aysen, sendikaları Harb-İş'e eleştirerek "Biz devrimci işçi-

leri kendileri için muhalefet odağı olarak gördüklerinden pratikte sessiz kalarak atılmaları sessize soyanlarmaktadırlar." dediler. Ve konuşmalarını şöyle sürdürdüler: "Bu konuda sendikamızın 13. maddeden işten alınmaması karşı yapılacak bir şeyin olmadığı söylemesi düşündürdük. Göstermelik bir yemek boykotuyla tavırsız kalarak işten alınmaması çanak tutuldu. Sınıf adına doğru politika üretip, mücadele eden işçiler, sarı, reformist sendikalar ve işveren tarafından yıldırlanmayla, sindirilmeye çalışılıyor. Fakat biz mücadeleci müz sürdüreceğiz, baskılar bizi yıldırmaz" dediler. "Hiç kimse çalışmaya hakından men edilemez. Hak, onun almak için mücadele edenlere layıktır." diyen işçiler kararlılıklarını çok laflarla değil, mücadeleyle göstermeye kararlılar. □

Ankara Balgat'ta katledilen Tayyar Turhan Sayar anıldı

Zengen'de şindî onların
yiğitliği anlatılıyor

Ankara Balgat'ta 26 Ekim gecesi polise girildiği çatışmada katledilen Devrimci Sol savaşçılarından Tayyar Turhan Sayar'ın cenazesi memleketi olan Konya Ereğli ilçesine bağlı Zengen Kasabasında toprağa verildi. Konya'da Tayyar'ın cenazesinin jandarma tarafından 30 Ekim'de Zengende gömüldüğünü öğrendiklerini üzerine, Konya ÖZGÜR-DE-FİLER, DLMK'iler, TODEF'iler ve Ereğli ÖZGÜR-DE-FİLER komitelerinden oluşan Konya Haklar ve Özgürlük Platformu bir heyet oluşturarak Zengen'e gitti. Zengen'de ailesiyle birlikte anma yapıldıktan sonra geri dönen heyet jandarma tarafından gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında anmayı istemek üzere Zengen'in giden Konya B-Üro Temsilcimiz Özgür Gödenoğlu da bulunuyordu. Gözaltına alınanlar 5 Kasım gecesi savcılığa çıkarılarak serbest bırakıldı.

Anmadan önce Tayyar'ın ailesiyle de görüşen temsilcinin izlenimleri ve yaşadıkları gözaltı sürecini aktarıyoruz:

Devrimci Sol savaşçısı Tayyar Turhan Sayar'ın ailesinin Ereğli Zengen'de olduğunu ve Tayyar'ın cenazesinin jandarmadan baskısıyla 30 Ekim'de gömüldüğünü öğrendik. Başsağlığı dilemek ve Tayyar'ın mezarını ziyaret etmek üzere Konya Halklar ve Özgürlük Platformuna birleşti Zengen'e gittik. Kapıda bizi Tayyar'ın ablası "Tayyar'ın gerçek ailesi değilmiş. Hepinize onun kokusu simmiş" sözleriyle karşıladı.

Tayyar'ın ailesi ailesinde izmirde oturuyor a ma cenaze için Zengen'e gelmişler. Babası bizden özür diyorlar: "Sizi dile-dinizmiş gibi aşırlamamış" diyorlar... Biz de bir köy evinde misafir ediyorlar. Zengen halkı geçmişten gelen demokrat bir yapıya sahip. Göçmen insanlar başsağlığı dilemeye gelmişler, ek kalabalık. Bizimle s obbet ediyorlar. Bazıları Tayyar'ın

tanyor, bazılar onu bize soruyor... Fotoğrafına bakıp "Ne kadar da yiğitmiş, nasıl da kıymışlar" diyorlar.

Tayyar'ın dört kızkardeşi var. Günlük önceden kızıl bantlarını hazırlamış, bekliyorlar... "Tayyar giderken, 'Abla ben gerçek aileme gidiyorum. Eğer ölürsem kızıl bantlarını alınıp takip polis barikatını ilk sen yaracakmış' demiş" diyor ablası. Kızıl bantları takip zafer ipareti yapıyor ve ekliyor: "Kanın yerde komeymiş. Vurun o köpekleri!". Sürekli "Siz onun öz ailesisiniz. Bizim de ailemizsiniz." diyorlar.

Kardeşleri Tayyar'ın fedakarlığını, mütevazılığını anlatıyorlar. "Sanki hiç derdi yokmuş gibi, geldiğinde bizim sorunlarımızı gözmeye çalışırdı. Abim güzel insandı. Devlet güzel insanların yaşamasına izin vermiyor."

Babası Doğan Sayar ise konuşmasında "Devrimci Sol ölümün kanını yere bırakmam. Ölümün kanını yerde koymayacaktır. Eğer Devrimci Sol bunun hesabını sormazsa ben silahı elime alırım." sözleriyle başlıyor. "Tayyar'ın vücudunda sanki yüzlerce kurşun vardı. Değil de kiş olmuştur. Bu neyin kiş? Tayyar'a sıklıkla kurşunları ona değil mücadelesine sıklığımlı sanlı. Sermayenin evlere sıkığı kurşunları onları... Yine suratında nerede ise yirmi kurşun vardı, eve bomba yağdırmış, cesetleri parçalamış. Ben suç duyurusunda bulunacağım. Dava açacağım. Acının en yoğununu yaşıyorum. Ne yapabilir kiş bir savaş var, bedelleri var. Halkı olan kazancak" şeklinde anlatıyor duyuruları.

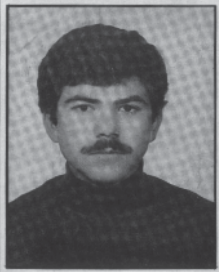
Daha sonra her birlikte mezarın başına anmaya gidiли. Ve üzerinde "Devrimci Sol Şehitleri Ölümsüzdür", "Halkın Evlatlarını Katledilen Halka Hesap Veremek Kurlumalayacaktır-DSG" imzalı pankartlar açıldı. Anma sırasında Tayyar

ve Yaşar'ın yaşamları anlatıldı. Tayyar'ı tanıyan bir arkadaş onunla ilgili anlamları anlattı. Daha sonra da bir yandan direniş şirileri okunurken, diğer yandan da "Tayyar Yoldaş Yaşar, Devrimci Sol Savaşçısı", "Devrimci Sol Savaşçılar Ölümsüzdür", "Yaşasın Halkın Adleti", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karatay" sloganları atıldı. Anma her birlikte okunan Bize Ölümlük Marşıyla devam etti. Yoldan gelip geçen köylüler iziləri anmayı.

Askeri Araçlarla Yollar Kesiliyor
Gözaltına Alınıyor

Zengen'den ayrıldıktan sonra arabamız önce Karapınar girişinde trafik polisi tarafından durduruldu. Daha sonra ise jandarma gelip ihbar olduğunu Konya'ya onlarla gideceğini söylüyor. Biz bu durumu protesto ediyoruz. Yol boyunca türkülerle, marşlarla sürdürüyoruz protestomuzu. Konya'ya geldiğimizde savaşçılar gider gibi hazırlanmış askeri araçlar yolu kesiyor.Biz il Jandarma Komutanlığı'na götürüyoruz. Arabaya askerler ve sivil polisler binip elimizi kelepçeliyor, gözbağı takacaklarını söylüyorlar. Buna tiraz ederek keyfi ve gerekse bir gözaltı olduğunu, otobüsün imneyeceğimizi söylüyoruz. Zorla tekme-tok atıyorlar bizi. Sloganları direnişyoruz. 5 gün jandarmada gözaltında kaldıktan sonra "izinsiz toplu gösteri yaptığınız" gerekçeyle savcılığa çıkartıldı, savcılık serbest bırakıldı.

Bu arada jandarma da gözaltında bulunamamış evlerini basıp taltan ederek başka bir gözdağı oluşturmaya çalıştı. Ayrıca bidden gasp ettikleri filmlerden başsağlığına gidin başka aileleri de tespit ederek 4 Kasım gecesi evlerini basarak onları da gözaltına aldılar. 6 Kasım'da mahkemeye çıkarılanlardan Paşa Çevik tutulurken diğerleri serbest bırakıldı.✶

"O tüm
davranışlarıyla
bir devrimciydi"

Tayyar Turhan SAYAR

Tayyar Turhan Sayar'ın darbecilik sürecinde tanyen ve onunla birlikte bir süre birlikte olan bir yoldaşının anlatımları yayınılıyor.

Ankara Sincan'da Murat Gür'ün katledilmesinden kısa bir süre sonraydı. Bir arkadaşım evimize birini getirdi. Ona hemen ısındım. Bir süre bizimle kalacağını söyledi. Daha sonra telefon etmediğini ifade dışarı çıktı. Ben de getiren arkadaş ona hakkında sorular sordum. Tanınmak istediğini ve tanımam gerektiğini söyledi, çünkü darbecilerin geleceğini, ilişkilerimize girmeye çalışacaklarını düşünmüştüm... Getiren arkadaş da bilmiyordu. Daha sonra o geldi. "Tayyar" olduğunu operasyondan sonra öğrendim. Bir ihtimalde karşı onun ilişkilerimizden uzak tutmak ve daha iyi tanımak için onunla yalnız kalmak istedi. Onunla köyü gittim. Köy kahvesinde köylülerle yaptığı sohbeti kendine ele verdi. O bir Devrimci Solcu idi. Mütevazı davranışları, köylülerle ilişkisi, onlara duyduğu saygı, hareketin perspektifini halk diline anlatması... Bütün davranışları onu çok sevirdi. Her bir sevgi duyduğum. Artık bir genç kızın misafirlerine peyzini gösterdiği gibi, bütün güzelliklerimizi onunla paylaşmak istedik.

Onun gerilla olabileceğini düşün-düm. Dağlarını gezirdim ona. İki gün dağ köyünde misafir olduk. Hala kalamadı sonu isaretiydi. Darbeciler de önceden bizim insanımızdı, onlar da bu özenleki gösterebilirler. Ama Tayyar çok fedakar ve mütevazıydı. Darbecilerle birlikte olsa taltan darbe yapıp özüne şerefizsin peşinden koşmazlardı. Onun hakkında iyice netleşmem darbeci M.K.'nin cezalandırıldığını duyduğumdu oldu. Öylesi bir can verdi ki gözlerinde... O zaman ona önceki kullarını anlattım. Güldü... Hoguna gitmişti... Kesa bir süre sonra gitti. Onu taştırdığım herkeste onu soruyordu. Evinde katıldığı aileler kendisi evlatları gibi sevmişti onu... Çok kasa bir sevgi kalmasına rağmen, o kadar iyi diyalog kurmuştuk ki... O tüm davranışlarıyla bir Devrimci Solcuydu.✶

Sakarya Cezaevi'nde tutsakların açlık grevi sürüyor

Sakarya Kapalı Cezaevi'nde bulunan Devrimci Sol tutsakların başlatılan strez" açlık grevi 20. gününde devam ediyor.

Adalat Bakanlığının 27 Ağustos tarihli genelgesine dayanarak, davaları taltanlar'da görülen bazı tutsaklar Sağmalcılar Cezaevi'nde yer olmadığı gerekçeyle Sakarya Kapalı Cezaevi'ne gönderilmişlerdi. Cezaevinde kalan Devrimci Sol tutsakları da hem aynı da-lardan yargılanan ve Sağmalcılar Cezaevi'nde kalan arkadaşlarıyla birlikte xabilim ek için, hem de cezaevinde yaşanan sorunların çözümlerine için açlık grevine başladılar.

Tutsakların açlık grevinin 11. gününde Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından İmet Düzgün Yüksek, Sakarya Cezaevi'ne gidip, tutsaklarla ve idareyle görüş-

melerde bulundu. Ve bu durumu yayınladığı bir açıklamayla kamuoyuna sundu.

Av. Yüksel yayınladığı açıklamada, tutsakların cezaevinde yaşamal ihtiyaçları ile idarelerin baskısıyla karşılaşılmadığını, siyasi temsilcilik hakkının idare tarafından kabul edilmediğini, bazı mektuplar ve yayımlara ek konularak tutsakların verilmeliğini belirtti ve açlık grevinde bulunan Devrimci Sol tutsaklarından Zülfiye Taş, Hacer Arkan ve Banu Coşkun'un durumlarını költöleştirdiğini anma tedavii kabul etmediklerini vurguladı. Ayrıca idare ile yaptığı görüşmeyi de aktararak, "Görüşmede, cezaevi koşullarının düzeltilmeye çalışıldığı, ancak buna olarak yetersiz kalındığı, bazı olumsuzluklarla ilgili olarak soruşturma açıldığı, kantin fiyatlarının yükselişinin Adalat

Bakanlığı emirlerinden kaynaklandığı, tutukluların sağliğı durumlari ile ilgili olarak açlık grevi dosyası taltıldığı, taleplerin bakanlığa iletileceği, nakli açısından kendilerinin bir sorun olmadıkları vurgulanmış" dedi.

Halkın Hukuk Bürosu da 9 Kasım'da yaptığı bir açıklamada, siyasi tutsakların daha önce Adalat Bakanlığınca Sağmalcılar Cezaevi'ne sevk edilmeleri için peşpe detalar basınında bulunmalarına rağmen herhangi bir sonuç alamayınca açlık grevine başladıklarını ifade etti.

Yapılan açıklamada bu uygulamanın 12 Eylül dönemindeki tecrübe politikasının bir devamı niteliğinde olduğu da belirtile-rek Adalat Bakanlığının yasaya aykırı bu genelgesini geri alarak, bu yasadışı uygulamayı bir an önce son verilmesini gerektiği vurgulandı.✶

DGM "hukuku" işliyor Gazetemize 3 günlük kapatma ve 1 milyar 125 milyon para "cezası" verildi

Yeni çıkacak terör yasası daha beklenmeden, DGM hakimleri pratikte hiç de "yeni" isni aratmayacak bir biçimde "hukuk"larını süratle işletiyorlar. Sosyalist basın bir yandan baskılarla, gözaltılarla susturulmaya çalışırken, milyarlar ağan para ve kapatma cezalarıyla da yayın çizgisi engellenmeye, ekonomik olarak çöktürmeye çalışıyor.

Daha önce sosyalist basından bazı dergilere verilen kapatma cezalarının ardından gazetemiz Mücadele'ye de 39, sayımızla ilgili açılan davanın sonucunda 3 günlük kapatma cezası verildi. Ancak bu davada verdikleri ceza DGM yargıçlarına yetmemiş olacak ki, ceza gazetemize şahsi ve yazı işleri müdürü için toplam 1 milyar 125 milyon liralık bir ağır para cezası eklenirken yazı işleri müdürüne de 6 ay hapis "cezası" verildi.

İlk kez "kapatma cezası" verilmişti, ancak "gerekçe"nin hiçbir "özgünlüğü" yoktu.

39. sayımızda "Devrimci Sol propagandasının yapıldığı ve bildirilerinin yayınlandığı" gerekçe gösterilerek, 5680 sayılı yasanın 21/2 maddesi ile ilgili, şimdiki 3 günlük kapatma kararı verildi. Farklı davalarla bu sürenin daha da uzayacağı belli olduğu bu kararla DGM yargıçları, terör yasalarını işletmeye

başladılar. Kapatma kararlarıyla oligarşi istediği yayın çizgisinde olmayan gazete ve dergileri yasaklamaya çalışıyor, kapılarını kilit vuracağını ilan ediyor.

1 MİLYAR 125 MİLYON PARA CEZASI VE 6 AY HAPİS

Gazetemiz sahibi Günter Şeşen'e toplam 750 milyon, sorumlu yazı işleri müdürümüz Namık Kemal Cıbraroğlu'na ise toplam 375 milyon ağır para cezası ve yazı işleri müdürümüzü ayrıca 6 ay hapis

cezası verilmesinin gerekçesi de aynıydı. "Devrimci Sol propagandası" ve "Devrimci Sol bildirisi yayınlaması".

Kuşkusuz "ceza"ların asli sebebi gazetemizin devrimci yayın çizgisinden asla ödün vermemesi ve gerçekleri yazmaktaki ısrarımızdır. Oligarşi ekonomik baskılarla, baskı cezalarıyla, kapılarımıza kilit vurmakla, yayın çizgimizi etkisizleştirme-ye çalışıyor.

Aslında yeni çıkarmayı düşündükleri terör yasasına ihtiyaçları yok. Çünkü sosyalist basına böyle bir yeni yasayı aratmayacak derecede pek çok ceza DGM yargıçları tarafından şimdiden veriliyor. Onlar bu yasayı, daha ıktirat yasallaştırmadan zaten fiili olarak işletiyorlar.

Biz de ilan ediyoruz. Onların ne bu yasadaki, anti-demokratik uygulamaları, ne de çıkacakları terör yasaları sosyalist basının yayını sürdürmesini engelleyemeyecektir. Tüm dünya devrimlerinde olduğu gibi ülkemizde de yasaklara, engellemelere, sansimizin boğulmasına çabalarla karşın emekçi halkın sesi olarak yazmaya devam edeceğiz. Devrimci yayın çizgimizi, gerçekleri yansıtmamızla yine onların karşısında olacağız. Onların

Anısı yaşayacak

Nilgün GÖK

TİKB üyesi Nilgün Gök, İstanbul Maltepe'de bir kamulaştırma eylemi sırasında arkadan açılan ateşle şehit düştü.

Devrimci yaşama İTÜ Elektronik Fakültesi'nde okurken gençliğin mücadelesi içinde katılan Nilgün Gök'ün anısı yaşayacak.

katliamlarını, infazlarını anlatmaya, emekçilerin ekonomik ve sosyal hakları mücadelesinin yanında olmaya, devrimcilerin sesi olmaya devam edeceğiz.

Halkımıza ulaştırması çalıştığımız ses haklı ve doğru olanı sesidir. ○

Bağcılar'da halk toplantısı

Konu: Sol içi çıtışma

"Bu yara sarılmalıdır"

Sol içi şiddet; 1980 öncesi ve bugün yaşanan pek çok olay ve doküman edilen kanlı gözönüne alındığında ülkemiz solun içi hala kanayan bir yara. Derin örneği bu yaranın geçen yıllar boyunca devam edilmek bir yana kanamaya devam ettiği gösterdi. Bu yara Geçmiş hafta sonunda Devrimci Sol Güçler tarafından bir kez daha tartışmaya açıldı.

Yarının sarılması ve sorunun çözülmesi için ortaya koyacağı tavırta tüm sol kendini sorgulamasını sağlayacak olan hep kuşkusuz halktır. Sol gruplar bu konuda halka hesap vermek zorunluluğuna karşı karşıyadırlar. Çünkü siyasi faaliyetin amacı son tahliye halkı kazanmaktır. Bu yüzden hareketle 6 Kasım günü Bağcılar'da konunun tüm sol grup ve çevrelere, demokratik kurumlara açık olmak üzere tartışılacağı bir halk toplantısı düzenlendi.

Sorun tüm solun sorunu. Ulaşılabilen tüm sol çevrelere, dergi ve gazetelere, DKÖ'leri toplantının çağrısı ulaştırıldı. Ne var ki, sol sorumlulukları bir kez daha kaçırdı. O kadar kaçırıyor ki toplantıya yalnızca Emekçi Bayrak'tan katılanlar vardı. Toplantıda önce genel konuşma olarak Derinleşme ve PKK'nın yasağı; martiği üzerinde duruldu. Konuşanların yanlışlarını eleştirilmesi ve hataların düzeltilmesi için. Tartışmalarla dostluğun, devrimci ittifak-

ların güçlendirilmesi hedefleniyordu.

BİR LİSTE; SOLUN AYIBI

Sol içi çatışmaların tanhisi üzerinde duran konuşmacının elinde bir de liste vardı. Uzunca bir liste, ülkemiz solunun utanç listesi. Ve listede "devrimciler" tarafından öldürülmüş yüze yakın devrimcinin adı... "Bu insanların her biri siyasi örgütlenmelerinde olsalar da tüm içi niyetleriyle devrim mücadelesinde yer alırlar. Savajların oligarşiyi, dümana karşıydı. Öldürülüyor ama dümanın diğer kendilerini devrimciyi diyenlerin kurbanıydı... Her şehit mücadelesinin önünü açar, devrim mücadelesine hız verir. Oysa onların ölümü böyle bir hızı görmedi. Tam tersine devrim gücünü kaybettirdi. Halkın devrim, devrimcilerle olan güvenini yitirdi."

Örnekler verildiğinde salondaki pik miyordu. Bu konuşması gerekenler, bu listeyi açıklaması gerekenler vardı, ama onlar da salonda yoklardı. Sol içi şiddet ve Derinleşme yaşananların hemen tüm boyutlarıyla tartışıldığı Bağcılar'daki halk toplantısında her soruya, yapılan her kaçırılmaya yanıt verilmeye çalışıldı. Yaklaşık üç saat süren toplantının sonunda devrimci hareketin sol içi şiddet konusunda 79'dan bu yana dile getirdiği komisyon önerileri ve baskı açarı bir kez daha vurgulandı, bu toplantının sürdürüleceği belirtildi. ○

Türkiye Deri-İş genel merkezinden kınama

Türkiye Deri-İş Sendikası 11 Kasım günü yaptığı açıklamada ile Çorlu'da toplu sözleşme görüşmelerini sürdürdüğü Erülüks Deri işvereni protesto etti.

Türkiye Deri-İş Sendikası ile Erülüks Deri işvereni arasında toplu sözleşme görüşmeleri 8 Ekim'den bu yana sürerken; işveren önce sendikaya üye 37 işçiyi işten çıkarmış ardından da işten atılan arkadaşlarının işi geri alınması için fabrika önünde bekleyen sendika üyesi işçileri polise şikayet etmişti. İşverenin

polise yaptığı asılsız ihbarlar sürerken sendika üyesi işçilerin dönüştürün evi geceyarısı polis tarafından basılarak gözaltına alınmışlardı.

Geçtiğimiz günlerde gözaltına alınan T. Deri-İş üyesi Muammer Mutlu, Ahmet Özer, İsmet Altın ve Ali Çivrilin tutulanaklar Çorlu Kapalı Cezaevine konularları üzerine Türkiye Deri-İş Sendikası Genel Merkez Yürütme Kurulu 11 Kasım günü Erülüks işvereni protesto eden bir açıklamada yaptı. ○

BEM-SEN'li kamu emekçileri:

"Baskılarla bizimles teslim alamazlar"

Bem-Sen'li kamu emekçileri 11 Kasım günü Anakent binası önünde bir basın açıklaması yaparak "vahşi sömürü ile, baskıyla, katliamlarla bizi teslim alamayacaklar" dediler.

Kamu emekçileri tarafından grev ve toplu sözleşme haklarını anayasal güvence altına alınması taleplerine duyarsız kalan siyasi iktidarı bir yanda "acı reçete" adı altında yeni bir soygun girişimine hazırladığı, diğer yandan iş var olan halkı yok edilmeye çalışıldığı vurgulandı. Yine son genelele iş servis araçlarının kaldırılması, baskı, öngörü, açığa alma gibi uygulamaların bunun en somut örnekleri olduğu belirtildi.

Anakent önünde toplantıdan 60'a yakın kamu emekçisi Emler-Bem-Sen pankartı, zamları, katliamları protesto eden

dövizleri ve "Vahşi Sömürüye Son", "Zamları Geri Alın", "Devlet Terörüne Son", "Memuruz Halkıyız Kazanacağız" sloganlarıyla basın açıklamasını bitirenler "Tüm çalışanların ortak örgütlü gücüyle birlikte dayatılan topyekün ekonomik ve fiziki savaşta karşı mücadelemizi sürdüreceğiz" dediler. ○

9 SÜTUN

Liberallikten milliyetçiliğe Her işin zamanı

Siyasi iktidarlardır ülkedeki en önemli sorunun "terör" olduğunu anlatıyor yıllardır. Neredeyse 25 yıldır gündemlerinde "terörle karşı mücadele" ve "çözüm yolları" var. Tartışıyorlar, tartışıyor olmuştur. Her seferinde yeni bir model, her seferinde yeni "çözüm" deneyerek bu sorunun üstesinden gelmeye çalışıyorlar. Ama ne "terör" duruyor, ne de halk yazarı-larının kimetini anıyor.

Son günlerin gündeminde yine "çözüm" tartışmaları yer alıyor. "Çözüm"ün askeri" mi yoksa "siyasi" mi olacağı tartışılırken, bir de "ekonomik" çözümlerle ötekiler ortaya. Yekün-iller ve yetkililer çözüm yollarını tartışıyorlar, burjuva basında da "her işin zamanı" baş köşe yazıyorlar. "kesin" çözüm mü buldular bile. 7 Kasım'daki sayımlardan birkaç gün önce "terör" uzmanı Can Pulak Gök'ün yazdığı köşesinde "kesin" çözümü açıklamakta peckimide:

"7 Kasım günü sokakla çıkma yaşadı var, yani herkes sayım dolayısıyla evinde oturacak, hiç kimse dışarı çıkamayacağı bir şekilde herkesi karışık karışık terörist var, olum olsun beş bin kişi. Devletin polisi sayım memuru ile beraber evleri do-laş ve bu teröristleri toplama ne olur: Bu sorun bitir."

İşin bu kadar basiti "terör"ün çözümü. Askari, siyasi ve her türden uzmanın yıllardır kafa yordığı sorunu bu kadar basit bir yöntemle çözülebileceği. Ve ne hikmetse bunu ilk dü-şünen yine Can Pulak oldu. Aslında şüphesiz olan hiçbir şey yok; çünkü Can Pulak çok "renkli" olan yazılarından her par-çak fikirleri ve saçmalık gelişimi ile tamamen biri. Başbakanlık sırasında Özalp'm basını dandığı olarak çağılan Pulak, tam da Özalp'a layık bir kafa yapısına sahip olduğuna her fırsatta sergilediği çok seviyordü, en liberal düşüncelerine.

Kendi halinde bir lise mezunuyken huzla kendiliği yetiştirip bir gazeteciliği il bölgesinde temsilciği yapmış, sonra da ANAP'a ve Özalp'a yaklaşıp Anadolu Ajansı'nda Genel Müdür Yardımcılığına getirilmiş. Her şeyin en iyisini kendisi bildi-ğinden, ilk numara olmaya hazmedemeyi ve istifa eden ya da dedi yokuşluktaki karışan her birakırat gibi soluğu Çan-aya'da Özalp'a yuğunda almıştı. Basın konusunda uzmanlığına ve modür yokesi iktidarlardan bilmi bilime, başbakanlık işinin danışmanı olamıyormuş. Ölümlüne kadar Özalp'm yanın-dan hiç ayrılmamışa çağılan Pulak "zorunlu ayrılı"tan son-ra kendine önce yeni bir iş sonra da yeni bir "uzmanlık alanı" buldu. O artık Gök gazeteciliği "terörle mücadele" konusun-daki deneyimli uzmanıydı.

Engin deneyimleriyle yetkilileri uyardığı, açık açık ihbar-larda bulunduğu yazılarıyla "terörle karşı" kalkı kuşandı. Son günlerde ise yetkililerin bir türlü görmedikleri "anarşi ve terör"ün Meclis içindeki uzantıları'na karşı yazıyor. 3 Ka-sım'da "Hesap veremeyen" diye köşesinde ve ekliyor: "Millet-tim günün için buka buka Kürteç yemini ettiler, hasta metni bile değıştirdiler de, bugüne kadar hesap soran olmadı... Ya-sadığı değışir işaret eden bu milletvekillerine, yitirilecek lepkî göstermiyor, yüzlerine pilip sırtlarını avazlıyorlar..." Can Pulak'ın kuzgunlu DEP'lilere değil, onları Meclis çatısı altında yasatan diğer milletvekillerine! Devlet desteğiyle Erzurumlu-nun ayağı kalkıyor, "Milli duyguların şahıdlığı" su günler-de tüm bu gelişmelere duyarsız kalan milletvekillerine hatırlat-ma yapıyor köşesinde. "Bu sorumsuz anlayışa sahiplerin-den hesap sormayacak da, kimsen hesap soracak bu millet?"

Terörle mücadele konusunda o kadar uzmanlaşmış ki, hangi emniyet müdürünün Ankara için daha iyi olacağına bile karar verebiliyor. Elinde bulurca devrimcinin kanı olduğu işi karmamış pek iyi bir öbretici oluyamış Kemal Yazıcıoğlu'nun Ankara'ya emniyet müdürü olarak atanmaması nede-niyle Demirel'e iclermiş, 5 Kasım'daki yazısında arkadaşları Kemal Yazıcıoğlu'nun anlatırken gururla "O Yazıcıoğlu ki, 1980 öncesi terör olaylarında sol çeteleri kökten, bilgin ve yürüme kuvveti bir polis olarak tanıyıyordu" diye yazıyor. Can Pulak da, son yıllarda sayısız huzla artan "uzman" gazete-cilerden biri.

Bu tür uzmanlar, ne yazık ki değil, "hangi taraf" için yazdığına bakılarak değerdendiriliyor. Ayrıca Can Pulak geliş-melere göre huzla pek değıştirmeye de uzman. Düne kadar Özalp'm iştirikçi liberallerinden, bugünlerde ise huzla bir mil-liyetçi. Anlatılan yeni görevlere hazırıyor kendini, istelik ötü deye açık. ○

Isırgan

Dün dündür, bugün?..

DYP'li Mehmet Gölhan aylar önce SHP'li milletvekilleriyle birlikte yetkililerle kongretilerla konusundaki gensoru önergesi konusunda epey sıkıntılı.

Kongretilerla üzerine soru önergelerini şimdiye kadar cevap verilişmiş değil. Meclise yeni önergeleri verilmeye devam ediliyor. Şimdi bu önergelerin muhatabı yeni Milli Sa-vunma Bakanı Mehmet Gölhan.

Gölhan yeni görevine başlar başlamaz ka-fasındaki soru işaretilerinin cevabını bulmuş olsa gerek. Şu anda masasının üstünde duran kendi soru önergisini büyük bir ihtimalle "O da ne?.. Yok öyle bir şey... Varsa bulup bana getirin" diye cevaplayacak. Çünkü o da çar-kın dışlarından biri artık...

Kurt kocayınca köpeklerin maskarası olur

Emeklilik zordur. Yıllarca çalıştınca sonra birdenbi-re boyluğa biseside insan kendine...

Hele darbecilikle emekli olmak korkunç bir şeydir. Yıllarca bütün ülkeyi keyifle yönetirken sonra ilk ba-pın Marmaris'te bir eve tikup kalmak çok ağır olsa gerek.

Kenan Evren yalnızlığını unutmak için bugüne kadar neler yapmış ki... Marmaris'i Güzeltmeleme Derneği'nde çalıştı. Otel, restoranlar gezip akıncı tefuş etti, resim yaptı. Devlet onun unutmus, ama o kendini unutturma-nın için elinden geleni yaptı. Yine de can sıkıntısından kurtulamadı. Devletin görev istediğini her fırsatta dile getirdi. Uzun süre mesajlarına yanıt gelmedi. Ta ki, ge-çenlerde kendisine bir atöletim yarışmasında start silahını putatına görev verilece kadar. Ne kadar güzeldi. Silahı putatır putatır herkes koymaya başlayırdı. Mutlu ol-du.

Yetkililere öneriyoruz. Şu adanacağızı yeni görevler verin ki, bunama girmesin. Örneğin belediye otobüsle-rinde "Arkaya ilerleyemiyen kuyruklar" demeyi verilebilir. Yaya geçitlerinde durup karayın karışa geçenele- detneylebilir. Park bekleyi olabilir. Her memi etbişaye kendine güveni gelisir...

Dünya çapında!..

Tansu Çiller 3 Kasım'da Galatasaray-Manc-hester United maçını sorası yapıpı yorumca "ATA giremedik, ama Avrupa'nın ilk seviz takımı arasına girdik" demiş.

Tansu Çiller övünmekte haklı belki ama ilk sevizize girmek Türkiye için pek önemli taşımıyor. Biz kendisine Türkiye adına övünebileceği bir sürü derece verebiliriz.

Örneğin: Türkiye vergi oranlarında DÜNYA BİRİNCİSİ!

Basma yapılan baskılarda, gazeteci katletmek-te yine DÜNYA BİRİNCİSİ.

Bunun yanı sıra trafik kazalarında, insan hak-ları ihallerinde, iş kazalarında dünya çapında ilk üçe gireceğimize kesin. Çocuk ölümlerinde, enf-lasyonda da dünyanın ileri gelen ülkeleri arasın-dayız.

Kılavuzu polis olanın

1 Kasım Pazartesi günü TAYYAR TURHAN SAYAR'm anmasından dönerken yolda jandar-ma tarafından gözaltına alınarak sırasıyla sor-guya çekiliyor. Sıra Devrimci Gençlik dergisinin temsilcisi geldiğinde binbaşı polisten aldığı bil-gileri dayanarak: "Biz her şeyi biliyoruz. Seni buraya getirmeden önce araştırdık. Bütün bilgi-ler elimizde. Mesela sen ÖZGÜR-DER üyesi de-ğilsin. AKDER üyesisin."

Temsilci arkadaş düşünüyor. Bu "AKDER" de neyin nesdi diye. Sonrandan hatırlatıyor. AKDER, Devrimci Gençlik dergisinin bulundu-ğu işhanının adı.

Bamteli

Lice'nin küllerini aralamak

Lice'nin yangını yarısı ellerinden gözlerinden öpülebilir için, ateşin ve kurşunun acısını ağırlardan zıglıtlara taşımak için çıktık yola

... Lice yangınına yürek yangını

Bir devrimi fotoğraf sanatçısı olarak Kürdistan toprakların kanayan bir parçasında, Lice'de olmak bu katliamlar, yangınlar, ağıtlar, zıglıtlar diyarını fotoğraf karelerine dönüştürmeye çalışmak heyecan veriyor.

Bu heyecan hoş bir anı yakalamaktan ya da tatlı bir hevesin giderilmesinden doğan bir heyecan değil elbet. Bu heyecan devrimi fotoğraf sanatçısının her zaman karşılaştığı ve onu, kitlelerin sarıscı gerçeklerinden kaçın "yeniden yaratım" (fotoğrafçılara) kavuşturacağı bir heyecan. Bu heyecan duymanın devrimi fotoğraf sanatçısı halklarının acılarını, umutlarını ortak sevdalara taşıyarak.

Yakılıp yıkılan, kasa bulanan halkın toprağı Lice duman duman. Kül küllüm kanları, yemişler, hayvanlar, ağaçlar... Adımların altında vıcık vıcık kanlı külbaklıklar... Sessizlik. Ölüm sessizliği.

Hani kuç çiğliklerin karışan çocukların sesleri? Ağlarken gözyaşları, dalların hışırtısı, rüzgârın uğultusu, toprağın kokusu han'lar? Nerede toprak kırılarda olmak yapan kadınlar, sığın sarısı Lice tü-

Lice'yi yakıp yıkarak Kürt halkının haklı mücadelesini durduracaklarını sananlar başaramayacaktır!

tünü saran eller nerede? Nerede bereketin filizleri, n nerede, su nerede, renkler süsler, sevinçler, aşklar? Yaşam nerede?

Küllerin altında... Her an namli uçları karşılaşmak pahasına küllerini aralıyorum. Yanmış, yıkılmış yapıların arasından, isli duvarlardan, devrilmiş kapılardan, bacalardan, kırık pencerelerden, parçalanmış, üst üste yıkılmış eşyaların arasından, duvarlardaki kurşun deliklerinden sanki çığlık çığlağı fırlayıp koşuyor ölü çocuklar, babalar, analar, yaşlılar, genç kızlar, gelinler...

Latin Amerika'nın El Salvador'da, Uruguay'da, Peru'da dolayışım sanki. Butün bunlardan heyecanlı bir serüven duygusu oluşabilir. Ama önce bu serüvenin için, kimin için yapıldığını anlamak gerek. Yani Kürt halkının acılarını, özlemlerini, direncini kucaklayıp,

kardeş sevdalara taşıma isteğini, bu isteği hareket geçiren iradeyi anlamak gerekir.

Fotoğraf sanatçısı çağının tanığıdır derler. Doğrudur. Ancak eksiktir. Fotoğraf sanatçısı, çağının tanığı olduğu gibi, sorgulayandır da. Bu iki olguyu tek bir amaç için bir araya getiren fotoğraf sanatçısı, yaşamın onurunu omuzlayabilir. Bunu başarabilenler; yaganan gerçeği bütün yönleriyle izleyen, müdahale eden ve sorgulayanlar karşılaştıkları zorlukları aşmasını bilirler.

Buradan şu sonuç çıkarılmalıdır: Lice yangını Kürt halkının gerçeğini halkların kardeşliği ve dayanışmasını taşımadı, fotoğraf sanatçısı için bir fırsat olmalı. Lice gerçeğini, halklarımızın kardeşliği ve birliği için sergileyelimiz.

Uzattın ellerinizi Lice'nin küllerini aralansın. ☺

"Edebiyatımızda bir koca çınar"

TÜYAP 12. İstanbul Kitap Fuarı çerçevesinde bu yıl "Önsür Yazarı" olarak Rifat Ilgaz seçildi.

8 Kasım günü AKM Konser Salonu'nda düzenlenen Rifat Ilgaz gecesinde şair Sennur Sezer, Aydın Hatipoğlu, Kültür Bakanlığı müsteşarı Emre Kongar, Büyükşehir Belediye Başkanı Nurettin Sözen, Pen Clup Başkanı Şükran Kurdakul, Şehir Tiyatrosu oyuncularından Mûca Of-foğlu, gazeteci İhsan Selçuk, Yünanistan Yazarlar Birliği'nden Kamafis Valimios, devlet sanatçılarından tenor Erol Uzun, Nurtan Tezcan Koçak, Selahattin Evcil yönetiminde İstanbul Anadolu Güzel Sanatları Korosu, TÜYAP Başkanı Bülent Ural ve Rifat Ilgaz'ın oğlu Aydın Ilgaz katıldı.

Gecce, Emre Kongar'ın konuşmasıyla başladı. Kongar'ın "Bu tohum Rifat Ilgaz'a çok çekti. Biz onu verem ettik" söylemi dündürdüyü. Gerçekte bu tohum mu yoksa Emre Kongar'ın temsil ettiği bakanlıklar mı verem etti Rifat Ilgaz'ı?

Edebiyat dünyamızdan nice büyük sanatçı yitip gitti. Nazım Hikmet, Yılmaz Güney, Ruhi Su... ve Rifat Ilgaz. Bu sanatçıların ortak yanları illükten sonra yönetimlerin sahiplenmesi.

Yasadıkları sancıların hepsinin bir vatan veriyor. Kimi "komünist"ti, kimi "faşist hain", kimi baskılar, işkenceler ve zulme hoş kaldırdığı, kara düğme için "terör"ti. Ama iddikleri zaman Emre Kongar ve temsil ettiği bakanlıklar onlara yaptıkları safaları unutup, onların ne kadar iyi sanatçılar, parlak aydınlar olduklarını ilmi ediveriler. Ve hiç utanmadan, halktan yana sanat yapan nice sanatçıya aynı baskıları uygulamaya, aynı unvanları vermeye devam ederler.

Nurettin Sözen ise konuşmasında, Bahçelievler Belediye Başkanı'nın Rifat Ilgaz'ın adını taşıyan Kültürvi'ni Necip Fazlî Kısakürek olarak değiştirmesine değinerek, böyle bir değişikliği yasaları aykırı olduğunu vurguladı.

Daha sonra şair Sennur Sezer ve Aydın Hatipoğlu Rifat Ilgaz'ın şirirleri okudu. Şair Sennur Sezer, "Değerli bilimdediş sanatçıların ardından gönlüm çıkarmayış. Komünistler günah çıkarmaya döndü. Büyükşehir Belediye Başkanı'senkiyor. Rifat Ilgaz'ın anısını yaşatmak zor değil, onu yaşatmak için kütüphaneler açalım." dedi. Aydın Hatipoğlu'nun okuduğu son şiir ise Rifat Ilgaz'a seslenen "Direncin Heykeli" idi. ☺

"Kardeş sofrası yurdum"

Ankara'da 6 Kasım gecesi yapılan "Kardeş Sofrası Yurdum" perşenine bin kişi katıldı. Ekin Sanat Merkez'in organize ettiği gece, Ankaralı devrimi, demokrat, yurtseverler arasında büyük dayanışmaya güç kattı.

Grup Yorum-Ekin, Özgürlük Türküsü Ankara Halk Sahnesi, Fotoğraf ve Sinema Emekçileri, Dağarcık Halk Oyunları'nın katılması Yüksel Koleji Konser Salonu'nda gerçekleştirilen gece, devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. On bin yürek onurumuz, düğümüz, bugünümüz, yarınımız devrim şehitleri için ayakta.

Tertip Komitesi başkanı halkların kardeşliğini içeren konuşmasıyla "Bizim kardeşliğimiz Adem eli Havva'dan olma kardeşliği değil, bizim kardeşliğimiz, aynı topraklar üzerinde aynı sınırları, aynı baskıya, aynı işkenceye ve ezilimleşme uğramamızın ve aynı idealleri paylaşmamızın kardeşliğidir" diyordu.

Ankara Halk Sahnesi'nin ülkemizde ve Kürdistan'da yaşanan zulüm ve mücadeleyle ilgili oyunları, yine FOSEMI'nin işçi ve emekçilerin mücadelesinde, Kürt halkının yaşamından görüntülerin ve devrimi önderlerin portrelerini yer aldığı da gösterim çokyayla alkışlandı.

Geceye birçok demokratik kurum ve kuruluşun destek mesajları gelirken, Siyasal yitirdiğimiz aydınlar ve ozanlar anıldı.

İkinci bölümde Özgürlük Türküsü söylendiği dört güzel parçasıyla geceye katılan daha sonra Grup Yorum ve Ekin sahneye beraber çıktılar.

"Aç çocuklar doysun diye

kılmeyi öğrensin diye

gülek kucak umudu

saftık ülke toprağına

Dağlar sözümlü

var..."

"Kardeş Sofrası Yurdum" gecesi yakılan, yurdum gecesi yakılan, devlet terörüne, katliamlara, infazlara ve cinayetlere, daha fazla sömürü, baskı ve terör demek olan "terör" yasalarına, yürtülen kirli savaşa, halkların dostluk

Ankara'da devrimi, demokrat, yurtsever on bin yürek güzel bir dayanışma örneği sergiledi...

ve kardeşliğine yönelik oynanan oyunlara karşı bir tepkidir. ☺

BİR FİLM Amerikalı

"Amerikalı" filminin senaryosu, hayatlanış Türk filmi senaryolarını aratmıyor.

Sevdiği kıızı elinden alan adamdan ve kuzdan intikam almak için gurbete giden Şeref, fırsatları almış Amerika'da zengin olur. 20 yıl sonra "Şeref The Türk" unvanıyla Türkiye'ye döndüğünde Amerikan tekkellerin ülkesinde kurduğu hegemonyayı görür; Amerikan kültürünün yaygınlaşması birleşik başknlıkla birleşik memnuniyetle karşılar.

Hemen hemen tümüyle rastlantılarla dayalı kurşuyla gelişen film, ülkemizde de oynatılan Amerikan filmlerinden taktik görüntülerle, biraz da karikatürize edilecek

farklaştırmaya çalışılmış. "Amerikan" imajının mizahi sunuşuyla seyircinin ilgisini çekmek istemiş. Ancak bu alıntı görüntüler seyirciyi kalkıştırmak öteye geçemiyor.

"Amerikalı" karikatürize etmeye çalıştığı sahnelerle Amerikan filmlerinin erotik sahnelerini de eklemece zantı sokulmuş olan seyirci daha da rahatsız oluyor. Bu sahnelerin yoğunluğu, çocukları ile "Şener Şen" filmine gelen seyircilerin salondan çıkmasına sebep oluyor.

"Amerikalı"nın Amerikan filmlerinden alıntı görüntülerle bu filmleri eleştirildiği yazılmıştı. Fakat insan filmi seyrettikten sonra bu görüntülerle, çok eksik ve yavan bir senaryoya yaa olarak kullandığı duygusuna kapılıyor. Kısacası "Benim derdim film yapmak değil" diyen Şenif görünen başı aratırdı. ☺

RUSYA

Ekim Devrim'in 76. yıldönümü Rusya ve diğer eski Sovyet Cumhuriyetleri'nin bütün yasaklarına rağmen kutlandı.

Moskova'da yeni çar Yeltsin'in emriyle düzenlenen yasadışı konularak 7 Kasım günü (eski Rus takvimi göre 23 Ekim) başta Kızıl Meydan ve Ekim Meydanı olmak üzere kentlinin bütün meydanları kuşatıldı. Bu meydanları kupa bincirle polis yer yer arıyaya gelen Rus devrimcileri saldırarak toplanmalarını önledi. Yüzlerce devrimci gözaltına alınırken Kızıl Meydan'da, Ekim Meydanı'nda ve daha birçok alanda kıza bayraklar Bolşevik Devrimini selamlamak için dalgalandı. Lenin ve Stalin posterleri, ellerindeki çiçeklerle Lenin Mozolieski'nin yürüyüş grupları saldırılan polis kaç sayda devrimciyi gözaltına aldı.

Polisin saldırısına rağmen moskolye ulaşabildi devrimcilerin sunduğu çiçekler Lenin'e bağlılığın simgesi oldu. Bu, bir yanyıya da Lenin Mozolieski'nin ortadan kaldırmanın bir yolunu arayan Ruslar için çarlarına verilen gözük bir yanıttı. Bildiği gibi Yeltsin ve ailesi bir türlü bellerlemeden salıvermedikleri, Sovyet halklarının, Rusya proletaryasının gönlünden çıkarmadıkları

Ekim Devrimi kutlandı

ları Lenin'in Kızıl Meydan'daki Mozoliden çıkarmaya çalışıyor. Şimdiki halin karşısına açılan savunması cesaret edemiyorlar da devrimden duydukları korkunun cismigedilği Lenin Mozolieski'nden bir an önce kurtulmak istiyorlar.

Ekim devrimi kutlamalarının bir bölümü de Moskova dışındaki bir ormanda yapıldı. Medvedkova ormanında toplanan bin yüz fazla devrimciye bir konuşma yapan Rusya Komünist İşçi Partisi'nden Vladimir Gusev parlamento seçiminin boykot edilmesini istedi.

Diğer eski Sovyet Cumhuriyetlerinde bincirle kızı Ekim devrimi kutlamalarına katıldı. Kiev'de 3 bin kişi kızı bayraklarla yürürken, Beyaz Rusya'nın başkenti Minsk'te 7 bin kişi yürüdü. Sovyetler Birliği yıkıldıktan sonra kabul edilen sembolün indirilmesini protesto etmek için kızı bayraklar çektiler.

Seçimlere Erteleme

Geçtiğimiz Eylül'de parlamentoyu feshederek cumhurbaşkanlığı seçimi Rusya'nın '94'te yapacağını açıklayan Yeltsin çar ederek 1996'ya kadar görevde kalacağını açıkladı. Rusya'da halkın %70'ine

Yeltsin'in yasaklamasına rağmen, Sovyet devrimcileri ellerinde kızıl bayrakları, Lenin ve Stalin posterleri ve sloganlarıyla Ekim Devrimi'ni anladılar.

yakını tarafından istenmediği ortaya çıkan Yeltsin'in bu kararına açılan destek veren tek ülke yine ABD oldu. Yeni kamuoyu yoklamaları Yeltsin'in hızla itibar kaybettiğini ortaya koyarken, ABD elinin altındaki en güvenilir adamı kaybetmek istemiyor. Ancak Rusya'nın ABD'nin arka bahçesindeki küçük oligarşik diktatörlüklerden bir olmadığı, kuklaların fazla ömrü olmayacağı herkesin bildiği bir ger-

çek. Ekim '93 ayaklanmasını kanla, barutla bastırarak çarlığını ilan eden Yeltsin de eski çarlar kadar bile dayanamayacağı biliyor. "Şimdiye kadar çok darbe aldım, bu bir kişi için çok fazla" sözleriyle '96'dan sonra ikinci kez aday olmayacağını açıklayan Yeltsin '96'da karar verememesi zor görünüyor. Rusya emekçilerinin, devrimcilerin iytürecakları savag bu ömrü daha da kısaltacak! ②

Filistin "barış" teknesi su alıyor

Filistin halkı ihnet belgesi olan FKO-İsrail "barış" anlaşmasını darbe vurarak ihneti kabul etmiyor.

Orta doğu'da önemli gelişmelere yol açan 13 Eylül FKO-İsrail anlaşması darbe üstüne darbe almayla devam ediyor. ABD'nin, İzzak Rabin ve Yaser Arafat'ın bütün cabalarına rağmen "barış" teknesi su alıyor.

Geçtiğimiz günlerde Kudüs'te bir Yahudilerin öldürülmesi üzerine ayaklanan Yahudiler, ilgili alında tutukları topraklarda tam anılamıyla terör estirdiler. Ramallah ve El Birh'te 50 ev ateşe verilecek, Filistinlilerin dövüldük, araçları tahrip edildi. 1 Kasım günü ise Batı Şeria ve Gazze'deki ana yolları kesen silahlı İsraililer 48 bölgede Arafat'ın ve diğerlerini engellediler. Kimi yerleşim birimlerinde Yahudiler araçları ve evleri tahrip ederek pek çok Filistinli yaraladılar. Filistinlilerin yaşadığı bölgele sonaradan yerleştilen yaklaşık 100 bin İsraili, FKO-İsrail arasında imzalanan özerklik anlaşmasına karşı çıkıyor.

Özerklik anlaşmasına "darbe" vuran bir gelişme de Kudüs'te 28 yurtdışı yemini işçi Partisi'nin sağcı Likud Cephesi'nin yenilmesi ve Ehud Olmert'in Belediye Başkanlığına gelmesi. Yeni Belediye Başkanı Olmert "Kudüs Yahudi kenti olacaktır" derken. Bağbakan ve işçi

Partisi Lideri İzzak Rabin "Barış cabaları açısından olumsuz etki yaratacağı" dedi. Bu rahatsız edici gerçeğin çekin-dik konuştu.

Rahatsız edici gerçeklerden bir de MOSSAD'ın kurumasını kabul eden Arafat'ın bir hafta içinde İKO yetkilisinden MOSSAD için çalıştırılmasını öğrenmesi oldu. FKO'nun Tunus'taki ikinci adamı olan Adnan Yasin ve Arafat'ın oğlu teizacı Mahmud Sadik'in idam edilecekleri tahmin ediliyor.

Bir süre önce İsrail askeri güçlerinin "Nerede mevzilenince" üzerine anlaşılmadıkları için görülmeleri kesen İsrail-FKO temsilleri Mısır'da yeniden görüşmelere başladılar. İsrail'in "özerklik verilerek" bölgele stratejik noktalarıda askeri karargahlardan vazgeçmeyeceği biliniyor.

Bu arada anlaşmayı tanımayan direniş güçlerinden Haf Nazhatme önderliğindeki Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi ise Hasan Mısra'daki liderliğindeki Hizbullah arasında yapılan bir protokol ile Arafat'ın dayatdığı teslimiyeti kabul edilemeyeceği ve tüm Filistin toprakları işgalinden kurtarılınca kadar mücadele edileceği vurgulandı. ②

Yeni dünya düzeni Uzakdoğu'ya el atıyor
Kore üzerinde emperyalist uynular

ABD emperyalizminin Kore üzerindeki oyunları devam ediyor. Nükleer silah ürettiği gerekçesiyle Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni tehdit eden emperyalistler artık açıkları Kore'ye füze saldırısı yapmaktan bahsediyorlar.

Geçtiğimiz günlerde ABD Başkanı Clinton'ın yine tehditler savması, ABD Disiplineri Bakanı Les Aspin'in Japonya ve Güney Kore'ye gitmesi ve son günlerde emperyalist medyanın hep bir ağızdan Güney Kore'nin "saldırgan" olduğunu, "Güney Kore'yi tehdit ettiği" bağırması bu planın parçaları.

ABD'nin birkaç yıldır Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni (KDHC) nükleer silah ürettiği ve kompu ülkeleri tehdit ettiği gerekçesiyle alıyarak ama, yalnızlaştırma politikasına karşılık Kore DHC defalarca nükleer askırtmalarının sivil amaçlı olduğunu açıklaması ve hiçbir ülkeyi tehdit etmediğini vurgulaması. ABD'nin Irak'ta uyguladığı "fi" BM' ya da "uluslararası" etkisizle denetlemelerle bulmasına izin veremeyeceğini açıklayan Kore DHC, nükleer çalışmalarını sadece emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin tekelinde olmasına karşı. Bu nedenle Kore DHC, nükleer askırtmaların için emperyalistlerden "izin almayı" ya da onların "denetim"lerini kabul etmeyi ulusal egemenlik "saldırımı"nın gününümüze olarak değerlendirmek.

ABD'nin tehditlerini artırmayısıyla birlikte New York Times gazetesinde yer alan bir yazıda Kore'nin nükleer silah geliştirme sine verilemeyeceği belirtilirken, bu "dünya barışı" adına savunuluyor. İngiltere'de yayınlanan The Sunday Times ise Kore DHC'nin bir haftada Güney Kore sinin 800 bin asker ve ağır silah yığıldığını belirtiyor. Emperyalist medyanın Kore'ye yönelik bir ABD saldırısına zemin hazırlayan bu cabaları sürerken

ABD Disiplineri Bakanı Les Aspin Japonya ve Güney Kore'ye gidiyor. Les Aspin'in Japonya'da Kuzey Kore'ye karşı bu ülkelerin "savunma"ları için işbirliği teklifi ettiği açıklanıyor. On bincirle kilometre ötede ki Güney Kore'yi bölünmesi düşünen ABD aynı günlerde BM Genel Kurulunun azınlık çoğunluğa aldığı "Küba'ya silah kaldırılması" kararını hiç dileyimiyor. Somali'ye BM jensiyerine de bir kenara bırakarak 5 bin kişi asker ve ağır silahları gönderiyor ve Kuzey Kore'yi BM kararlarına uymamakta, topraklarını "denetim"e açmamakta suçluyor. Ancak Les Aspin Güney Kore'ye, Japonya'ya giderken Amerikan halkını değli silah tekelinde ni temsil ediyor. Bu nedenle yandaki "barış" sloganıni değli değli türlerde ki silah tanıtım gereçlerini taşıyor. Ve Japonya'ya ög değli "savunma" sistemi işbirliklerine de yeni silahları satışını artırıyor. Ve Seul'de bir araya gelen Japonya-Güney Kore liderleri "Kuzey Kore'nin nükleer programına birlikte karşı koyma" karar aldıkları açıklıyorlar. Ancak onların bu "dostluğu" Güney Kore emekçilerinin, gençlinin protestosuyla zedeleniyor. Aynı günlerde bincirle Kore'de, Japonya emperyalizminin 2. Dünya Savışı'nda işgal ettiği Kore'de işgildi in Sanayi suçları, işkenceleri, tecavüzlerini vuruyorlar yüzlerine. Japonya Başbakanı Morihiro Hosokawa "Sizden özür dileyeceğiz" diyen bincirle Güney Kore'li duymayısı terah ediyor.

Evet, "yeni dünya düzeni" bu kez Uzakdoğu'da "düzen" peşinde. Ancak bu kez Somali'den de sert bir kayıya. Kore Halk Cumhuriyeti'nin çatışmı durumunda. Uzakdoğu onlar için, özellikle ABD emperyalizmi için Vietnam olamay bir kez daha başarmalı; bütün dünyanın ezilen halkları adına! ②

✓ "Beyaz Eylemler" Sürüyor ÖZELLEŞTİRMeye KARŞI GÜÇ BİRLİĞİ

Sağlık işkolunun gündeminde tüm sağlık çalışanlarının örgütlenmesi ve birliğinin sağlanması var. Gündemlerinde özelleştirme var.

Sağlık emekçilerinin temsilcileriyle görüştik. İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Dr. Hüseyin Demirdizen: "Sağlık işkolundaki farklı örgütlenmeler güçlerini ortak mücadele için kullanacaklardır." Sağlık-Sen Genel Başkanı Songül Aytemur: "Beyaz eylemlerdeki birlikteliğin devam etmesini istiyoruz. Ancak bu birliktelikleri belli ilkelere üzerinde süreklileştirebiliriz. Tüm Sağlık-Sen Genel Başkanı Fevzi Geçrek: "Birlikte yaratılan eylemler daha fazla ses getirecektir."

Yazısı sayfa 15'te

✓ Zonguldak kömür ocakları kapatılıyor Maden işçileri: "ZONGULDAK'IN KADERİNİ BİZLER BELİRLEMELİYİZ"

Siyasi iktidar yatırım yapmak yerine ocak kapatıyor... İnsanı değil kârı düşünüyor.

Zonguldak, sermayenin "özelleştirme" saldırısında yeni bir aşamada. Zonguldak'ın işsizliğe, açlığa terk edilme istenen işçinin direnişi, işçi sınıfı için bir sınav olacaktır. İşçi sınıfı bu sınavı kazanmak zorundadır.

Türk-İş'in Adana bölge toplantısında Toros Gübre işçilerinin kürsü işgalı... İzmir Tarım-Sen yöneticilerine saldırı... Nestle grevi başarıyla sonuçlandı... Aktaş Elektrik'te işçi kıyımı sürüyor... Merte-Erenko işçileri sendika kurmada ısrarlı... İstanbul Tekel'de Özelleştirmeye Karşı Mücadele Komiteleri'nden açıklamalar ve uyarı

Yazısı sayfa 16'da

✓ SAKARYA CEZAEVİ'NDE SÜRESİZ AÇLIK GREVİ

Sakarya Cezaevi'nde bulunan Devrimci Sol tutsağı bayanların, aynı davadan yargılandıkları İstanbul Sağmacılar Cezaevi'ndeki arkadaşlarının yanına gitmek ve cezaevindeki sorunların çözümü için başlattıkları süresiz açlık grevi sürüyor.

20. gününe giren süresiz açlık grevinde Devrimci Sol tutanaklarından Zülfiye Taş, Hacer Ankan ve Bunu Coşkun'un sağlık durumları kötüleşti. Tutanak tedavi kabul etmiyor.

Yazısı sayfa 19'da

5 Kasım Boykotu

"SİLAHLARIN GÖLGESİNDE EĞİTİME HAYIR!"

5 Kasım'da İstanbul, Trabzon, Diyarbakır; 8 Kasım'da Sivas ve İzmir'de üniversite gençliği boykotlarıyla, forumlarıyla demokratik-özerk üniversite taleplerini dile getirdiler.

Her protestonun karşısında polis saldırısı vardı. Onlarca öğrenci gözaltına alındı. Ama hiçbir eylem kınılmadı. Öğrenci gençlik polis terörünü, direniş ve "Halk Düşmanları Okulumuzdan Defolun" sloganlarıyla yanıtladı.

LİSELERDE DE BOYKOT

DLMK'ıtar 5 Kasım'da Üniversite gençliğinin yanındaydı. Liseli gençlik, 5 Kasım boykotunu desteklemek ve faşist baskılara, paralı eğitime karşı boykotla, kürsü işgalleriyle Ankara, Elazığ ve İstanbul'da sesini yükseltti.

Yazısı sayfa 9-10'da

KDV zammı halkı 40 trilyon daha fakirleştirecek

İktidar kaşıyla verip sapıyla göz çıkarıyor

◆ İktidar "vergi reformu"ndan ne anladığını geçtiğimiz günlerde açıkladığı iki kararla net bir biçimde ortaya koydu. KDV oranları %1-3 oranında artırıldı. Emekliler dışında vergi ladesi ödemeleri yeni yılda kaldırılıyor.

◆ Devlet savurganlığının sefasi burjuvaziye, cefası halka düşüyor. "Zam yapmak zorundayız" diyen iktidar yalan söylüyor. Ekonominin bataklık olduğu doğru, ancak bu batağı zaten düzenin kendisi yaratıyor. Çünkü son bir yıl içinde verilen ve geri dönmeyen krediler, tam taminası son KDV zammıyla toplam düşünülen para miktarına denk düşüyor.

◆ Emperyalizm işsizler ordusunu büyütüyor

Yazısı sayfa 11'de

